

Rolnummers 2455, 2456, 2463, 2464,
2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2473,
2474, 2475, 2477, 2478, 2479, 2481,
2482, 2483, 2486, 2488, 2489, 2490,
2491, 2492, 2493, 2494 en 2495

Arrest nr. 102/2003
van 22 juli 2003

A R R E S T

In zake : de beroepen tot vernietiging :

- van de artikelen 116, 117, 131 en 168, 13de en 15de streepje, van de programmawet van 30 december 2001,
- geheel of gedeeltelijk, van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001,
- geheel of gedeeltelijk, van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten,
- van artikel IV.I.7 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001, bekrachtigd bij artikel 136 van voormelde wet van 26 april 2002,
ingesteld door J.-Y. Stevens en anderen, de v.z.w. Syndicaat van de Belgische Politie en anderen, T. Leroy en J. Warnimont, R. Piccart, E. Dhont en anderen, L. Tack en anderen, B. Wauters, J.-P. Pistrat, P. Pirot, C. Neyrinck en anderen, J. Devolder, J.-M. Beirmaert, F. Maes, J. Berckmans, P. Liégeois, V. Burnay, M. Brasseur, J.-M. Rocks en A. Massin, F. Arce en anderen, V. Hendrick, N. Creemers en anderen, P. Hubeau, J.-P. Delval, A. Bodson, S. Debras en anderen, en de Algemene Centrale der Openbare Diensten.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en A. Arts, en de rechters L. François, P. Martens, R. Henneuse, M. Bossuyt, E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman en E. Derycke, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*
*   *
*

I. Onderwerp de beroepen en rechtspleging

a. Bij twee verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 20 juni 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 21 juni 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2001, (bekrachtiging van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten), door respectievelijk J.-Y. Stevens, wonende te 5170 Lustin, rue des Quatre Arbres 31, P. Cappuyns, wonende te 1380 Lasne, rue Charlier 5, P. Delcroix, wonende te 1340 Ottignies, chaussée de la Croix 14, E. Lispet, wonende te 5350 Evelette, route de Résimont 127, R. Noga, wonende te 4420 Montegnée, rue Joseph Dejardin 115, en O. Onkelinx-Hubeaux, wonende te 5580 Laloux, rue Saint-Barthélémy 1, en door de v.z.w. Syndicaat van de Belgische politie, met zetel te 1060 Brussel, Henri Jasparslaan 114/19, A. Delcourt, wonende te 6141 Forchies-la-Marche, rue des Prisonniers de Guerre 28, E. Lebon, wonende te 5000 Namen, rue des Perdrix 15, R. Bamps, wonende te 6700 Aarlen, route de Neufchâteau 445, A. Moulin, wonende te 5140 Sombreffe, chaussée de Bruxelles 22, M. Liekens, wonende te 1140 Brussel, Vliegpleinstraat 38, J.-M. Le Moine, wonende te 1560 Hoeilaart, Biesmanstraat 77, C. Pevenage, wonende te 1390 Graven, Ruelle des Croix 31, G. Willemart, wonende te 2100 Belgrade, rue des Balsamines 13, C. Denayer, wonende te 5340 Gesves, rue Les Fonds 92, en I. Carlier, wonende te 5000 Namen, rue J. Hamoir 34.

b. Bij twee verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 27 juni 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 28 juni 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, in zoverre het de artikelen XII.II.29, eerste en vierde lid, en XII.XI.17, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten bekrachtigt, en van de artikelen XII.II.29, eerste en vierde lid, en XII.XI.17, § 2, tweede lid, van hetzelfde koninklijk besluit, door T. Leroy en J. Warnimont en door R. Piccart, die keuze van woonplaats hebben gedaan te 1000 Brussel, Keverslaan 11.

c. Bij twee verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 27 juni 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 28 juni 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, inzonderheid in zoverre het de artikelen XII.II.29, XII.II.26, eerste lid, 3°, XII.VII.26, vierde lid, en XII.XI.14 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001 bekrachtigt, van artikel 168 van dezelfde programmawet en van de artikelen 129 en 137 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 30 april 2002), door E. Dhont, wonende te 9040 Gent, Heiveldstraat 235, R. Wandelseck, wonende te 9280 Denderbelle, Bermenstraat 8, L. Migom, wonende te 9300 Aalst, Raffelgemstraat 14, bus 30, M.-J. De Clercq, wonende te 9220 Hamme, Meerstraat 92, D. Willems, wonende te 9032 Wondelgem, Kolegemstraat 128, P. Winand, wonende te 2500 Lier, Boomlaarstraat 41, K. Rousseau, wonende te 9000 Gent, Paul Fredericqstraat 38, J. Van Den Ouweland, wonende te 2980 Zoersel, Sporkenlaan 51, F. Braem, wonende te 8200 Brugge, Hovenierslanden 4, L. Verstraete, wonende te 8490 Varsenare, Zandstraat 69, M. Vanhoecke, wonende te 9860 Oosterzele, Tramstraat 33, E. De Kinder, wonende te 1790 Affligem, Potaardestraat 83, H. Van Cromphout, wonende te 9050 Gentbrugge, Leon de Loofstraat 32, G. Schuurman, wonende te 9920 Lovendegem, Lovaart 6, A. Hemelsoet, wonende te 9940 Evergem, Eendenplasstraat 33, K. Peeters,

wonende te 3271 Scherpenheuvel-Zichem, Ernest Claesstraat 51, D. Normon, wonende te 8870 Izegem, Boterstraat 17, Y. Lefever, wonende te 3300 Tienen, Neerlintersesteenweg 124, G. Vanderhallen, wonende te 2980 Zoersel, Het Klooster 15, en D. Jamers, wonende te 3540 Herk-de-Stad, Veearts Strauvenlaan 16/2, enerzijds, L. Tack, wonende te 8510 Bellegem, Sint-Amandsdreef 2, A. Cornelis, wonende te 9300 Aalst, Molenstraat 11/1, L. Keunen, wonende te 2610 Wilrijk, Standonklaan 42, H. Cillis, wonende te 2610 Antwerpen, Iepermanlei 2, W. Devestel, wonende te 8310 Sint-Kruis, Pijpeweg 1, J. Van Hollebeke, wonende te 8310 Assebroek, Loweideweg 10, M. Coolman, wonende te 9000 Gent, Rijsenbergstraat 155, A. De Bruycker, wonende te 9860 Oosterzele, Geraardsbergsesteenweg 39A, F. Peeters, wonende te 1703 Schepdaal, Heiligekruiswegstraat 28, P. Beneux, wonende te 3090 Overijse, Hengstenberg 53, M. Waterplas, wonende te 9255 Buggenhout, Lentepark 27, D. Walraedt, wonende te 9050 Gentbrugge, Racingstraat 5, J. Everars, wonende te 3700 Tongeren, Kerkstraat 30, I. Houkx, wonende te 8200 Brugge, Robrecht van Vlaanderenlaan 34, D. Desmetz, wonende te 8520 Kuurne, Bloemenhof 23, E. Vercruysse, wonende te 3360 Bierbeek, Tiensesteenweg 277, E. Janssens, wonende te 1910 Kampenhout, Rubenslaan 21, F. Dewever, wonende te 8580 Avelgem, Kortrijkstraat 75, N. Cilissen, wonende te 3700 Tongeren, Eeuwfeestwal 8/1, Y. Martens, wonende te 3500 Hasselt, Maastrichtersteenweg 312, R. Van der Poorten, wonende te 2020 Antwerpen, Willem Eekelersstraat 17, J. Carmans, wonende te 3840 Borgloon, de Tieckenstraat 31, F. Kind, wonende te 2020 Antwerpen, Egelantierlaan 66, en J.-P. Peelos, wonende te 3400 Landen, Raatshovenstraat 131, anderzijds.

d. Bij drie verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 28 juni 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 1 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, door B. Wauters, wonende te 5022 Cognelée, rue de la Gare de Cognelée, J.-P. Pistrat, wonende te 7940 Brugelette, avenue Gabrielle Petit 1, en P. Piret, wonende te 6940 Durbuy, rue des Combattants 34.

e. Bij drie verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 28 juni 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 1 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, in samenhang met artikel 129 van voormelde wet van 26 april 2002, door C. Neyrinck, wonende te 8560 Wevelgem, Kwadestraat 159, P. Vansteenkiste, wonende te 9070 Heusden, Steenstraat 6, R. Rondelez, wonende te 8000 Brugge, Zuidzandstraat 40, J. Devolder, wonende te 8800 Roeselare, Onledeplein 8, en J.-M. Beirnaert, wonende te 8200 Brugge, Iepenlaan 20.

f. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 29 juni 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 1 juli 2002, heeft F. Maes, wonende te 2520 Ranst, Schawijkstraat 80, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en, in ondergeschikte orde, van de artikelen XII.II.26, XII.II.27, XII.II.28 en XII.II.30 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001.

g. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 29 juni 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 1 juli 2002, heeft J. Berckmans, wonende te 1850 Grimbergen, Immelvoortstraat 15, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, van deel XII van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001 en van artikel 137 van voormelde wet van 26 april 2002.

h. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 29 juni 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 1 juli 2002, heeft P. Liégeois, wonende te 6001 Marcinelle, rue des Merles 22, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001.

i. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 28 juni 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 1 juli 2002, heeft V. Burnay, wonende te 6950 Nassogne, Chemin des Mésanges 14, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, in zoverre het artikel XII.II.38 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001 bekrachtigt.

j. Bij twee verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 28 juni 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 1 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 116, 117 en 168, 13de streepje, van de programmawet van 30 december 2001 (« wijzigingen van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus »), door de v.z.w. Syndicaat van de Belgische politie, met zetel te 1060 Brussel, Henri Jasparlaan 114/19, L. Doyen, wonende te 1367 Ramillies, avenue des Déportés 64, R. Bamps, wonende te 6700 Aarlen, route de Neufchâteau 445, F. Seyler, wonende te 4500 Hoei, rue Haute Sarte 20, B. Jeusette, wonende te 4280 Hannuit, rue des Prés 5A, A. Moulin, wonende te 5140 Sombreffe, chaussée de Bruxelles 22, M. Liekens, wonende te 1140 Brussel, Vliegpleinstraat 38, D. Verlaine, wonende te 5004 Bouges, rue des Chardonnerets 7, J.-M. Le Moine, wonende te 1560 Hoeilaart, Biesmanstraat 77, A. Delcourt, wonende te 6141 Forchies-la-Marche, rue des Prisonniers de Guerre 28, en E. Lebon, wonende te 5000 Namen, rue des Perdrix 15, enerzijds, en M. Brasseur, wonende te 4500 Hoei, chaussée de Waremmes 54, anderzijds.

k. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 28 juni 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 1 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van deel XII van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001, door J.-M. Rocks, wonende te 4802 Heusy-Verviers, avenue de Ningloheid 121, en A. Massin, wonende te 4800 Verviers, rue Houckaye 14.

l. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en van deel XII van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001, door F. Arce, wonende te 4257 Berloz, rue de Willine 52, B. Bonhiver, wonende te 4570 Marchin, rue Octave Philippot 23, G. Hardenne, wonende te 4520 Wanze, rue L. Dupagne 3, B. Jeusette, wonende te 4280 Hannuit, rue des Prés 5A, P. Libert, wonende te 4550 Nandrin, rue Croix André 54, en F. Seyler, wonende te 4500 Hoei, Chemin de la Haute Sarte 20.

m. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2002, heeft V. Hendrick, wonende te 4800 Verviers, rue des Sorbiers 35, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001.

n. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, door N. Creemers, wonende te 3680 Maaseik, Knapkoekstraat 12, J. Swartele, wonende te 2240 Zandhoven,

B. Bogaerts, wonende te 2500 Lier, Kapelstraat 48, W. Debu, wonende te 8511 Kortrijk, Lauwestraat 39, E. Aerts, wonende te 3806 Sint-ruiden, Attenhovenstraat 30, F. Vandeloek, wonende te 1430 Rebecq, Chemin du Bosquet 2, A. Allard, wonende te 3390 Tielt, Keulestraat 70, L. Boelen, wonende te 3600 Genk, Heidriesstraat 68, R. Vandeborne, wonende te 3300 Tienen, Grote Markt 38/8, en de v.z.w. Federaal Comité B.O.B., met zetel te 9470 Denderleeuw, Landuitstraat 63.

o. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2002, heeft P. Hubeau, wonende te 8500 Kortrijk, Neringenplein 14, beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 131 en 168, 15de streepje, van de programmawet van 30 december 2001, van de artikelen 136, 137 en 138, 2°, van voormelde wet van 26 april 2002 en van de artikelen IV.I.7 (bekrachtigd bij artikel 136 van voormelde wet van 26 april 2002), XII.II.18, 23 en 44 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001.

p. Bij twee verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 2 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en van artikel 129 van voormelde wet van 26 april 2002, door J.-P. Delval, wonende te 4260 Fallais, rue de Bossiaux 21, en A. Bodson, wonende te 4800 Wezet, La Champonière 11.

q. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en van deel XII van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 2001, door S. Debras, wonende te 4280 Hannuit, rue Dieu-Le-Garde 7, F. Lemaitre, wonende te 5350 Ohey, Bois d'Ohey 265, Y. Thomas, wonende te 6717 Metzert, chaussée Romaine 143, en R. Brose, wonende te 6997 Erezée, rue des Coteaux 2.

r. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2002, heeft de Algemene Centrale der Openbare Diensten, met zetel te 1000 Brussel, Fontainasplein 9-11, beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001.

Die zaken zijn ingeschreven onder de nummers 2455 en 2456 (a.), 2463 en 2464 (b.), 2467 en 2468 (c.), 2469, 2470 en 2471 (d.), 2473, 2474 en 2475 (e.), 2477 (f.), 2478 (g.), 2479 (h.), 2481 (i.), 2482 en 2483 (j.), 2486 (k.), 2488 (l.), 2489 (m.), 2490 (n.), 2491 (o.), 2492 en 2493 (p.), 2494 (q.) en 2495 (r.) van de rol van het Hof en werden samengevoegd.

Memories zijn ingediend door de Ministerraad en, op grond van artikel 78 van de bijzondere wet op het Arbitragehof, door :

- P. Hubeau, partij in de zaak nr. 2436;
- J.-M. Rocks en A. Massin, partijen in de zaak nr. 2420;
- P. Liégeois, partij in de zaak nr. 2435;
- V. Hendrick, partij in de zaak nr. 2444.

De verzoekende partijen hebben memories van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 8 mei 2003 heeft het Hof de zaken in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 28 mei 2003 na de partijen te hebben verzocht in een uiterlijk op 19 mei 2003 in te dienen aanvullende memorie te antwoorden op de hierna gestelde vragen :

a) Vragen gericht aan de Ministerraad :

- « Op bladzijde 23/5 van zijn memorie verwijst de Ministerraad naar artikel 42 van een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bevordering tot de graad van afdelingscommissaris van politie, dat bepaalt dat de personeelsleden die geslaagd zijn voor het examen 1D het directiebrevet verkrijgen. Is dat besluit aangenomen ? »

- « Wat zijn de vereiste voorwaarden om de graad van hoofdinspecteur van politie te verkrijgen (in het bijzonder vanuit het oogpunt van het vereiste diploma), wanneer het niet gaat om een inspecteur van politie met bijzondere specialisatie of met specialisatie van assistent ? »

- Aan de Ministerraad wordt gevraagd een overzicht te bezorgen van de getalsterkte die op 23 mei 1998 is vastgesteld bij de B.O.B. en bij de gerechtelijke politie (aantal officieren binnen de B.O.B. en de gerechtelijke politie in verhouding tot het totale aantal personeelsleden van de beide korpsen) alsmede een overzicht van het aantal officieren op 1 april 2001 dat afkomstig is van de voormalige rijkswacht en voormalige gerechtelijke politie.

- « Waarom genieten de leden van de voormalige gerechtelijke politie niet de in artikel XII.XI.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bedoelde bijkomende toelage terwijl de leden van de voormalige rijkswacht en de voormalige gemeentepolitie die wel genieten ? »

b) Vraag gericht aan de verzoekende partijen in de zaak nr. 2455 :

« Hebben de arresten van de Raad van State nrs. 116.930 tot 116.935 van 12 maart 2003 een weerslag op het belang van de verzoekers om de vernietiging te vorderen van artikel XII.II.15 van het bekrachtigde koninklijk besluit van 30 maart 2001 ? »

c) Vragen gericht aan de partijen in de zaak nr. 2456 :

« Genoten de leden van de voormalige gerechtelijk politie een commandotoelage ? Zo ja, op basis van welke wettelijke of reglementaire grondslag ?

Genoten de leden van de voormalige rijkswacht, onder hun voormalig statuut, dagvergoedingen voor werkelijke onderzoekskosten ? Zo ja, op basis van welke wettelijke of reglementaire grondslag ? »

d) Vraag gericht aan de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2486 en 2489 :

« Welke bepaling van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 beogen de verzoekende partijen wanneer zij verwijzen naar de functie van korpschef van een politiezone die drie gemeenten waaronder een van klasse 20, plus twee rijkswachtbrigades telt ? »

De verzoekende partijen hebben aanvullende memories ingediend, zoals gevraagd in de beschikking van 8 mei 2003.

Op de openbare terechtzitting van 28 mei 2003 :

- zijn verschenen :

. Mr. B. Cambier en Mr. D. Renders, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2455, 2456, 2482 en 2483;

. Me A. Lust, advocaat bij de balie te Brugge, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2467 en 2468;

. Mr. C. Westhof *loco* Mr. P. Pichault, advocaten bij de balie te Luik, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2469, 2470 en 2471;

. Mr. N. De Clercq, advocaat bij de balie te Brugge, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2473, 2474 en 2475;

. Mr. V. De Wolf en Mr. H. Penninckx, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen in de zaak nr. 2477;

. Mr. D. Vincent, advocaat bij de baie te Charleroi, voor de verzoekende partij in de zaak nr. 2479;

- Mr. J.-M. Secretin, advocaat bij de balie te Luik, voor de verzoekende partijen in de zaak nr. 2486;

. Mr. V. Thiry, advocaat bij de balie te Luik, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2488 en 2494;

. Mr. M. Detry, advocaat bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2489 en 2495;

. Mr. W. Slosse, advocaat bij de balie te Antwerpen, voor de verzoekende partijen in de zaak nr. 2490;

. Mr. S. Ronse *loco* Mr. D. Van Heuven, advocaten bij de balie te Kortrijk, voor de verzoekende partij in de zaak nr. 2491;

. Mr. C. Molitor, advocaat bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2492 en 2493;

. Mr. D. D'Hooghe, advocaat bij de balie te Brussel, M. De Mesmaeker, afdelingscommissaris bij de federale politie, A. Liners, commissaris bij de federale politie, en E. Helpens, adviseur-jurist bij de federale politie, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters-verslaggevers R. Henneuse en E. Derycke verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde partijen gehoord;
- zijn de zaken in beraad genomen.

De voorschriften van de bijzondere wet op het Arbitragehof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden in acht genomen.

II. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van het belang van de verzoekende partijen

In de zaak nr. 2455

A.1.1. De zes verzoekers, die allen leden van de voormalige luchtvaartpolitie zijn, verantwoorden hun belang bij het beroep door het feit dat de bestreden wet het mammoetbesluit bekrachtigt waarbij zij in het basiskader van de nieuwe politie zijn geïntegreerd, terwijl zij, volgens hen, in het officierskader van de nieuwe politie geïntegreerd hadden moeten worden.

In de zaak nr. 2456

A.1.2. De eerste verzoekende partij is het Syndicaat van de Belgische politie. Volgens haar statuten heeft ze onder meer tot doel « het verdedigen en het promoten van de professionele, economische en sociale belangen van haar leden ». Zij is van mening dat ze van het vereiste belang doet blijken in zoverre de bepaling met de lopende juridictionele procedures interfereert en een aantal discriminaties bevat die de personen raken wier belangen zij behartigt.

De andere verzoekende partijen zijn hoofdinspecteurs, commissarissen en afdelingscommissarissen 1C bij de nieuwe geïntegreerde politie. Zij achten zich benadeeld door de wijze waarop zij in de nieuwe politie zijn geïntegreerd en door de inmenging van de wetgever in de lopende juridictionele procedures.

In de zaken nrs. 2469, 2470 en 2471

A.1.3. De verzoekers, die leden zijn van het statutair personeel van de voormalige spoorwegpolitie, zijn onderworpen aan het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten », waarvan zij de vernietiging hebben gevorderd voor de Raad van State. Zij zijn van mening dat zij belang hebben bij het huidige beroep, aangezien de aangevochten bepaling het voormelde koninklijk besluit bekrachtigt.

In de zaak nr. 2473

A.1.4. De verzoekers voeren het feit aan dat zij licentiaten in de criminologie zijn en in hun vorig statuut de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur bekleedden. Zij genoten de loonschaal 2C en zijn geslaagd voor het examen voor bevordering naar niveau 1. Zij zijn geïntegreerd in de graad van commissaris van de nieuwe politie maar hebben niet de loonschaal gekregen die daarmee overeenstemt. Bijgevolg achten zij zich gediscrimineerd door de aangevochten wet die het mammoetbesluit bekrachtigt.

In de zaak nr. 2474

A.1.5. De verzoekende partij onderstreept dat zij als gerechtelijk afdelingsinspecteur de loonschaal 2C genoot en tot het niveau 2+ behoorde. Zij klaagt zich erover dat zij niet meer opgenomen wordt als hoofdinspecteur met bijzondere specialisatie (wat overeenstemt met niveau 2+) van de nieuwe politie maar als hoofdinspecteur van het middenkader, namelijk een graad die gelijkwaardig is aan niveau 2.

In de zaak nr. 2475

A.1.6. De verzoekende partij voert het feit aan dat zij als hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie de loonschaal 1D genoot. Zij genoot bovendien, overeenkomstig artikel 123 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, een jaarlijkse aanvullende wedde van 70.000 frank, aangezien zij een leidinggevend ambt vervulde in een brigade met 51 tot 100 personen. Zij klaagt zich over het feit dat zij is ingeschaald in de loonschaal O6, terwijl haar collega's hoofdcommissarissen van de gerechtelijke politie die in het vroegere statuut eenzelfde aanvullende wedde van 70.000 frank genoten, worden ingeschaald in de loonschaal O7 en alle daaraan verbonden verdere loopbaanmogelijkheden genieten.

In de zaak nr. 2477

A.1.7. De verzoekende partij voert haar hoedanigheid van kapitein-commandant aan, dit wil zeggen een graad van voormalig rijkswachtofficier, om de vernietiging te vorderen van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, en in ondergeschikte orde de vernietiging van de artikelen XII.II.26, XII.II.27, XII.II.28 en XII.II.30 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, zoals bekrachtigd door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 die deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten bekrachtigt.

In de zaak nr. 2478

A.1.8. De verzoeker, die commissaris van politie niet-korpschef klasse 20 is, zegt benadeeld te zijn door de aangevochten beslissingen en onderstreept bijgevolg het zekere, persoonlijke, rechtstreekse en griefhoudende karakter van zijn belang.

In de zaak nr. 2479

A.1.9. De verzoekende partij is hoofdinspecteur bij de gerechtelijke politie te Charleroi sinds 1993. Zij is thans ingeschaald in de loonschaal M3.2 en beweert een nadeel te lijden door het feit dat artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 haar verhindert om beroep in te stellen voor de Raad van State en afbreuk doet aan haar loopbaan op het vlak van het loon, het pensioen en de bevordering.

In de zaak nr. 2481

A.1.10. De verzoeker is tewerkgesteld in het administratief en logistiek kader van de politiezone Famenne-Ardennes. Hij beweert van een persoonlijk en wettig belang te doen blijken om een verzoekschrift tot vernietiging van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 in te dienen, in zoverre dat artikel artikel XII.II.38 van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten bekrachtigt.

In de zaak nr. 2482

A.1.11. De eerste verzoekende partij is het Syndicaat van de Belgische politie. Het belang waarop zij zich beroept is reeds uiteengezet in de zaak nr. 2456. De andere verzoekende partijen maken allen deel uit van de nieuwe

geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus en zouden aldus belang erbij hebben dat de aanstellingen, aanwijzingen en benoemingen gebeuren na de voorafgaande vaststelling van de taalkaders en/of organieke kaders. Zij doen verder gelden dat de manier waarop zij in de nieuwe politie zijn opgenomen hun verscheidene nadelen berokkent en de inmenging van de wetgever in de rechtsbedeling hen belet voor de Raad van State genoegdoening te krijgen.

In de zaak nr. 2483

A.1.12. De verzoeker is houder van de graad van afdelingscommissaris in de nieuwe politie. Hij acht zich rechtstreeks betrokken bij de aangevochten akte zowel wat betreft zijn aanstellingen, aanwijzingen als bevorderingen. Hij doet tevens het feit gelden dat hij een beroep tot schorsing en tot vernietiging heeft ingesteld voor de Raad van State tegen het koninklijk besluit van 19 december 2000 tot benoeming van de directeurs-generaal en adjunct-directeurs-generaal, betrekkingen waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld.

In de zaak nr. 2486

A.1.13. De verzoekende partijen zijn, vanaf 1 juli 1999, tewerkgesteld in de gerechtelijke afdeling van de politie van Verviers met de functie van onderzoeker, in de graad van inspecteur van politie. Zij achten zich rechtstreeks gediscrimineerd door de overgangsmaatregelen in verband met de mobiliteit van het personeel, het geldelijk statuut en de inschaling op basis van de verschillende korpsen van oorsprong, ingevoerd bij deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 en bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001. Zij doen tevens gelden dat, op procedureel vlak, de verzoekende partijen voordien een beroep tot vernietiging en tot schorsing hebben ingesteld tegen datzelfde deel XII voor de afdeling administratie van de Raad van State.

In de zaak nr. 2488

A.1.14. De verzoekers zijn allen afkomstig van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten. Zij bekleedden de graad van gerechtelijk inspecteur of afdelingsinspecteur en zijn bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » opgenomen in het middenkader van de geïntegreerde politie, in de graad van hoofdinspecteur niveau 2. Zij menen bijgevolg genoegzaam van hun belang bij het voor het Hof ingestelde beroep te doen blijken.

In de zaak nr. 2489

A.1.15. De verzoeker, die het ambt van onderzoeker bij de gerechtelijke afdeling heeft uitgeoefend, werd bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » opgenomen in het basiskader in de graad van inspecteur van politie. Hij beweert een belang te hebben bij het beroep tot vernietiging van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, om reden dat de wet, doordat ze deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten zonder meer bekrachtigt, een in geen enkel opzicht te verantwoorden discriminatie invoert onder de ambtenaren van de politiediensten naargelang zij van de voormalige gemeentepolitie of van de voormalige rijkswacht afkomstig zijn.

In de zaak nr. 2490

A.1.16.1. Het beroep tot vernietiging is ingesteld door aangestelde hoofdinspecteurs, een hoofdinspecteur, een aangesteld commissaris alsmede door de v.z.w. Federaal Comité B.O.B. De v.z.w. Federaal Comité B.O.B. werd opgericht om in het kader van de hele politiehervorming de belangen van de leden van de voormalige B.O.B. te verdedigen. De verzoekers achten zich benadeeld door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, in zoverre dat artikel deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten bekrachtigt, aangezien zij zich niet op gelijke voet behandeld voelen met de politieambtenaren die voordien deel uitmaakten van de gerechtelijke politie bij de parketten.

A.1.16.2. De Ministerraad werpt de onontvankelijkheid op van het verzoekschrift dat is ingediend door de v.z.w. Federaal Comité B.O.B., aangezien die geen lijst van haar leden heeft neergelegd ter griffie van de rechtbank

van eerste aanleg zodat de overheid zich in de onmogelijkheid bevindt om na te gaan of die vereniging voldoet aan de vereisten van representativiteit die een rechtspersoon, te dezen een v.z.w., in acht moet nemen om de belangen te kunnen behartigen van de personen die zij in rechte vertegenwoordigt.

A.1.16.3. De v.z.w. repliceert dat als bijlage bij haar memorie de ledenlijst is gevoegd, die eveneens is neergelegd ter griffie van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, en dat haar representativiteit geen enkel probleem oplevert.

In de zaak nr. 2491

A.1.17. De verzoeker is inspecteur van de gerechtelijke politie. Hij bekleedde de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur 2C met de administratieve rang van niveau 2+ bij de gerechtelijke politie van Kortrijk. Daarenboven was hij geslaagd voor de bekwaamheidsproef voor verhoging in weddeschaal, en wel voor de loonschaal 2D, en voor de selectieproef betreffende de bekwaamheid vereist voor de uitoefening van de functie van gerechtelijk commissaris. Hij meent van een voldoende belang te doen blijken bij de vernietiging van de betwiste wetsbepalingen, aangezien die zijn rechtspositie regelen in de nieuwe politiestructuur.

In de zaak nr. 2492

A.1.18. Vóór de hervorming was de verzoeker afdelingsinspecteur en genoot hij de loonschaal 2C. Bovendien is hij geslaagd voor de selectieproef betreffende de bekwaamheid voor de uitoefening van de functie van gerechtelijk commissaris. Hij is opgenomen in het middenkader van de geïntegreerde politie in de graad van hoofdinspecteur en geniet de nieuwe schaal M5.2.

In de zaak nr. 2493

A.1.19. De verzoeker, die onder de vroegere regeling hoofdonderofficier bij de rijkswacht was, is bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 opgenomen in het middenkader van de geïntegreerde politie en benoemd in de graad van hoofdinspecteur van de politie. Hij geniet de nieuwe overgangsloonschaal M7.

In de zaak nr. 2494

A.1.20. De eerste drie verzoekers bekleedden de graad van gerechtelijk commissaris (B) in de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten. Bij koninklijk besluit van 30 maart 2001 werden zij in de graad van commissaris (loonschaal O4) ingeschaald. Zij menen van een voldoende belang te doen blijken bij het beroep, aangezien artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten bekrachtigt en zij tegen dat laatste besluit een beroep tot schorsing hadden ingesteld bij de Raad van State.

De vierde verzoeker bekleedde bij de gerechtelijke politie de graad van hoofdcommissaris met het mandaat van korpschef. Bij het besluit van 30 maart 2001 werd hij in de graad van afdelingscommissaris (loonschaal O6) ingeschaald. Hij heeft, wat hem betreft, tegen het voormelde besluit geen beroep ingesteld bij de Raad van State, maar hij meent belang erbij te hebben om artikel 131 van de wet van 30 december 2001 voor het Arbitragehof te betwisten, aangezien dat artikel deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bekrachtigt en hij van mening is dat het genoemde deel XII hem nadeel berokkent.

In de zaak nr. 2495

A.1.21. De verzoekende partij is een representatieve vakorganisatie in de zin van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Zij doet blijken van haar belang bij het verkrijgen van de vernietiging van de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001, doordat de wetgever, met de totstandkoming van die bepalingen, de schending zou hebben willen dekken van de bij de wet vastgestelde prerogatieven van de representatieve vakorganisaties, waaraan de Regering zich schuldig heeft gemaakt naar aanleiding van de aanstelling van de commissaris-generaal en van de inspecteur-generaal, van de directeurs-generaal en adjunct-directeurs-generaal alsook van de bestuurlijke directeurs-

coördinatoren van de federale politie, maar eveneens de uitvoerende macht zou hebben willen vrijstellen van de naleving van de voormelde prerogatieven bij de eerste benoemingen en aanwijzingen binnen de diensten van de federale politie, van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie.

Ten gronde

Wat betreft de retroactieve wettelijke bekrachtiging van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

A.2.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2455, 2456, 2467, 2468, 2473, 2474, 2475, 2477, 2478, 2479, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493 en 2494 voeren de schending aan door de artikelen 131 en 168 van de programmawet van 30 december 2001 alsmede de artikelen 129, 136, 137 en 138, 2°, van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk of in samenhang gelezen met de artikelen 13, 33, 144, 145, 146, 159, 184 en 190 van dezelfde tekst, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, met name de artikelen 6 en 14 ervan, het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, met name artikel 1 ervan, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966, met name de artikelen 14 en 26 ervan, de algemene rechtsbeginselen, met name het beginsel van de scheiding der machten, van rechtszekerheid en gewettigd vertrouwen, alsmede de artikelen 2, 14, § 1, en 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De aangevochten bepalingen wordt verweten dat ze op doorslaggevende wijze de lopende jurisdictionele procedures beïnvloeden en aldus bepaalde bestuurden een grondrecht ontzeggen.

De wettelijke bekrachtiging beantwoordde niet aan diegene die was gepland in artikel 184 van de Grondwet en zou niet aangenomen zijn om tegemoet te komen aan overwegingen van algemeen belang. De bekrachtiging zou uitsluitend gebeurd zijn met de bedoeling om bepaalde categorieën van burgers een beoordeling, door de Raad van State, van de wettigheid van sommige bepalingen van het bekrachtigde koninklijk besluit van 30 maart 2001 te ontzeggen.

De wetgever zou, krachtens artikel 184 van de Grondwet, enkel de taak hebben gekregen om de « essentiële elementen » van het statuut van de personeelsleden van de diensten van de geïntegreerde politie te regelen. Volgens de verzoekers kunnen de in het koninklijk besluit bedoelde overgangsbepalingen echter niet worden opgevat als « essentiële elementen » in de grondwettelijke betekenis van de term.

A.2.2.1. Volgens de Ministerraad kan de omstandigheid dat een administratieve akte is aangevochten voor de Raad van State de wetgever niet de uitoefening van een bevoegdheid ontzeggen die hij zichzelf uitdrukkelijk heeft voorbehouden in de machtigingswet. Uit verscheidene arresten die door het Hof zijn gewezen leidt hij af dat, wanneer de wetgever niet voorafgaandelijk in het beginsel van de bekrachtiging voorziet, die bekrachtiging objectief en redelijkerwijze moet worden verantwoord door buitengewone omstandigheden. Te dezen betoogt de Ministerraad dat artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 in geen geval kan worden beschouwd als een verdachte wettelijke bekrachtiging van een onwettige of ongrondwettige administratieve akte, aangezien de aanneming ervan is gebeurd ter uitvoering van artikel 184 van de Grondwet. Hij doet gelden dat artikel 131 van de programmawet enkel een deel van de bij artikel 184 van de Grondwet voorgeschreven wettelijke bekrachtiging heeft uitgevoerd, te dezen het overgangsrecht van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, om redenen van rechtszekerheid. De andere essentiële bepalingen van het statuut zijn bekrachtigd bij een andere wet, die van 26 april 2002.

A.2.2.2. Ten aanzien van het feit dat het in deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 vervatte overgangsrecht niet deel zou uitmaken van de essentiële elementen van het statuut in de zin van artikel 184, tweede lid, van de Grondwet, antwoordt de Ministerraad dat het aan de enkele wetgever staat om te beslissen welke de essentiële elementen van het statuut zijn.

Bovendien zouden de talrijke beroepen die tegen het voormelde koninklijk besluit zijn ingesteld bij de Raad van State het essentiële karakter van de overgangsbepalingen aantonen. Uit die elementen zou blijken dat artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, afzonderlijk gelezen en in samenhang met de artikelen 13, 144, 145 en 146 van de Grondwet, met de artikelen 14, § 1, en 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de rechtszekerheid en het beginsel van recht op een eerlijk proces.

A.2.2.3. Ten aanzien van artikel 129 van de wet van 26 april 2002, die terugwerkende kracht verleent aan artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, onderstreept de Ministerraad dat de Raad van State zelf de terugwerkende kracht van de wettelijke bekrachtiging had gesuggereerd.

Wat betreft de artikelen 136 en 138, 2°, van de wet van 26 april 2002, beklemtoont de Ministerraad hier verder het feit dat de erin vervatte bekrachtiging zou zijn gesuggereerd door de Raad van State en om redenen van rechtszekerheid noodzakelijk geworden was.

A.2.2.4. Artikel 137 van de wet van 26 april 2002 zou eveneens tegemoet komen aan de bekommernis van rechtszekerheid en transparantie die door de verordenende overheid in acht moet worden genomen. Het feit dat het overgangsrecht nog gedurende een bepaalde tijd van toepassing zal zijn, is het logische gevolg van de hervorming van het politielandschap en de verscheidenheid van statuten in het verleden. Er wordt aangevoerd dat voor een coherente toepassing van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, dat deel in samenhang diende te worden gelezen met de rechtspositie van het personeel van de politiediensten zoals die bestond op de dag van de inwerkingtreding van de wet van 30 april 2002.

A.2.3. In hun memorie van antwoord doen de verzoekende partijen gelden dat, in tegenstelling tot de beweringen van de Ministerraad, enkel de essentiële elementen van het nieuwe politiestatuut onder de voorbehouden bevoegdheid van de wetgever vallen. Deel XII van het besluit dat is bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 stelt echter bepalingen vast die de overgang vormen van het oude naar het nieuwe statuut. Daarbij kan het niet gaan om bepalingen die essentiële elementen van het nieuwe politiestatuut vormen. De wetgever berooft de Koning dus van een bevoegdheid die de Grondwet aan Hem toekent. Sommige verzoekende partijen voegen daaraan toe dat de aanneming van het betwiste artikel 131 niet kan worden verantwoord op basis van de rechtspraak van het Arbitragehof in verband met de wettelijke bekrachtigingen. Zij beweren dat alles ertoe leidt te denken dat de in het geding zijnde wet deel uitmaakt van de categorie van de bekrachtigingswetten waarin niet is voorzien. Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof zijn dergelijke handelingen van de wetgever niet ongrondwettig indien zij berusten op dwingende motieven van algemeen belang of op buitengewone omstandigheden. Dergelijke motieven en dergelijke omstandigheden zijn te dezen echter niet aanwezig.

Andere verzoekende partijen beklemtonen tevens het feit dat, ofschoon de wettelijke bekrachtiging hen niet elke jurisdictionele toetsing van handelingen van de overheid ontzegt, in die zin dat de grondwettigheid van de bekrachtigingsbepalingen kan worden getoetst door het Arbitragehof, de normen ten aanzien waarvan het Arbitragehof zijn toetsing kan uitoefenen beperkt zijn door artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, zodat het Hof geen kennis kan nemen van alle middelen die worden aangevoerd voor de gewone of administratieve rechtscolleges.

De verzoekers onderstrepen verder het feit dat in de in artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 bedoelde bekrachtiging niet was voorzien vanaf de toekenning van de bevoegdheid om de aangevochten akte aan te nemen maar nadien is beslist met als enige bedoeling de voor de Raad van State hangende procedure te verstoren, zodat de gelijkheid van de partijen voor het gerecht verbroken is.

Wat betreft de aangeklaagde discriminaties

In de zaak nr. 2455

A.3.1.1. Een tweede middel is afgeleid uit het discriminerende karakter van artikel 131 van de aangevochten wet, doordat het de verzoekers heeft benoemd in de graad van inspecteur van politie van de geïntegreerde politie, terwijl zij in de graad van officier benoemd hadden moeten worden, aangezien de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en van officier van bestuurlijke politie bekleedden. Daardoor wordt afbreuk gedaan aan het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State waarbij dergelijke benoemingen zijn afgekeurd, evenals aan akkoorden die met de vakbonden zijn ondertekend, meer in het bijzonder het protocol nr. 11 dat door het Onderhandelingscomité voor de politiediensten is opgesteld.

A.3.1.2. De verzoekers bekritisieren verder de bestreden bepaling doordat zij de onderluchthavenmeesters en eerste onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht, van wie sommigen nog wachtmeester of eerste wachtmeester bij de rijkswacht zijn, in dezelfde graad integreert als de wachtmeesters en de eerste wachtmeesters die vanaf het begin bij de rijkswacht waren, terwijl het diploma, de opleiding, de functies, of nog, de door die beide categorieën ontvangen lonen vóór de hervorming zeer verschillend waren.

A.3.2.1. De Ministerraad merkt in hoofdorde op dat de verzoekers, in hun verzoekschrift, niet de vernietiging vorderen van de artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001. Enkel de vernietiging van artikel 131 van de programmawet wordt gevorderd. Daaruit zou voortvloeien dat het tweede middel onontvankelijk zou moeten worden verklaard, in zoverre het niets te maken heeft met het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift.

A.3.2.2. Wat betreft het feit dat de verzoekers niet zijn opgenomen in het kader van de officieren, doet de Ministerraad in de eerste plaats opmerken dat de verschillende arresten van de Raad van State waarop zij zich baseren tot verschillende conclusies komen naargelang Franstalige kamers van de Raad van State dan wel Nederlandstalige kamers uitspraak hebben gedaan. Artikel 2, tweede lid, van de wetten van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht zou een vrijwaringsclausule vormen krachtens welke de overgeplaatste politieambtenaren die, vóór hun overplaatsing, de hoedanigheid hadden van officier van gerechtelijke politie en/of officier van bestuurlijke politie die hoedanigheid behouden, ongeacht de graad waarin ze worden geïntegreerd. De tekst zou geenszins de verplichting opleggen om aan de betrokken ambtenaren een welbepaalde graad te verlenen. Die interpretatie zou overigens bevestigd zijn door verscheidene arresten van de Raad van State in verband met de spoorwegpolitie. Het zou discriminerend zijn diegenen te bevoordelen die geopteerd hebben voor hun overplaatsing naar de personeelscategorie met bijzondere politiebevoegdheid van het operationeel korps van de rijkswacht ten aanzien van diegenen die houder zijn van dezelfde oorspronkelijke graad en dezelfde functie en ervoor gekozen hebben onderworpen te blijven aan hun vroeger statuut. Het zou eveneens logisch zijn en in overeenstemming met het niet-discriminatiebeginsel dat de gewezen leden van de ex-luchtvaartpolitie, die houder zijn van dezelfde oorspronkelijke graad en een gelijkwaardige functie, allen op identieke wijze worden behandeld bij hun opname in de geïntegreerde politie.

De Ministerraad onderstreept dat de wetgever dezelfde logica heeft gevolgd in verband met de enige veldwachters. Zij hadden vóór de hervorming de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie en, hoewel zij opgenomen zijn in het middenkader van de geïntegreerde politie, heeft de wetgever hun hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie uitdrukkelijk verankerd, ongeacht de graad waarin ze worden opgenomen. De stelling van de Ministerraad zou tevens zijn bevestigd bij artikel 119 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

Voor wat betreft het protocol nr. 11 van 21 april 2000 van het Onderhandelingscomité voor de politiediensten, zouden de verzoekers daaraan een slechte interpretatie geven. Dat protocol heeft geen kracht van wet en bestaat hoogstens uit beleidslijnen die moeten worden bekrachtigd in een koninklijk besluit. Uit de lezing van het protocol zou blijken dat de inschaling is verwezenlijkt op basis van het beginsel dat de personeelsleden die deel uitmaakten van het officierskader, middenkader of basiskader in hun oorspronkelijke dienst dat blijven in de geïntegreerde politie. De onderhandelaars hadden geenszins de wil om alle ambtenaren die de dubbele hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie automatisch op te nemen in het officierskader. Er dient immers rekening te worden gehouden met andere criteria. Volgens de Ministerraad zou niets verantwoord dat de verzoekers worden geïntegreerd in een hoger kader dan datgene waartoe ze behoorden vóór de hervorming. Het zou dus in overeenstemming zijn met de geest van de teksten dat de verzoekers, leden van het basiskader in de luchtvaartpolitie, en vervolgens leden van het basiskader van de rijkswacht, in het basiskader van de federale politie zijn opgenomen.

A.3.2.3. De Ministerraad verantwoordt vervolgens de gelijkwaardigheid van de onderluchthavenmeesters en de wachtmeesters door het feit dat met een aantal objectieve criteria rekening is gehouden. De onderluchthavenmeesters worden beschouwd als ambtenaren van niveau 2 van het basiskader en moeten in het bezit zijn van een brevet van politieagent dat is verkregen op het einde van een opleidingscyclus van één jaar. De wachtmeesters moeten, hunnerzijds, houder zijn van een diploma dat gelijkwaardig is aan diegene die in aanmerking worden genomen voor de aanwerving van ambtenaren van niveau 2 en zij behoren tot het basiskader van de rijkswacht. Hun opleiding duurt eveneens één jaar. Ze duurt daarentegen drie jaar vanaf de graad van opperwachtmeester. De functies die door de twee vergeleken categorieën worden uitgeoefend zouden identiek zijn. De onderluchthavenmeesters zijn immers belast met de uitvoering van de patrouilles en de bewaking van de luchthaven Brussel-Nationaal alsook met andere opdrachten in het raam van de basispolitiezorg, opdrachten die geenszins vergelijkbaar zijn met die welke worden uitgevoerd door een brigadecommandant van de rijkswacht die het hoofd van een eenheid is.

Ten slotte, voor wat betreft het door elke categorie ontvangen loon, beweert de Ministerraad dat de termen van de vergelijking verdraaid zijn. Het maximumloon dat in aanmerking moet worden genomen, is het loon dat verbonden is aan de graad van inspecteur van politie, zijnde een hoger bedrag dan datgene dat door de verzoekers wordt vermeld.

A.3.3.1. De verzoekende partijen antwoorden aan de Ministerraad dat bij een arrest van 2 augustus 2002 de Raad van State heeft bevestigd dat zij, op straffe van dwangsom, moeten worden geïntegreerd in een graad van de voormalige rijkswacht waaraan met name de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en *a fortiori* de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie wordt toegekend. Die arresten van de Raad van State hebben tot gevolg dat de bedoelde ambtenaren geenszins konden worden opgenomen in de graad van inspecteur van politie van de nieuwe politie maar wel opgenomen dienden te worden in het officierskader. De Ministerraad door zijn houding, enerzijds, en de overheid op algemene wijze, anderzijds, zouden zich schuldig maken aan een bijkomende discriminatie, namelijk het feit dat zij de personeelscategorie waartoe de in het geding zijnde ambtenaren behoren, verhindert voordeel te halen uit gerechtelijke beslissingen die in kracht van gewijsde zijn gegaan en *erga omnes* gelden. De verzoekers onderstrepen verder dat de collega's die in hetzelfde statuut bij de luchtvaartpolitie werkzaam waren en met dezelfde hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie, eveneens in het officierskader van de nieuwe politie moeten worden geïntegreerd.

A.3.3.2. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel beklemtonen de verzoekers het feit dat zij hun vordering voor het Arbitragehof wel degelijk beperkt hebben tot de vernietiging van artikel 131 van de programmawet. Aangezien dat artikel deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 heeft bekrachtigd, heeft het zich de normerende inhoud van die verordenende akte toegeëigend, met inbegrip van de discriminaties die daarin vervat zouden zijn.

Ten slotte stellen de verzoekende partijen dat in de veronderstelling dat de vernietiging van de bij artikel 131 van de programmawet bekrachtigde discriminerende bepalingen dezelfde bepalingen op administratief vlak zou doen heropleven, dan nog zou moeten worden vastgesteld dat het ingestelde beroep niet onontvankelijk zou zijn, vermits artikel 131 een akte is van wetgevende aard, en dat bovendien de Raad van State gebonden zou zijn door het gezag van gewijsde van het door het Arbitragehof uitgesproken arrest.

In de zaak nr. 2456

A.4.1.1. In een tweede middel verwijten de verzoekers de aangevochten wet dat ze een besluit bekrachtigt waarin, enerzijds, talrijke discriminerende verschillen in behandeling worden ingevoerd tussen de ambtenaren die afkomstig zijn van de gerechtelijke politie en diegenen die afkomstig zijn uit andere politiekorpsen en waardoor, anderzijds, personen die zich in niet-vergelijkbare situaties bevinden op identieke wijze worden behandeld.

Er wordt aangevoerd dat de voormalige rijkswacht op een systematisch bevoorrechte wijze in de nieuwe politie zou zijn geïntegreerd, ten nadele van de andere politiekorpsen en meer in het bijzonder van de voormalige gerechtelijke politie. Laatstgenoemden zouden geïntegreerd zijn in lagere graden, en zelfs kaders, alsmede in een lagere loonschaal. Zij zouden tevens uitgesloten zijn van voordelen die de leden van de voormalige rijkswacht genieten en zouden niet op dezelfde wijze de door hen gevolgde opleidingen kunnen doen gelden als laatstgenoemden.

Aldus zouden de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs, die ambtenaren van niveau 2+ van de voormalige gerechtelijke politie zijn, worden opgenomen in een graad van niveau 2 met een loonschaal van niveau 2+. Zij zouden daardoor een zekere mobiliteit binnen het openbaar ambt verliezen. Zij zouden tevens worden gediscrimineerd door het feit dat zij een tweetaligheidspremie van niveau 2 krijgen, terwijl zij een examen van niveau 2+ hebben afgelegd dat moeilijker is dan het examen van niveau 2. Het verschil in behandeling zou des te meer discriminerend zijn daar niveau 2+ wordt behouden voor de hoofdinspecteurs die in de toekomst zullen worden aangeworven. Er wordt aangevoerd dat de voormalige rijkswachters, hunnerzijds, bevorderd worden tot een hogere graad wanneer er geen gelijkwaardige graad bestaat in de nieuwe politie.

De verzoekers merken verder op dat de inspecteurs en afdelingsinspecteurs van de gerechtelijke politie die tot het middenkader van de voormalige gerechtelijke politie behoorden in het middenkader van de geïntegreerde politie worden geïntegreerd. Bijgevolg worden de commandofuncties die ze binnen de voormalige gerechtelijke politie uitoefenden volkomen buiten beschouwing gelaten, terwijl met dat criterium wel rekening wordt gehouden om de opname van voormalige rijkswachters te regelen.

A.4.1.2. De gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C die hogere officieren zijn en die tot 1 januari 2001 een functioneel gezag hadden over alle andere officieren en over alle andere politiediensten van het Rijk, hadden in de graad van de hogere officieren geïntegreerd moeten worden.

Er zou tevens een aanzienlijke discrepantie zijn tussen de wijze waarop de afdelingscommissarissen 1C worden ingeschaald en de loonschaal O4 waaraan ze worden verbonden. Die discriminatie zou des te meer onaanvaardbaar zijn daar de gemiddelde leeftijd van de afdelingscommissarissen 1C van de voormalige gerechtelijke politie, op 1 januari 2000, 52 jaar bedroeg. Zij hadden dus de loonschaal O5 moeten genieten.

A.4.1.3. De wijze waarop de officieren van de voormalige gerechtelijke politie in de nieuwe politie worden opgenomen, wordt verder door de verzoekende partijen bekritiseerd omdat rekening zou zijn gehouden met de premies of toelagen die door de rijkswachters en de leden van de voormalige gemeentepolitie zijn ontvangen, terwijl zulks niet het geval zou zijn geweest voor de ambtenaren van de voormalige gerechtelijke politie.

A.4.1.4. Verder wordt nog een discriminatie aangeklaagd wat betreft de hoofdcommissarissen van de gerechtelijke politie. Die worden, wanneer het om een klein of een middelgroot ambtsgebied gaat, in de loonschaal O6 ingeschaald. Wanneer het daarentegen om een groot ambtsgebied gaat, worden zij in de loonschaal O7 ingeschaald. Er zou geenszins rekening zijn gehouden met het feit of de ambtenaar in die graad meer of minder dan zes jaar anciënniteit heeft. Die anciënniteit van zes jaar wordt nochtans in aanmerking genomen wanneer het om een kolonel bij de rijkswacht gaat.

A.4.1.5. De verzoekende partijen onderstrepen dat het verschil tussen inspecteurs en afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie niet langer bestaat, aangezien de beide categorieën worden ondergebracht in dezelfde graad van hetzelfde (midden)kader van de nieuwe politie. Het verschil tussen keuronderofficier en adjudant van de voormalige rijkswacht blijft daarentegen bestaan want eerstgenoemden worden in de graad van hoofdinspecteur van de nieuwe politie opgenomen, terwijl de adjudanten een uitgestelde bevordering tot de graad van commissaris krijgen.

A.4.1.6. Ten slotte wordt de bestreden wet verweten dat ze de hoofdinspecteurs die houder zijn van een diploma van een hogere graad van de School voor Criminologie niet langer toestaat zich erop te beroepen dat ze dat diploma hebben behaald wanneer zij de graad van commissaris verkrijgen.

A.4.1.7. Naast de regels in verband met de inschaling van de verschillende ambtenaren in de nieuwe politie voeren de verzoekende partijen talrijke discriminaties aan wat betreft het statuut en de voordelen van de ingeschaalde ambtenaren. Zij verwijten het mechanisme van de aanstelling, waardoor ambtenaren met een lagere graad een hogere graad kunnen verkrijgen en zelfs kunnen toetreden tot een hoger kader, dat het voorziet in regels die slechts aan de enkele rijkswachters ten goede zouden kunnen komen.

Zij onderstrepen tevens dat de op het federale niveau georganiseerde aanstellingen in de gerechtelijke pijler aan de enkele ambtenaren van de voormalige B.O.B. zijn voorbehouden.

Een tweede voordeel zou worden toegekend aan een groot aantal voormalige rijkswachters doordat, aangezien zij in het middenkader zijn aangesteld, zij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie krijgen. Die bepaling zou kennelijk strijdig zijn met artikel 138 van de wet van 7 december 1998, aangezien om de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie te verwerven aan anciënniteits- en opleidingsvoorwaarden dient te worden voldaan die geenszins vereist zijn voor de voormalige rijkswachters.

A.4.1.8. De verzoekende partijen beklemtonen verder het feit dat de « leden van de voormalige gerechtelijke politie » de zogenaamde premie van de gerechtelijke pijler niet genieten, in tegenstelling tot de leden van de voormalige B.O.B. Dat verschil in behandeling zou verantwoord zijn door de omstandigheid dat de « leden van de gerechtelijke politie » reeds preferentiële loonschalen genoten, wat de verzoekende partijen betwisten. Er wordt opgemerkt dat de officieren van de gerechtelijke politie voortaan functies gaan uitoefenen die identiek zijn met die welke zullen worden toevertrouwd aan de leden van het middenkader van de voormalige rijkswacht, zodat het niet normaal is dat de enen de premie ontvangen en de anderen niet.

A.4.1.9. De aangevochten bepaling wordt verweten dat de afdelingsinspecteurs 2C van de voormalige gerechtelijke politie worden ingeschaald in de loonschaal M5.2, waardoor ze niet de graad van commissaris kunnen verkrijgen, terwijl het om een hogere loonschaal gaat dan de schalen M6 en M7 die, hunnerzijds, wel toegang verlenen tot de graad van commissaris.

A.4.1.10. De verzoekende partijen merken verder op dat gedurende vijf jaar 25 pct. van de vacante betrekkingen voor bevordering tot de graad van officier zullen worden voorbehouden aan diegenen die zijn geslaagd voor de in het kader georganiseerde vergelijkende examens, voor zover zij houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie, van het brevet van adjudant of van het brevet 2D en een loonschaal M4 of hoger genieten. Die

maatregel heeft tot gevolg dat bepaalde ambtenaren van de voormalige gerechtelijke politie die houder zijn van één van die brevetten maar die worden ingeschaald in de loonschaal M3-2 niet zullen kunnen deelnemen aan het vergelijkend examen, aangezien dit beperkt is tot diegenen die een loonschaal M4 genieten. Bovendien zou die maatregel het diegenen die zijn geslaagd voor de examens D en die niet benoemd zijn vóór de hervorming geenszins mogelijk maken voordeel te genieten van hun welslagen of de vóór de hervorming aangevatte bevorderingsexamens voort te zetten, terwijl voor diegenen die zijn geslaagd voor het examen van adjudant bij de rijkswacht wel degelijk in valorisaties is voorzien.

A.4.1.11. Met de functies van onderofficier bij de rijkswacht in het oude statuut wordt rekening gehouden voor de berekening van de anciënniteit in de graad van officier in het nieuwe statuut alsof de betrokkenen reeds officieren waren in het oude statuut. Zulks is evenwel niet het geval voor de leden van de gerechtelijke politie. Het concept van de vlakke loopbaan zou eveneens verschillend worden toegepast voor diegenen die hun loopbaan zouden willen voortzetten volgens de regels van hun vroegere statuut teneinde een hogere functie te verkrijgen alvorens voor het nieuwe statuut te kiezen.

A.4.1.12. De hogere categorie van het middenkader is gevaloriseerd door een mogelijkheid van automatische bevordering tot de graad van commissaris na vier jaar. Die bepaling zou van toepassing zijn op de volledige hogere categorie van het middenkader van de voormalige rijkswacht, terwijl, wat betreft de voormalige gerechtelijke politie, enkel de voormalige afdelingsinspecteurs 2D dat voordeel zouden genieten, met uitsluiting van de afdelingsinspecteurs 2C. Die bevordering, die ten goede zou komen aan de gehele voormalige rijkswacht, zou geen enkele invloed hebben op de pensioenleeftijd. Terwijl de voormalige rijkswachters nog steeds met pensioen zullen kunnen gaan op de leeftijd van 56 jaar, zullen de leden van de voormalige gerechtelijke politie in dezelfde omstandigheden pas op de leeftijd van 60 jaar met pensioen kunnen gaan.

A.4.1.13. Artikel XII.VII.11 van de aangevochten akte voert een baremische loopbaan in voor de overgang naar een hogere loonschaal na zes jaar loonschaalanciënniteit, ten voordele van de houders van bepaalde brevetten. De leden van de voormalige gerechtelijke politie die houder zijn van een gelijkwaardig brevet worden van die loopbaan uitgesloten.

A.4.1.14. Ten slotte onderstrepen de verzoekende partijen dat de in de gerechtelijke politie opgenomen rijkswachtofficiëren het voordeel van de commandotoelage behouden, zelfs wanneer zij geen commando voeren. Bovendien genieten zij dagvergoedingen voor werkelijke onderzoekskosten, terwijl zij met geen enkel gerechtelijk onderzoek worden belast. Daaruit zou een discriminerend verschil in behandeling voortvloeien ten aanzien van de officieren die afkomstig zijn van de gerechtelijke politie en die niet de commandotoelage noch de dagvergoeding genieten die de van de rijkswacht afkomstige officieren ontvangen.

A.4.2.1. De Ministerraad voert in de eerste plaats de onontvankelijkheid van het middel aan om reden dat enkel de vernietiging van artikel 131 van de programmawet wordt gevorderd en niet die van de artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

A.4.2.2. De Ministerraad antwoordt vervolgens, in ondergeschikte orde, op de door de verzoekers aangevoerde discriminatie door het feit dat de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van gerechtelijke politie die een bijzondere specialiteit hebben of politieassistenten zijn in niveau 2 en niet in niveau 2+ zouden zijn opgenomen. De Ministerraad doet gelden dat, in het raam van hun inschaling, duidelijk rekening is gehouden met het specifieke kwalificatieniveau 2+ van de door de verzoekers bedoelde leden van de voormalige gerechtelijke politie. De loonschalen die zij genieten stemmen wel degelijk overeen met die van niveau 2+. Hun inschaling zou bovendien geen enkel probleem van mobiliteit veroorzaken, aangezien de leden van de voormalige gerechtelijke politie hun schaal 2+ zouden kunnen doen gelden binnen het openbaar ambt.

A.4.2.3. Wat betreft de kritiek die door de verzoekers wordt gericht tegen de brigadecommandanten van de voormalige rijkswacht die rechtstreeks in het officierskader van het nieuw statuut zijn geïntegreerd en die, in navolging van de rijkswachtofficiëren, de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie hadden, verantwoordt de Ministerraad die maatregel door het feit dat de brigadecommandant van de rijkswacht, in werkelijkheid, een commandant van een politiebasiseenheid was die gelijkwaardig is aan of vergelijkbaar met de verschillende korpsen van de gemeentepolitie als politiebasiseenheden, die alle onder het commando van officieren staan. Het was dus logisch om de adjudanten en adjudant-chefs brigadecommandanten rechtstreeks op te nemen in het officierskader. Wat betreft de adjudanten en adjudant-chefs niet-brigadecommandanten die officier zullen worden vanaf april 2006, onderstreept de Ministerraad dat zij opleidingen en profielen hadden die min of meer vergelijkbaar waren met die van de adjudanten en adjudant-chefs

brigadecommandanten en dat hun dus op middellange termijn de mogelijkheid moest worden geboden om eveneens toe te treden tot het officierskader.

A.4.2.4. Wat betreft de kritiek die is gericht tegen de opname van de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C van de voormalige gerechtelijke politie in de graad van politiecommissaris (zodat zij hetzelfde niveau hebben als de gerechtelijke commissarissen of de adjudanten brigade-commandanten), antwoordt de Ministerraad dat de zorg voor vereenvoudiging en vooral voor vermindering van het aantal graden onvermijdelijk tot gevolg heeft gehad dat in het nieuwe statuut talrijke personeelsleden dezelfde graad hebben, zonder dat daarin enige discriminatie dient te worden gezien. De opname van alle gerechtelijke commissarissen 1C in het officierskader zou tot gevolg hebben gehad dat het hogere officierskader overbelast werd en het evenwicht met de andere korpsen werd verbroken.

A.4.2.5. Ten aanzien van het feit dat de inspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie niet zouden kunnen solliciteren naar betrekkingen van laboratoriumassistenten en fotografen die in april 2002 zijn opengesteld, betoogt de Ministerraad dat die maatregel uitsluitend het gevolg is van de beslissing van de overheid om die betrekkingen voor te behouden aan het personeel van het administratieve en logistieke kader en dat die aan gelegenheid tot haar enkele beoordelingsbevoegdheid behoort.

A.4.2.6. Wat betreft het taalexamen waaraan de leden van de voormalige gerechtelijke politie zich hadden moeten onderwerpen, is de Ministerraad van mening dat het argument van de verzoekers precisie mist, zodat het moet worden verworpen.

A.4.2.7. Wat betreft het feit dat de brigadecommandanten van de rijkswacht in de nieuwe statuten in het officierskader worden opgenomen, hoewel zij voordien tot het middenkader behoorden, zou die keuze om twee redenen objectief verantwoord zijn. Enerzijds, hadden de brigadecommandanten van de rijkswacht, vóór de hervorming, de leiding over een politiebasiseenheid. Zij moesten dus een loon krijgen dat gelijkwaardig is aan datgene dat geldt voor de gemeentelijke politiekorpsen die eveneens korpsen waren die instaan voor de basispolitiezorg en alle geleid werden door een officier. Anderzijds, waren de brigadecommandanten van de rijkswacht officieren van bestuurlijke politie, in tegenstelling tot hun collega's niet-brigadecommandanten. Ten aanzien van diegenen die zijn aangesteld in de graad van commissaris mag niet uit het oog worden verloren dat de aanstelling slechts een functioneel karakter heeft en dat diegenen die zijn aangesteld deel blijven uitmaken van het kader waarin ze zijn benoemd.

A.4.2.8. Op de kritiek die is gericht tegen de inschaling van de voormalige afdelingsinspecteurs 2C in de loonschaal M5.2 antwoordt de Ministerraad dat de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschaal M4.1 of M4.2 of die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie of van hoofdonderofficier van de rijkswacht een baremische loopbaan genieten in de loonschaal M5.1 of M5.2. De Ministerraad merkt tevens op dat de hoogste graden van het middenkader dezelfde voordelen genieten in het overgangskader naar het officierskader bedoeld in het bekrachtigde artikel XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 en dat geen enkel ander lid van het middenkader, noch van de voormalige rijkswacht, noch van de voormalige gerechtelijke politie, dat voordeel heeft genoten. Het aangeklaagde verschil in behandeling bestond dus reeds vóór de politiehervorming.

A.4.2.9. De Ministerraad stelt verder dat de aanstelling in de graad van commissaris van 270 voormalige rijkswachters uit het middenkader verklaard wordt door de zorg om, binnen de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten, proportioneel gezien een aantal van de voormalige gerechtelijke politie afkomstige officieren te garanderen dat vergelijkbaar is met het aantal van de B.O.B. afkomstige officieren.

Wat betreft de aanstelling van bepaalde leden van het basiskader van de voormalige B.O.B. van de rijkswacht in het middenkader, was het noodzakelijk om een evenwicht tot stand te brengen tussen de commissarissen-officieren die afkomstig zijn van de voormalige gerechtelijke politie en diegenen die afkomstig zijn van de rijkswacht.

A.4.2.10. In tegenstelling tot wat de verzoekers beweren, kunnen de afdelingsinspecteurs 2C deelnemen aan de sociale promotie, wat voor hen de deur opent naar het officierskader. Sommigen onder hen zijn bovendien geslaagden 2D en hun brevet is gevaloriseerd. Die valorisatie zou erin bestaan dat de selectie van de kandidaten in het raam van de procedures voor bevordering door overgang naar een hoger kader gebeurt in de vorm van een vergelijkend examen, dat de geslaagden worden gerangschikt per taalrol in volgorde van de behaalde resultaten, en dat het feit dat men houder is van een brevet geen vrijstelling inhoudt van het vergelijkend toelatingsexamen dat met vrucht moet worden afgelegd maar dat het daarentegen de mogelijkheid biedt om voorrang te verkrijgen via de voorbehouden quota alsmede een volledige vrijstelling van de opleiding, de eraan verbonden examens en de opleidingsstages. Het brevet 1D zou eveneens ruimschoots worden gevaloriseerd door het automatisch verkrijgen van het directiebrevet.

A.4.2.11. Wat betreft de vergelijking van de loonschalen O5 en O4bis, merkt de Ministerraad op dat zij hetzelfde maximumbedrag hebben en dat de loonschaal O4bis zelfs voordeliger kan zijn naar gelang van de leeftijd van de betrokkene.

A.4.2.12. Ten aanzien van de commandotoelagen zou er geen enkele discriminatie kunnen zijn, aangezien zij voor geen enkele officier van de drie voormalige korpsen in aanmerking zijn genomen.

A.4.2.13. De verzoekers betwisten verder het feit dat de hoofdcommissarissen van de voormalige gerechtelijke politie zijn ingeschaald op basis van de grootte van het ambtsgebied. Volgens de Ministerraad zou dat geen enkele discriminatie inhouden. Door in het nieuwe statuut van de geïntegreerde politie gelijkenissen in te voeren, zou de wetgever het aantal graden hebben willen verminderen door in de eerste plaats de binnen het organigram waargenomen functie te laten gelden, vervolgens de toevertrouwde opdracht en ten slotte de graad, en bij gelijk graad, de anciënniteit.

A.4.2.14. De aanvullende toelagen die sommige rijkswachters genieten, zouden enkel dienen om de loonverschillen tussen de leden van de voormalige gerechtelijke politie en de voormalige rijkswachters te verminderen.

A.4.2.15. Het concept van vlakke loopbaan in het vroeger statuut, waarnaar de verzoekers verwijzen, zou elke zin voor realiteit missen. Heel wat ambtenaren hadden immers geen doorgroeimogelijkheden meer in de vlakke loopbaan binnen hun vroeger korps.

De bevordering van adjudant bij de rijkswacht tot adjudant-chef bij de rijkswacht zou enkel gelden voor diegenen welke die bevordering konden genieten onder de gelding van het statuut van de rijkswacht. Er wordt dus geen enkel nieuw voordeel ingevoerd in het raam van de politiehervorming.

A.4.2.16. Wat betreft de door de verzoekers aangevoerde vrijstelling van nachtdienst, zou iedereen identiek worden behandeld, aangezien ervan wordt uitgegaan dat de pensioenleeftijd ten vroegste 60 jaar is voor de actuele leden van het officierskader en ten vroegste 58 jaar voor de andere personeelsleden.

A.4.2.17. Wat betreft de vermeende discriminatie in verband met de baremische loopbaan, zou het argument van de verzoekers grondslag missen, aangezien het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 de actuele personeelsleden beoogt en bijgevolg alle korpsen ongeacht de oorsprong ervan.

A.4.2.18. In verband met de toelage voor bijzondere functies die de personeelsleden van de rijkswacht genoten, brengt de Ministerraad ten slotte in herinnering dat die niet werd toegekend aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie, zodat laatstgenoemden zich niet gediscrimineerd kunnen achten door het feit dat zij die niet kunnen genieten krachtens het huidige statuut.

A.4.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel, antwoorden de verzoekende partijen aan de Ministerraad dat zij hun vordering voor het Arbitragehof wel degelijk hebben beperkt tot de vernietiging van artikel 131 van de programmawet dat zich de inhoud heeft toegeëigend van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in het bijzonder deel XII ervan, zodat, indien het Hof het voormelde artikel 131 vernietigt, om reden van de discriminaties die het heeft overgenomen, de in het besluit vervatte discriminerende bepalingen, zullen worden vernietigd.

A.4.3.2. Ten aanzien van de eigenlijke discriminaties doen de verzoekende partijen gelden dat de Ministerraad de verwarring in stand houdt van de begrippen graad en loonschaal. De neerwaartse inschaling van de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie naar niveau 2, terwijl ze voordien waren aangeworven op basis van een diploma van het niveau 2+ en een gelijkwaardige graad hadden, zou des te meer discriminerend zijn daar in de nieuwe politie het niveau 2+ nog steeds bestaat. De verzoekende partijen wijzen eveneens erop dat zij niet vergeleken moeten worden met de geldelijke situatie van de ambtenaren van het openbaar ambt, maar wel met die van de leden van de voormalige rijkswacht. Er zou niet duidelijk rekening zijn gehouden met de specifieke kwalificatieniveaus 2+ van de leden van de voormalige gerechtelijke politie in het raam van hun inschaling, vermits het maximumniveau van de loonschaal gelijkwaardig is aan dat van de voormalige rijkswachters, ondanks het lagere niveau van aanwerving en specialisatie van laatstgenoemden. Bovendien heeft het feit dat de leden van de voormalige gerechtelijke politie een loonschaal genieten die als 2+ wordt gekwalificeerd geen enkel gevolg voor het probleem van de functionele mobiliteit. De verzoekende partijen doen verder opmerken dat duidelijk blijkt dat de leden van de voormalige gerechtelijke

politie die, op vrijwillige basis, het tweetaligheidsexamen van niveau 2+ hebben afgelegd bij SELOR en daarvoor geslaagd zijn slechts een tweetaligheidstoelage van niveau 2 zullen krijgen zoals blijkt uit bijlage 8 van de bekrachtigde akte.

A.4.3.3. Ten aanzien van het feit dat de brigadecommandanten van de voormalige rijkswacht in het officierskader van het nieuwe statuut zijn geïntegreerd, wijzen de verzoekende partijen erop dat de Ministerraad niet de redenen uitlegt waarom de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs niet eveneens zijn geïntegreerd in het officierskader van het nieuwe statuut. Bovendien zijn de aangevoerde redenen om de integratie van de brigadecommandanten in het officierskader te verantwoorden ten dele niet gegrond. Laatstgenoemden hadden immers vóór de hervorming niet de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie. Bovendien waren de onderofficieren commandant bij de B.O.B. slechts ondergeschikten en uitvoerend personeel van de districtsofficier. En zelfs al zouden de redenen voor die integratie van commandanten als verantwoord moeten worden beschouwd, zouden die redenen, die functionele redenen zijn, eveneens moeten worden toegepast op de leden van de voormalige gerechtelijke politie.

A.4.3.4. Voor wat de integratie van de voormalige rijkswachters in de graad van commissaris betreft, doen de verzoekende partijen opmerken dat de Ministerraad niet uitlegt waarom de afdelingsinspecteurs 2D niet in die graad geïntegreerd zijn, terwijl zij zijn aangeworven om commandofuncties uit te oefenen, wat overigens is bevestigd door het feit dat zij als officieren worden bezoldigd.

De verzoekende partijen antwoorden verder aan de Ministerraad dat het fout is te beweren dat de adjudanten en de adjudant-chefs brigadecommandanten van de B.O.B. vóór de hervorming de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie genoten.

A.4.3.5. Voor wat betreft de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C, doen de verzoekende partijen opmerken dat het enige criterium dat door de Ministerraad wordt aangevoerd om de integratie van de majoors van de voormalige rijkswacht in het kader van de hogere officieren te verantwoorden hun graad en niet hun functie is. De criteria zijn dus verschillend naargelang het gaat om de integratie van de afdelingscommissarissen 1C of de voormalige rijkswachters en zulks steeds ten nadele van eerstgenoemden.

A.4.3.6. De Ministerraad zou tevens ten onrechte van mening zijn dat er in het nieuwe statuut slechts vier kaders zijn. In werkelijkheid zouden er vijf bestaan krachtens artikel II.II.2 betreffende de bevorderingen. Het zou eveneens moeilijk te verantwoorden zijn dat de Ministerraad zich ongerust maakt over een zogenaamd onevenwicht onder de verschillende politiekorpsen binnen het kader van de hogere officieren, terwijl het onevenwicht binnen het kader van de niet hogere officieren hem geen zorgen baart. Dat onevenwicht zou echter in het leven zijn geroepen door talrijke aanstellingen die in overtal zijn toegestaan.

A.4.3.7. Het zou ook discriminerend zijn dat afdelingscommissarissen 1C zijn ingeschaald in de loonschaal O4. Zij hadden immers moeten worden ingeschaald in de loonschaal O5, aangezien zij functies van hogere officier uitoefenen en ze in elk geval de loonschaal *O4bis* hadden moeten genieten.

De verzoekende partijen brengen verder in herinnering dat het discriminerend zou zijn dat de voormalige rijkswachters en de leden van de voormalige gemeentepolitie zijn ingeschaald rekening houdend met hun respectief systeem van toelagen, terwijl zulks nooit het geval is geweest voor de ambtenaren van de voormalige gerechtelijke politie.

A.4.3.8. De verzoekende partijen bekritisieren verder het feit dat de hoofdcommissarissen van de voormalige gerechtelijke politie zijn ingeschaald op basis van criteria die verschillen van die voor de voormalige kolonels bij de rijkswacht, wat tot gevolg heeft dat zij worden ingeschaald in de loonschaal O6 of O7 in plaats van de loonschalen O7 of O8. Er is immers geen rekening gehouden met het criterium van de anciënniteit, terwijl dat wel is toegepast voor de rijkswachters.

A.4.3.9. Ten slotte bekritisieren de verzoekende partijen het feit dat in het raam van de integratie de tweede opleidingscyclus van de middengraad (module 2) die de afdelingsinspecteurs hebben gevolgd buiten beschouwing wordt gelaten. Er bestaat immers geen enkel verschil meer in het nieuwe statuut tussen de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs, terwijl zij verschillende opleidingen hebben gekregen, die wat de afdelingsinspecteurs betreft, van een meer gevorderd niveau waren.

A.4.3.10. In hun memorie van antwoord maken de verzoekende partijen verder gewag van talrijke discriminaties die zouden zijn ontstaan uit het statuut en de voordelen die aan sommige ambtenaren worden

toegekend zonder objectieve en relevante verantwoording die in verhouding staat tot het wettig nagestreefde doel. Aldus zouden de aanstellingen discriminerend zijn in zoverre ze enkel aan de rijkswachters, leden van de voormalige B.O.B., ten goede komen. De verzoekende partijen onderstrepen in dat verband dat enkel de rijkswacht in staat is om in bijkomende manschappen te kunnen voorzien in de gerechtelijke pijler, aangezien de gerechtelijke politie haar volledig potentieel in één maal heeft ingezet, wat tot gevolg heeft dat elke bijkomende aanstelling enkel zou kunnen worden toegekend aan een voormalige rijkswachter, met uitsluiting van de leden van de gerechtelijke politie. De Ministerraad zou eveneens vergeten eraan te herinneren dat de evenredige verdeling niet is toegepast en dat talrijke aanstellingen in overtal zijn toegekend ten voordele van de leden van de voormalige B.O.B. Het zou tevens verkeerd zijn te beweren dat de B.O.B. een tekort had van 330 officieren, teneinde dezelfde verhouding te bereiken als de gerechtelijke politie. In dat verband klagen de verzoekende partijen het feit aan dat noch de 77 rijkswachtofficiëren die zijn opgenomen in de gerechtelijke diensten van een arrondissement op 1 januari 2001, noch de 57 officieren die afkomstig zijn van het Centraal bureau der opsporingen (C.B.O.) van de rijkswacht, in aanmerking zijn genomen voor de berekening van de evenredige verdeling.

A.4.3.11. De verzoekende partijen klagen verder het feit aan dat de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie automatisch wordt toegekend aan alle toekomstige aangestelden, terwijl zij niet allen de opleiding *ad hoc* hebben gekregen. De leden van de voormalige gerechtelijke politie genieten niet de zogenaamde premie voor de « derde pijler », in tegenstelling tot de leden van de voormalige B.O.B. Het verschil in behandeling tussen de leden van de gerechtelijke politie en de rijkswachters vond echter zijn grondslag in het verschil van diploma en dus van graad. De opwaartse correctie waarvan de Ministerraad gewag maakt in verband met de loonschaal M7bis zou dus niet overeenstemmen met een loonschaal M + 9 pct., dit wil zeggen te dezen M7 + 9 pct. en zou dus ontoereikend zijn.

A.4.3.12. Wat betreft de valorisatie van de brevetten doen de verzoekers gelden dat zij niet beweren dat een brevet 2D niet wordt gevaloriseerd. Zij willen eenvoudigweg doen blijken dat dit brevet niet op dezelfde wijze wordt gevaloriseerd als de andere twee brevetten die worden gelijkgesteld. Er zou tevens een discriminatie zijn in de wijze waarop de geslaagden voor het brevet 1D worden behandeld, aangezien het ontwerp van koninklijk besluit waarnaar de Ministerraad verwijst noch is aangenomen, noch bekendgemaakt. Het heeft geen bindende kracht en kan bijgevolg niet in aanmerking worden genomen door de verzoekers.

A.4.3.13. Verder worden nog andere elementen aangeklaagd. Aldus zou het feit dat 75 pct. van de vacante betrekkingen openblijft voor iedereen geen afbreuk doen aan het discriminerende karakter van de maatregel die ertoe strekt 25 pct. van de vacante betrekkingen voor te behouden aan de leden van de voormalige rijkswacht. Op dezelfde wijze komt de automatische bevordering tot de graad van commissaris na vier jaar ten goede aan het geheel van de categorie van de chefs van het middenkader van de voormalige rijkswacht, terwijl enkel de voormalige afdelingsinspecteurs 2D daarvan profiteren en zulks met uitsluiting van de afdelingsinspecteurs 2C. Aangezien twee graden van het middenkader, namelijk de adjudanten en de adjudant-chefs in de hogere categorie zijn geplaatst, was het wettig geweest hetzelfde te doen voor de graden van het middenkader van de gerechtelijke politie. De loonschaal M5.2 die is toegekend aan de afdelingsinspecteurs 2C van de gerechtelijke politie had loonschaal M6.2 moeten heten, wat hen in staat had gesteld toe te treden tot de betrekking van commissaris na 7 jaar.

A.4.3.14. De verzoekende partijen onderstrepen verder dat de discriminatie die voortvloeit uit de pensioenleeftijd nauw verbonden is met het mechanisme van de automatische bevordering waardoor de voormalige rijkswachters met pensioen kunnen gaan op dezelfde leeftijd alsof ze in het middenkader waren gebleven en dus gedeeltelijk haar grondslag vindt in het besluit van 30 maart 2001. Ten slotte zou de discriminatie die wordt teweeggebracht door het feit dat men 5 jaar vóór de vervroegde pensioenleeftijd wordt vrijgesteld van nachtdienst voortvloeien uit het feit dat de voormalige rijkswachters die automatisch na 4 jaar zijn bevorderd tot de graad van commissaris op de leeftijd van 56 jaar op pensioen zullen worden gesteld.

In de zaken nrs. 2463 en 2464

A.5.1.1. De verzoekers leiden een enig middel af uit de miskenning van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk gelezen of in samenhang met het algemeen rechtsbeginsel van verbod van retroactiviteit en het vertrouwensbeginsel. Zij onderstrepen dat in het protocol van het Onderhandelingscomité voor de politiediensten het principe is bevestigd dat bij de inschaling van de actuele personeelsleden de bestaande classificaties in acht moesten worden genomen, zodat het basiskader, het middenkader, het officierskader en het hulpkader van de politie de bestaande overeenstemmende kaders binnen de oorspronkelijke politiediensten naleven.

Op dat principe is één uitzondering overwogen ten voordele van de brigadecommandanten van de rijkswacht. Zij zijn onderofficieren bij de rijkswacht die benoemd kunnen worden als commissarissen van politie en dus opgenomen kunnen worden in het officierskader zonder te moeten voldoen aan de vereisten van de bevordering door overgang naar een hoger kader.

Volgens de verzoekers benadeelt de aangevochten bepaling de officieren die recent zijn aangeworven via de klassieke weg en vooral de officieren die via de sociale promotie tot het officierskader zijn toegetreden. De aangevochten bepalingen zouden op hiërarchisch, tuchtrechtelijk en moreel vlak tot scheeftrekkingen leiden die niet kunnen worden verantwoord, aangezien de adjudanten en adjudant-chefs, enerzijds, die een commandotoelage genieten, en de rijkswachtofficieren, anderzijds, allen commissarissen worden binnen een context van algemene en algehele nivellering. Die nivellering zou des te minder aanvaardbaar zijn daar de betrokken commissarissen zelfs niet langer zouden moeten voldoen aan de vereisten van een opleiding van niveau 1, noch aan de vereisten van de taalwetgeving.

Bovendien zou ten aanzien van de verzoekers afbreuk worden gedaan aan het vertrouwensbeginsel aangezien zij rechtmatig erop konden rekenen dat de krachtens hun vroeger statuut bestaande gezagsverhoudingen zouden worden behouden, net zoals de indeling per kader. De verzoekers sommen vervolgens de voordelen op die worden toegekend of behouden blijven bij die overgang van het middenkader van de rijkswacht naar het officierskader van de nieuwe politiediensten.

A.5.1.2. De verzoekers vergelijken vervolgens de situatie van de hoofdonderofficieren, die automatisch politiecommissarissen worden, met de situatie van de andere adjudanten en adjudant-chefs. Die worden hoofdinspecteur van politie, dit wil zeggen de hoogste graad binnen het middenkader, ofschoon zij een diploma van niveau 1 hebben behaald en ofschoon zij intussen wel aan de taalvereisten voor de officieren zouden hebben voldaan. Daaruit wordt afgeleid dat de aangevochten bepalingen discriminerend zijn, aangezien de commissarissen ten onrechte worden bevoordeeld ten aanzien van hun voormalige collega's adjudanten en adjudant-chefs, thans hoofdinspecteurs van politie.

A.5.1.3. In het tweede onderdeel van het enig middel dat de verzoekers opwerpen, voeren zij een nieuwe discriminatie aan ten aanzien van de lagere officieren van de voormalige rijkswacht, meer in het bijzonder de kapiteins en de kapitein-commandanten. De voor de geldelijke inschaling van die ambtenaren aangewende methode zou verschillend zijn van diegene die is aangewend voor de geldelijke inschaling van de andere rijkswachters, met als gevolg dat de overheid niet haar verbintenis zou nakomen om alle loonschalen uit te bouwen met een looptijd van maximaal 25 jaar.

A.5.2.1. Volgens de Ministerraad zouden de verzoekschriften onontvankelijk zijn om reden dat de verzoekers niet aangeven hoe de wettelijke bekrachtiging door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 ongrondwettig zou zijn.

A.5.2.2. Wat betreft de opname van andere personeelsleden in hetzelfde kader en in dezelfde graad als de verzoekers en meer in het bijzonder de uitzondering op het beginsel van de opname die identiek is met die in het oorspronkelijk kader, antwoordt de Ministerraad dat de wetgever heeft geoordeeld dat objectief gezien de brigadecommandant van de rijkswacht in werkelijkheid een commandant van een politiebasisseenheid was die gelijkwaardig is aan of vergelijkbaar met de verschillende gemeentelijke politiekorpsen als politiebasisseenheden, die alle onder het commando staan van officieren.

Dat de adjudanten en adjudant-chefs niet-brigadecommandanten worden ingeschaald in het middenkader in de loonschaal M7 en vanaf april 2006 de titel van officier verkrijgen, zou verantwoord zijn door het feit dat zij min of meer dezelfde profielen hadden als die van de adjudanten en adjudant-chefs brigadecommandanten, zodat men hun op middellange termijn moest toestaan om ook toe te treden tot het officierskader.

A.5.2.3. De Ministerraad betwist tevens het financieel verlies wat betreft het loon waarover zich een van de verzoekers beklagt, aangezien die bewering geen rekening houdt met het feit dat in het vroegere loon van de verzoeker een kledijvergoeding inbegrepen was. Bovendien zou de door de wetgever gekozen mathematische methode voor de berekening van de loonschalen een objectieve methode zijn die een loon zou waarborgen dat gelijk is voor alle officieren van de nieuwe geïntegreerde politie. De Ministerraad preciseert verder dat de loonschaalanciënniteitsbonificatie voor alle personeelsleden geldt, aangezien zij houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat minstens evenwaardig is met diegene die in aanmerking zijn genomen voor de aanwerving van de ambtenaren van niveau 1 in de rijksbesturen.

A.5.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het verzoekschrift onderstrepen de verzoekende partijen dat zij niet het mechanisme van de wettelijke bekrachtiging als dusdanig hebben betwist, aangezien andere verzoekers die grief genoegzaam hebben opgeworpen.

A.5.3.2. Ten gronde repliceren de verzoekende partijen dat de Ministerraad ten onrechte de notie officieren in de andere politiekorpsen (gemeentepolitie) en die van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie met elkaar gelijkstelt, aangezien de officieren, naast hun bekwaamheden, aan diplomaverenisten moeten voldoen of moeten slagen voor het examen van sociale promotie.

De verzoekende partijen onderstrepen tevens dat sinds 1999, om korpschef te worden, in een gemeente van klasse 17, een diploma of een getuigschrift dat toegang verleent tot een ambt van niveau 1 vereist is.

Wat betreft de loonschalen zijn de verzoekende partijen van mening dat de door de Ministerraad aangevoerde verantwoording niet volstaat. Zij vergelijken vervolgens de minimale en de maximale loonschaal die de politieambtenaren die de graad van commissaris hebben gekregen krachtens het vroegere en het nieuwe statuut genoten, evenals de loonschaal van de politieambtenaren die de graad van hoofdcommissaris hebben gekregen. Zij onderstrepen dat er bijna geen verschil bestaat tussen die beide categorieën, die voortaan deel uitmaken van het officierskader van de geïntegreerde politie, zodat er nog veel minder redenen zijn om hieromtrent in een bijzondere regeling te voorzien voor de verzoekers.

In de zaken nrs. 2467 en 2468

A.6.1.1. In een tweede middel klagen de verzoekende partijen de schending aan van de regels van gelijkheid en niet-discriminatie in zoverre, enerzijds, de aangevochten bepalingen de verzoekende partijen niet inschalen in een aan de graad van afdelingscommissaris verbonden loonschaal zoals hun collega's afdelingscommissarissen met de loonschaal 1D en de majoors bij de rijkswacht, en in zoverre, anderzijds, zij de verzoekende partijen aan bepaalde bekwaamheids- en anciënniteitsvereisten onderwerpen om toch de graad van afdelingscommissaris te verkrijgen en zich aldus op voet van gelijkheid te bevinden met hun vroegere collega's, waardoor hun, in de toekomst, de mogelijkheid wordt ontzegd bepaalde mandaten uit te oefenen zoals ze dat voordien konden doen.

A.6.1.2. Verder wordt de aangevochten bepalingen verweten dat ze ongelijke gevallen op identieke wijze behandelen, aangezien zij de commissarissen van de gerechtelijke politie en bepaalde lagere officieren van de rijkswacht en zelfs bepaalde graden van het middenkader van de rijkswacht inschalen in de aan de graad van commissaris van de geïntegreerde politie verbonden loonschaal. De verzoekende partijen betogen dat zij zijn opgenomen in een categorie van officieren die nooit een opleiding tot hoger officier hebben gevolgd en nooit als officier zijn benoemd (met de graad van afdelingscommissaris), en dat zij nooit enige met die graad en functie gepaard gaande verantwoordelijkheid hebben opgenomen. Zij betogen dat, indien zij hogere officieren wenselijk te worden, dit wil zeggen opnieuw op dezelfde hoogte komen als hun vroegere collega's 1D, zij houder dienen te zijn van een diploma of getuigschrift dat toegang verleent tot niveau 1 of geslaagd moeten zijn voor de door SELOR georganiseerde examens en houder moeten zijn van een door de Koning te bepalen directie brevet.

De verzoekende partijen leiden daaruit af dat zonder dat er een redelijke verantwoording bestaat voor die maatregel, zij op ongelijke wijze worden behandeld ten aanzien van de voormalige gerechtelijke afdelingscommissarissen 1D, die nochtans hun gelijken zijn in graad en functie. Het enige onderscheid tussen de beide categorieën van afdelingscommissarissen 1C en 1D was immers een loonschaalverschil.

A.6.1.3. Zij concluderen tevens dat er geen verantwoording kan worden gevonden voor het verschil in behandeling dat voortvloeit uit het feit dat zij zich in de loonschaal O4 bevinden, dit wil zeggen diegene die overeenstemt met de categorie van de niet-hogere officieren, terwijl de majoors bij de rijkswacht zijn ingeschaald bij de hogere officieren, hoewel hun statutaire situatie geenszins substantieel verschilt van die van de verzoekende partijen.

Ten slotte wordt nogmaals in herinnering gebracht dat het discriminerend is om de commandanten bij de rijkswacht in te schalen in graad O4, ofschoon hun statutaire situatie niet vergelijkbaar was met die van de verzoekende partijen, voornamelijk omdat die graad werd bereikt binnen een vlakke loopbaan naar anciënniteit.

De verzoekende partijen voegen daaraan toe dat het invoeren van een inschalingsregeling die streeft naar een bepaald mathematisch evenwicht in de verdeling van de gezagshoudende functies tussen de personeelsleden van verschillende korpsen maar die niet kan worden verwezenlijkt zonder dat personeelsleden van een bepaald korps in

een lagere graad moeten worden ingeschaald dan diegene die zij voordien hadden, enerzijds, en het feit dat de personeelsleden van het andere korps in een hogere graad moeten worden ingeschaald dan diegene die zij voorheen hadden, anderzijds, in elk geval op zich een schending vormen van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel en het verdragsrechtelijke gelijkheidsbeginsel.

A.6.2.1. Volgens de Ministerraad worden de verzoekende partijen krachtens het nieuwe statuut opnieuw in het officierskader geplaatst en krijgen zij de graad van officier van politie, zodat er geenszins sprake kan zijn van enige inbreuk op hun verworven rechten. Hij onderstreept dat er slechts drie uitzonderingen zijn op het beginsel volgens hetwelk elk lid van de geïntegreerde politie wordt opgenomen in hetzelfde kader als datgene waartoe hij vóór de politiehervorming behoorde. Die uitzonderingen hebben in de eerste plaats betrekking op de brigadecommandanten van de rijkswacht, in de tweede plaats op de vroegere leden van de gerechtelijke politie die geslaagd zijn voor het examen voor officier van gerechtelijke politie en in de derde plaats op de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschalen M6, M7 en M7bis. Die uitzonderingen zouden evenwel volkomen verantwoord zijn.

A.6.2.2. Vervolgens brengt de Ministerraad in herinnering dat een van de basisprincipes van het nieuwe statuut de vereenvoudiging en de vermindering van het aantal graden is, wat tot gevolg heeft dat in het nieuwe statuut verschillende personeelsleden dezelfde graad bekleden. Er diende eveneens een evenwicht te worden gevonden tussen de drie vroegere politiekorpsen. Voor het overige kunnen de verzoekende partijen geen enkel financieel nadeel lijden, gelet op de mathematische methode die is toegepast om hun loonschaal te berekenen. De verzoekers genieten nog steeds een loon dat gelijk is aan of hoger dan hun vroeger loon. Hun loopbaanmogelijkheden worden bovendien geenszins beperkt, vermits zij kunnen deelnemen aan de proeven die worden georganiseerd in het raam van de bevordering in graad en zij naar betrekkingen van hoger officier kunnen dingen.

A.6.3.1. In hun memorie van antwoord doen de verzoekende partijen verder gelden dat enkel het criterium van het verschil in loonschaal vermocht te verantwoorden dat de graad van afdelingscommissaris van gerechtelijke politie de enige graad is die in twee nieuwe graden is opgesplitst, en die daarna is opgesplitst om in twee verschillende kaders te worden ondergebracht. De verzoekende partijen merken verder op dat de categorie van de majoors bij de rijkswacht eveneens is opgesplitst maar enkel in twee loonschalen, op basis van hun graadanciënniteit, en niet in twee verschillende kaders, zoals de gerechtelijke afdelingscommissarissen.

De verzoekende partijen brengen verder in herinnering dat hun loopbaanmogelijkheden zijn ontzegd doordat ze zijn gedegradeerd in graad en ondergebracht in een lager kader, in tegenstelling tot hun collega's afdelingscommissarissen die zijn ingeschaald in de juiste loonschaal, namelijk de schaal 1D.

A.6.3.2. De verzoekende partijen zijn van mening dat de drie door de Ministerraad aangevoerde uitzonderingen op het beginsel volgens hetwelk de integratie in de nieuwe politie in dezelfde graad en in hetzelfde kader gebeurt als diegene waarin de ambtenaar zich vóór de hervorming bevond, niets veranderen aan de door hen aangeklaagde discriminatie.

Zij beweren dat hun opname in de hogere graad van hoofdcommissaris geenszins een onevenwicht doet ontstaan, vermits alleen de verdeling van de leidinggevende functies bepalend moest zijn - aangezien, volgens de Ministerraad, de functie primeert op de graad - voor het juiste evenwicht in de nieuwe politie tussen de verschillende korpsen.

Zij beklemtonen verder dat er een verschil in behandeling bestond tussen de gerechtelijke commissarissen en de gerechtelijke afdelingscommissarissen op het vlak van de gevolgde opleiding en de plaats die zij in de hiërarchie bekleedden.

Het door de Ministerraad aangevoerde proportionaliteitscriterium teneinde te verantwoorden dat eenvoudige commissarissen worden overgeheveld naar de nieuwe politie in de graad van hoofdcommissaris, zijnde een graad van hoger officier, kan geenszins de door de verzoekers ondergane degraderende inschaling verantwoorden, die op geen enkele redelijke motivering berust.

A.6.3.3. Ten aanzien van de voor de vaststelling van de loonschalen aangewende methode, onderstrepen de verzoekende partijen dat het feit dat zij meer verdienen dan voorheen geenszins de discriminatie kan verantwoorden waarvan zij het slachtoffer zijn. Zij verwijzen naar het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State naar aanleiding van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 en zij beweren benadeeld te zijn in vergelijking met het loon dat zij hadden kunnen verdienen bij ontstentenis van een dergelijke discriminatie. Zij lijden eveneens een nadeel wat betreft de promotiekansen die zij hadden kunnen genieten. Thans zijn zij ertoe gehouden

bevorderingsexamens af te leggen om hogere graden te verkrijgen waarnaar zij, vóór de hervorming, nochtans konden meedingen zonder examens.

In de zaken nrs. 2469, 2470 en 2471

A.7.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2469 en 2470 waren statutaire personeelsleden van de spoorwegpolitie en bekleedden als dusdanig de graad van ondertoezichtscommissaris. Zij zijn vervolgens aangewezen om de functie uit te oefenen van inspecteur bij de spoorwegpolitie, wat hun de hoedanigheid verleende van officier van gerechtelijke politie. De verzoekers baseren zich op twee arresten van de Raad van State. Zij verwijzen tevens naar artikel 11, § 2, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht, gewijzigd bij artikel 2.2 van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht, alsmede naar de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, die bepalen dat de politieambtenaar van de bijzondere politiedienst die is overgegaan naar het operationeel korps van de rijkswacht, vervolgens naar het operationeel korps van de federale politie, en die, vóór die overplaatsing, de hoedanigheid had van officier van bestuurlijke politie, officier van gerechtelijke politie of officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, in principe die hoedanigheid behoudt. De verzoekende partijen beweren dat zulks te dezen niet het geval is, vermits zij zijn opgenomen in het middenkader van de geïntegreerde politie en dus de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie verliezen. Niets zou het verschil in behandeling verantwoorden dat aldus wordt ingevoerd ten aanzien van de enige veldwachters die, hunnerzijds, zijn opgenomen in het officierskader teneinde de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en van officier van bestuurlijke politie te behouden, terwijl zij dezelfde hoedanigheden genieten en dezelfde verantwoordelijkheden moeten opnemen en functies moeten waarnemen die soortgelijk zijn met die welke door de verzoekers worden waargenomen.

A.7.2.1. De Ministerraad voert in de eerste plaats de onontvankelijkheid van de verzoekschriften aan om reden dat daarin niet wordt aangegeven hoe de wettelijke bekrachtiging bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 ongrondwettig zou zijn.

A.7.2.2. De Ministerraad brengt vervolgens in herinnering dat het de graad is die de hoedanigheid verleent en niet omgekeerd.

Wat betreft het arrest van de Raad van State van 30 maart 2001 waarnaar de verzoekers verwijzen, doet de Ministerraad gelden dat het aan het beschikkend gedeelte en de motieven van het arrest verbonden gezag niet impliceert dat de verzoekers automatisch worden benoemd in graad van officier. Er bestaan immers nog andere wegen dan de automatische benoeming in die rang om de wettigheid te herstellen.

A.7.2.3. De Ministerraad preciseert verder dat de wil van de wetgever hieromtrent duidelijk is : eenieder behoudt zijn bevoegdheden inzake gerechtelijke of administratieve politie. Aangezien dat arrest is uitgesproken de dag vóór de bekendmaking van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, was het voor de overheid materieel onmogelijk de nodige gevolgen te trekken uit dat arrest en het voormeld koninklijk besluit eventueel aan te passen. Bovendien zou uit de grondige lezing van het protocol nr. 11 van 21 april 2000 van het Onderhandelingscomité voor de politiediensten blijken dat de integratie is verwezenlijkt op basis van het principe dat het personeelslid dat in zijn oorspronkelijke dienst tot het officierskader, het middenkader of het basiskader behoort, dat blijft in de geïntegreerde politie. De onderhandelaars hadden dus niet de wil om alle ambtenaren die houder zijn van de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie automatisch op te nemen in het officierskader. De onderhandelaars beoogden enkel de officieren met een algemene bevoegdheid en niet diegenen die een beperkte bevoegdheid hadden zoals de verzoekers, niet alleen vanuit het oogpunt van de materie maar ook van de te controleren geografische zone. De verzoekers zouden overigens geen enkel financieel verlies lijden naar aanleiding van hun integratie vermits het loon dat ze ontvingen vóór de hervorming na hun integratie in de federale politie behouden blijft.

A.7.2.4. De Ministerraad beklemtoont verder dat de verzoekers in de zaken nrs. 2469 en 2470 die houder zijn van een diploma van niveau 2 en die geslaagd zijn voor de examens voor overgang naar de graad van ondertoezichtscommissaris niet hetzelfde niveau van opleiding hebben gevolgd als de officieren bij de rijkswacht. Die opleiding vertoont veel meer gelijkenis met die welke de onderofficieren bij de rijkswacht krijgen. Het is dus logisch dat de ondertoezichtscommissarissen tot het kader van de onderofficieren en niet van de officieren behoren. De functies die zij uitoefenen zijn tevens veeleer gelijk te stellen met die welke een opperwachtmeester bij de rijkswacht uitoefent en moeten bijgevolg worden onderscheiden van de taken die door de officieren bij de rijkswacht worden vervuld.

Voor het overige onderstreept de Ministerraad dat het functioneel gezag voorrang heeft op het hiërarchisch gezag, zodat de verzoekers die de functies behouden die de hunne waren tevens het functioneel gezag behouden dat zij genoten.

A.7.2.5. Wat betreft het wetsvoorstel dat ertoe strekt de enige veldwachters te integreren in het officierskader van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, preciseert de Ministerraad dat het zonder voorwerp is geworden en dat daarvan is afgestapt.

Wat betreft de vergelijking met de veldwachters die hoofdveldwachters geworden zijn, onderstreept de Ministerraad ten slotte dat laatstgenoemden de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie behouden en in het middenkader van de geïntegreerde politie worden opgenomen. Op de verzoekers en op de voormelde veldwachters wordt dus hetzelfde principe toegepast.

A.7.3.1. De verzoeker in de zaak nr. 2471 was statutair personeelslid van de spoorwegpolitie en bekleedde de graad van officier van politie. Hij is aangewezen bij koninklijk besluit om de functie uit te oefenen van inspecteur bij de spoorwegpolitie, wat hem de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie verleende. Ook hier verwijst de verzoeker, zoals de verzoekers in de zaken nrs. 2469 en 2470, naar artikel 11, § 2, van de wet van 2 december 1957, zoals gewijzigd bij artikel 2.2 van de wet van 17 november 1998 en de wet van 7 december 1998, om het discriminerende karakter van zijn situatie aan te voeren, aangezien hij in het basiskader van de nieuwe politie is geïntegreerd, terwijl de voormalige inspecteurs van de gemeentepolitie die ook de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie hadden in het middenkader zijn geïntegreerd. Door die integratie in het middenkader kunnen zij echter de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie verkrijgen.

A.7.3.2. De verzoeker zou zich eveneens in een discriminerende situatie bevinden in vergelijking met de voormalige keuronderofficieren bij de rijkswacht die de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, hadden en in het middenkader zijn geïntegreerd.

De verzoeker in de zaak nr. 2471 besluit dat er geen objectieve en redelijke verantwoording is om ambtenaren met dezelfde functies, dezelfde verantwoordelijkheden en dezelfde opleiding op een verschillende wijze te behandelen, door hen in de nieuwe politie in verschillende kaders en niet in gelijkwaardige kaders te integreren.

A.7.4.1. De Ministerraad stelt, zijnerzijds, vast dat de overplaatsing van de verzoeker naar de rijkswacht in de graad van wachtmeester en vervolgens zijn overplaatsing naar het middenkader van de federale politie worden verantwoord door het feit dat, zowel op het niveau van de diplomaveisten als dat van de duur van de opleiding en de promotiekansen, de situatie van de verzoeker vergelijkbaar was met die van de onderofficieren bij de rijkswacht. De uitvoerende macht heeft dus geen kennelijke beoordelingsfout gemaakt.

A.7.4.2. Voor het overige zet de Ministerraad dezelfde argumentering uiteen als die welke hij heeft uiteengezet in de zaken nrs. 2469 en 2470 om de overplaatsing van de verzoeker naar het basiskader van de geïntegreerde politie uit te leggen door vergelijking met de opperwachtmeesters en wachtmeesters bij de rijkswacht.

Wat betreft de door de verzoeker gemaakte vergelijking met de voormalige inspecteurs van de gemeentepolitie, onderstreept de Ministerraad dat laatstgenoemden reeds deel uitmaakten van het middenkader van de gemeentepolitie, terwijl de verzoeker, zijnerzijds, tot het basiskader van de spoorwegpolitie behoorde.

Op de kritiek ten aanzien van de aanstelling van bepaalde leden van het basiskader in het middenkader, antwoordt de Ministerraad dat het noodzakelijk was om een evenwicht tot stand te brengen tussen de officieren-commissarissen die afkomstig zijn van de rijkswacht en diegenen die afkomstig zijn van de voormalige gerechtelijke politie.

Ten slotte wordt verder betoogd dat het argument van de verzoeker volgens hetwelk hij geen vrijstelling zou genieten voor het vergelijkend examen van hoofdinspecteur niet relevant is, aangezien niemand over vrijstellingen noch faciliteiten beschikt voor het vergelijkend examen van hoofdinspecteur, zodat elke kandidaat het vergelijkend examen onder dezelfde voorwaarden moet afleggen.

A.7.5.1. Als antwoord op de memorie van de Ministerraad doen de verzoekende partijen gelden dat zij wel degelijk de hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings.

Ook wijzen zij erop dat de voormalige officieren van de spoorwegpolitie een algemene politiebevoegdheid hadden in een beperkt territoriaal gebied, wat tevens het geval was voor de gemeentepolitie, de gerechtelijke politie en de landelijke politie. Daaruit volgt dat die territoriaal beperkte algemene bevoegdheid geen criterium kan vormen ter verantwoording van het verschillend en minder gunstig lot dat aan de verzoekende partijen is voorbehouden.

De verzoekende partijen nemen vervolgens de bewoordingen over van het protocol nr.11 van het Onderhandelingscomité voor de politiediensten van 21 april 2000 volgens hetwelk eenieder die de dubbele hoedanigheid bekleedde van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie wordt opgenomen in het officierskader.

Ten slotte beweren de verzoekende partijen dat, in tegenstelling tot wat de Ministerraad in zijn memorie betoogt, namelijk dat hij niet de materiële tijd heeft gehad om de nodige gevolgen te trekken uit een arrest van de Raad van State van 30 maart 2001, een ander arrest van 2 augustus 2002 aantoonde dat de Belgische Staat geenszins rekening heeft gehouden met het eerste arrest van de Raad van State, vermits hij de begunstigde van dat arrest opnieuw in de graad van wachtmeester heeft benoemd.

Vervolgens wordt de hiërarchie van de spoorwegpolitie beschreven. Zo vormden de baanwachters het basiskader, de inspecteurs het middenkader en de hoofdinspecteurs het hoger kader. Volgens de verzoekende partijen zou het dus volkomen logisch zijn geweest dat zij overgingen naar het middenkader van de geïntegreerde politie, vermits zij deel uitmaakten van het middenkader van de spoorwegpolitie, en zulks des te meer daar zij vergeleken worden met de hoofdveldwachters die geïntegreerd zijn in het officierskader, terwijl zij veel lichtere verantwoordelijkheden hebben dan de verzoekende partijen.

A.7.5.2. In de zaak nr.2471 beweert de verzoeker dat hij tot het middenkader van de spoorwegpolitie behoorde, net zoals de voormalige inspecteurs van de gemeentepolitie, aangezien hij onder zijn gezag en verantwoordelijkheid een aantal baanwachters had, waarbij laatstgenoemden leden van het basiskader van de spoorwegpolitie waren.

Ten slotte onderstreept de verzoeker in de zaak nr. 2471 dat het door de officieren van de spoorwegpolitie gevolgde aantal uren theoretische opleiding hoger is dan voor de wachtmeesters bij de rijkswacht.

In de zaak nr. 2473

A.8.1.1. De verzoekers leiden een tweede middel af uit de schending door de bekrachtigde artikelen XII.II.25, XII.II.26, alsmede door bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met het beginsel van de hiërarchie der graden.

Doordat de verzoekende partijen de graad van commissaris krijgen en worden ingeschaald in de loonschaal O2, worden zij gelijkgesteld met de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die de commandotoelage ontvingen bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht.

Er wordt aangevoerd dat geen enkele verantwoording kan worden gevonden voor het feit dat de verzoekende partijen, die voordien tot niveau 2+ behoorden en die geslaagd waren voor het examen voor commissaris / niveau 1, worden gelijkgesteld met een categorie van « actuele personeelsleden » die in hun vroeger statuut niveau 2 bezaten. Volgens de verzoekende partijen zou een dergelijke maatregel, die tot gevolg zou hebben dat zij worden gelijkgesteld met de adjudanten en adjudant-chefs van de voormalige rijkswacht, niet kunnen worden verantwoord door de functie die de genoemde adjudanten en adjudant-chefs uitoefenden binnen de rijkswacht. Het feit dat men een gezagsfunctie uitoefent, impliceert immers niet dat men tot het officierskader behoort.

A.8.1.2. In het tweede onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen verder aan dat de ambtenaren recht hebben op een loonschaal die overeenstemt met de belangrijkheid van hun graad. Volgens de verzoekende partijen is de loonschaal O2 waarin zij zijn ingeschaald evenwel identiek, enerzijds, met de loonschaal M7bis, dit wil zeggen de overgangsloonschaal die is toegekend aan de voormalige gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2D die de graad van hoofdinspecteur in het middenkader krijgen en, anderzijds, met de loonschaal van sommige actuele personeelsleden van niveau 2, te dezen de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die bij wijze van verhoging in graad in het officierskader zijn opgenomen.

Voor de verzoekende partijen betekent de loonschaal waarin zij zijn ingeschaald een degradatie. Volgens hen hadden zij in de loonschaal O3 moeten worden zijn ingeschaald.

A.8.2.1. De Ministerraad voert in hoofdorde de onontvankelijkheid van de middelen aan, aangezien enkel de vernietiging van artikel 131 van de programmawet en artikel 129 van de wet van 26 april 2002 wordt gevorderd en niet die van artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

A.8.2.2. Ten aanzien van het feit dat de verzoekende partijen, die geslaagd waren voor het examen voor officier van gerechtelijke politie (niveau 1), zouden worden gelijkgeschakeld met personeelsleden van niveau 2, brengt de Ministerraad allereerst twee basisbeginselen in herinnering die ten grondslag lagen aan de totstandkoming van het nieuwe statuut. In de eerste plaats de wens om het aantal graden aanzienlijk te verminderen en vervolgens het beginsel volgens hetwelk eenieder zich in het nieuwe statuut in hetzelfde kader bevindt als datgene waarin hij zich vóór de hervorming van de politiediensten bevond.

Op dat beginsel zijn drie uitzonderingen gemaakt : de eerste voor de brigadecommandanten van de rijkswacht, de tweede voor de voormalige leden van de gerechtelijke politie die geslaagd zijn voor het examen voor officier van gerechtelijke politie en een derde uitzondering die betrekking heeft op de personeelsleden die in de loonschalen M6, M7 en M7bis zijn ingeschaald. De Ministerraad merkt op dat de verzoekende partijen, als geslaagden voor het examen voor officier van gerechtelijke politie, tot de tweede voormelde categorie van uitzonderingen behoren. Zij hebben een onmiddellijke bevordering genoten, aangezien zij rechtstreeks van het middenkader naar het officierskader zijn overgegaan en het brevet van hun vroeger statuut automatisch is gevaloriseerd, in tegenstelling tot de meerderheid van de personeelsleden die uit de drie voormalige politiekorpsen afkomstig zijn.

A.8.2.3. De Ministerraad beklemtoont eveneens dat het niet wenselijk zou zijn geweest de toegang tot het hoger kader voor te behouden aan de enkele houders van een diploma van niveau 2+, aangezien pas sinds het koninklijk besluit van 25 november 1991 een diploma van niveau 2+ wordt vereist om toe te treden tot het middenkader van de gerechtelijke politie, terwijl zulks voordien niet het geval was.

De opname in het officierskader is steeds gebeurd in drie etappes en, op basis van die methode, moesten de verzoekende partijen inderdaad worden ingeschaald in de loonschaal O2, die overigens hoger is dan de vroegere loonschaal die zij voordien genoten (2C).

Ten slotte zou het verantwoord zijn dat personeelsleden die, met minder anciënniteit, in een hogere loonschaal worden ingeschaald, minder verdienen dan collega's die met meer anciënniteit in een lagere loonschaal worden ingeschaald.

A.8.3.1. In hun memorie van antwoord beweren de verzoekers dat zij in graad zijn teruggezet naar niveau 2, terwijl zij in het vroeger statuut deel uitmaakten van niveau 2+ en geslaagd waren voor een examen voor overgang naar niveau 1, en zulks, terwijl anderen, die tot niveau 2 behoorden, naar niveau 1 zijn geparachteerd.

A.8.3.2. Tevens wijzen zij erop dat de Ministerraad ten onrechte beweert dat de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschaal M7bis meer anciënniteit hebben dan de verzoekers. De afdelingsinspecteurs 2D zijn ingeschaald in de loonschaal M7bis, met uitzondering van de afdelingsinspecteurs 2D, geslaagden voor het examen voor commissaris, die zijn ingeschaald in de loonschaal O2, die identiek is met de loonschaal M7bis. Dat zou evenwel niets te maken hebben met de anciënniteit.

In de zaak nr. 2474

A.9.1.1. De verzoekende partijen voeren een middel aan dat is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het beginsel van de hiërarchie der graden, door artikel XII.II.18 en bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet, alsmede door de artikelen XII.II.1 en XII.II.2 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd door de artikelen 3, 4 en 137 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politie en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

Zij beklagen zich over het feit dat de voormalige gerechtelijke agenten in het nieuwe statuut een graad van niveau 2 bekleden en niet langer een graad van niveau 2+, zoals dat het geval was krachtens hun vroeger statuut. Volgens de verzoekende partijen kan die degradatie evenwel enkel worden vastgesteld voor de gerechtelijke agenten.

Alle andere categorieën van personeelsleden worden in het nieuwe statuut opgenomen in een niveau en in een graad die minstens gelijkwaardig zijn aan hun niveau en graad van hun vroeger statuut. De gerechtelijke agenten zouden hierdoor de hogere hiërarchische positie verliezen die ze krachtens hun vroeger statuut bekleedden. Bovendien zouden zij onder het gezag en de leiding kunnen worden geplaatst van het voormalig politiepersoneel van niveau 2. Die maatregel zou het gevolg zijn van het feit dat men geen specifieke graad heeft gecreëerd voor de personeelsleden die in het vroegere kader niveau 2+ bezaten.

A.9.1.2. Een ander middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel XII.VII.21, alsmede door bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001. De aangevochten bepaling wordt verweten dat ze het bepaalde categorieën van de « actuele personeelsleden » mogelijk maakt een bevordering in graad te verkrijgen bij hun integratie in het nieuwe statuut. Die kritiek richt zich tot de vroegere leden van de bewakings- en opsporingsbrigade van het basiskader (wachtmeesters en eerste wachtmeesters) die in het middenkader van de nieuwe structuur worden aangesteld, maar ook tot alle wachtmeesters en eerste wachtmeesters die in de algemene directie van de gerechtelijke politie zijn terechtgekomen.

Die maatregel betreft eveneens de leden van de opsporingsdiensten van de gemeentelijke politie. Er wordt aangevoerd dat de schending van het gelijkheidsbeginsel niet alleen voortvloeit uit de nieuwe graad waarin de verzoeker is benoemd, maar ook uit de vaststelling dat anderen niet alleen dezelfde nieuwe graad verkrijgen, doch tevens een volledig nieuwe hoedanigheid met aanverwante bevoegdheden die zij in hun vroeger korps nooit konden uitoefenen. De overheid zou geen objectieve criteria hebben gehanteerd bij de integratie van de verschillende korpsen in een eenheidskorps. Zowel het niveau dat de personeelsleden hadden in hun vroeger korps als hun hoedanigheid zouden op manifeste wijze zijn genegeerd.

Verder wordt onderstreept dat de leden van het middenkader van de bewakings- en opsporingsbrigade (opperwachtmeester, eerste opperwachtmeester, adjudant en adjudant-chef) (niveau 2) worden aangesteld in het officierskader (niveau 1), dit wil zeggen in een hoger niveau en in een hogere graad dan diegene die ze hadden in hun vroeger statuut en zulks terwijl de gerechtelijke agenten van niveau 2+ worden benoemd in een graad van niveau 2.

Het toekennen van een financiële bevordering en een bevordering in graad aan een bepaalde categorie van actuele personeelsleden en het niet-toekennen van minstens dezelfde voordelen aan een categorie die in haar korps van oorsprong zelfs hoger gerangschikt was, zou een manifeste schending van het gelijkheidsbeginsel uitmaken.

A.9.1.3. Ten slotte leidt de verzoekende partij een middel af uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel XII.II.18, alsmede bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001.

De opname van de adjudanten en adjudant-chefs (brigadecommandanten) als commissarissen van politie in het officierskader wordt bekritiseerd om reden dat de verzoekende partij, die een hogere graad en loonschaal had dan de hiervoor bedoelde personeelsleden, wordt opgenomen in een lager niveau en ingeschaald in een lagere loonschaal in vergelijking met die personeelsleden van het voormalige middenkader van de rijkswacht. Dezelfde kritiek is gericht aan de adjudanten en adjudant-chefs (niet-brigadecommandanten), die zijn ingeschaald in een bijzondere loonschaal M7 van het middenkader van het nieuwe statuut.

A.9.2.1. De Ministerraad beklemtoont allereerst dat de verzoekende partij vóór de hervorming tot het middenkader van de gerechtelijke politie behoorde en thans deel uitmaakt van het middenkader van de geïntegreerde politie, zodat zij geenszins is gedegradeerd naar een lager kader. Bovendien zou in het nieuwe statuut elkeen blijven behoren tot zijn oorspronkelijk kader en de op dat algemene beginsel ingevoerde drie uitzonderingen zouden op een objectieve verantwoording berusten. De omstandigheid dat de verzoekende partij niet in een kader van niveau 2+ is geplaatst, zou het gevolg zijn van het basisconcept van de onderverdeling van de geïntegreerde politie in vier kaders. In dat verband wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen niveau 2 en niveau 2+. Het onderscheid blijft evenwel bestaan voor de onderverdeling van de loonschalen.

A.9.2.2. Wat betreft de aanstellingen dankzij welke bepaalde categorieën van personeelsleden in het verleden in een hoger hiërarchisch niveau zouden zijn geplaatst, onderstreept de Ministerraad dat dergelijke aanstellingen geen benoemingen zijn en slechts tijdelijk zijn.

Vervolgens zet hij uiteen welke verantwoording is gegeven aan de verschillende aanstellingen die in het nieuwe statuut van de geïntegreerde politie zijn georganiseerd.

A.9.2.3. Ten slotte deelt de Ministerraad niet het standpunt van de verzoekende partij wat betreft de zogenaamde discriminatie ten aanzien van de andere leden van de geïntegreerde politie die, volgens haar, op voordeligere wijze zouden zijn ingeschaald dan de gerechtelijke agenten. Het feit dat de verzoekende partij is ingeschaald in de loonschaal M5.2, die hoger is dan haar vroegere loonschaal 2C en de loonschaal 2D waarin zij nog niet was ingeschaald op de datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, toont aan dat rekening is gehouden met het feit dat de verzoekende partij houder was van een diploma niveau 2+ van de gerechtelijke politie.

A.9.3.1. In zijn memorie van antwoord beklemtoont de verzoeker dat men bij de gerechtelijke politie niet over kaders sprak. Het korps was verdeeld in twee categorieën : de gerechtelijke agenten (van niveau 2+) en de officieren (behorende tot niveau 1). In de nieuwe politie impliceren het basiskader en het middenkader evenwel dat men tot eenzelfde niveau behoort, te dezen niveau 2, wat volkomen onlogisch zou zijn. Bovendien legt bijlage 8 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 zowel aan de personeelsleden van het basiskader als aan die van het middenkader de verplichting op dat zij, teneinde een taalpremie te kunnen genieten, dienen te slagen voor het taalexamen van niveau 2. De examens van niveau 2 en niveau 2+ kunnen evenwel niet samenvallen.

De verzoeker beklagt zich bijgevolg erover dat hij is gedegradeerd, wat duidelijk zou blijken uit de vergelijking van de loopbaan van een adjudant (niet-brigadecommandant) met die van een afdelingsinspecteur 2C. Die vergelijking toont aan dat bepaalde personeelsleden van de voormalige rijkswacht die houder waren van een diploma van niveau 3, hun loopbaan kunnen beëindigen in niveau 1, terwijl de leden van de voormalige gerechtelijke politie, die houder waren van een diploma van niveau 2+, in de nieuwe politie in een graad van niveau 2 worden benoemd.

A.9.3.2. De verzoeker betwist vervolgens het objectieve karakter van de door de Ministerraad aangevoerde redenen om de verrichte aanstellingen te verantwoorden. Hij verwijt de hervorming dat ze de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, heeft toegekend aan personen die, in tegenstelling tot de verzoeker, vóór de hervorming, nooit met die hoedanigheden overeenstemmende functies hebben uitgeoefend. Dezelfde vaststelling kan worden gedaan voor de inschaling van de wachtmeesters, eerste wachtmeesters, adjudanten en adjudant-chefs in de graad van commissaris. Dat bepaalde leden van de voormalige B.O.B. in het officierskader zijn gearachuteerd, terwijl de Ministerraad verklaarde gekant te zijn tegen elke vorm van parachuteren, zou wijzen op het hanteren van twee maten en twee gewichten.

De verzoeker beweert tevens dat aan de hand van de overwegingen van de Ministerraad niet kan worden verklaard waarom de wet van 27 december 2000, die voorziet in een evenredige verdeling van de officiersfuncties onder de vroegere politiekorpsen, niet correct is toegepast.

A.9.3.3. Wat betreft het vierde middel betoogt de verzoeker dat de argumentering van de Ministerraad fout is. Hij stelt vast dat de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschaal M6 en M7, vóór de hervorming een lagere loonschaal genoten dan die van de verzoeker. Zij hebben evenwel de mogelijkheid om toe te treden tot de loonschaal O4, in het officierskader, terwijl die mogelijkheid niet bestaat voor de verzoeker.

In de zaak nr. 2475

A.10.1. Het tweede middel is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.II.31 en bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten. Die bepaling zou de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden in samenhang gelezen met het beginsel van de hiërarchie der graden.

De verzoekende partij doet opmerken dat zij de graad had van hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie en is ingeschaald in de loonschaal O6 als « hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie die een brigade leidt in een kleine of middelgrote omschrijving ». De verzoekende partij zou hierdoor zijn gelijkgeschakeld met een categorie van personeelsleden van de nieuwe geïntegreerde politie die, in het vorig statuut, een lagere graad en functie bekleedden. De verzoekende partij beweert dat zij in beginsel recht had op de loonschaal O7 die overeenstemt met de belangrijkheid van haar ambt.

Ten slotte vestigt de verzoekende partij de aandacht op het feit dat zij hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie was « van een brigade van 51 tot 100 personen ». Zij zou evenwel niet als dusdanig zijn opgenomen in het nieuwe statuut. Zij is immers ingeschaald als « hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie die een brigade leidt in een kleine of middelgrote omschrijving ». Alle vroegere « actuele personeelsleden » met dezelfde graad als die van de verzoekende partij hebben echter de loonschaal O7 gekregen en worden beschouwd als hoofdcommissarissen die een brigade leiden in een groot ambtsgebied. De verzoekende partij ziet niet in aan de hand van welke criteria zou kunnen worden bepaald wat een groot, een middelgroot of een klein ambtsgebied is.

A.10.2. De Ministerraad werpt in hoofdorde de onontvankelijkheid op van het tweede middel, aangezien enkel de vernietiging wordt gevorderd van artikel 131 van de programmawet en van artikel 129 van de wet van 26 april 2002 en niet de vernietiging van artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

Hij brengt vervolgens in herinnering dat vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, de afdelingscommissarissen van de gerechtelijke politie verdeeld waren in vier categorieën, waarbij de verzoekende partij tot de derde categorie behoorde. Bij de hervorming is rekening gehouden met de omvang van het ambtsgebied voor de inschaling van de hogere officieren. Naar aanleiding van het verschil tussen die verschillende ambtsgebieden is de verzoekende partij in de loonschaal O6 ingeschaald. Andere afdelingscommissarissen die verantwoordelijk waren voor een groter ambtsgebied zijn in de loonschaal O7 ingeschaald. Het gemaakte onderscheid is dus objectief verantwoord.

De Ministerraad onderstreept verder dat de verzoekende partij, aan wie de hoogste graad bij de geïntegreerde politie is toegekend, niet kan worden beschouwd als zijnde gedegradeerd of gelijkgeschakeld met officieren met een lagere graad. De inschaling van de afdelingscommissarissen van politie is gebeurd op basis van de graad en de graadanciënniteit. Het jaarlijks brutoloon is vervolgens vastgesteld op basis van de bijgestuurde geldelijke anciënniteit en rekening houdend met de algemene loonschaalvrijwaring.

Ten aanzien van het feit dat de verzoekende partij het voordeel van een toelage die haar werd toegekend zolang zij een brigade leidde, zou verliezen, stelt de Ministerraad vast dat de verzoekende partij niet langer een brigade leidt en dat het bijgevolg niet langer verantwoord is haar die toelage te storten.

Het zou onjuist zijn te beweren dat de personeelsleden die in de loonschaal O7 zijn ingeschaald zich op een hoger niveau bevinden dan hun collega's die in loonschaal O6 zijn ingeschaald. De beide categorieën behoren immers tot hetzelfde kader en hebben dezelfde graad, namelijk die van afdelingscommissaris van politie.

A.10.3. In zijn memorie van antwoord brengt de verzoeker allereerst in herinnering dat hij als hoofdcommissaris van gerechtelijke politie bij het parket van de Correctionele Rechtbank te Kortrijk een aanvullende wedde van 70.000 Belgische frank genoot, wat geenszins een toelage vormt. Het feit dat die aanvullende wedde tijdelijk werd toegekend, vloeit voort uit het tijdelijke, maar hernieuwbare karakter van de functie van hoofdcommissaris. De verzoeker doet verder opmerken dat hij is ingeschaald in de loonschaal O6, terwijl de vroegere afdelingscommissarissen 1D, die de leiding hadden over een brigade van 51 tot 100 personen, in de loonschaal O7 zijn ingeschaald. De nieuwe indeling, op basis van de ambtsgebieden, zou tot gevolg hebben dat de verzoeker een lagere loonschaal heeft dan zijn voormalige collega's.

De verzoeker betwist tevens het feit dat de afdelingscommissarissen 1D in vier categorieën zijn ingedeeld. Die vier categorieën zouden geen betrekking hebben op de afdelingscommissarissen, maar op de hoofdcommissarissen, op basis van de grootte van de brigade waarover ze de leiding hadden.

Ten slotte legt de verzoeker een tabel voor om aan te tonen dat, in tegenstelling tot de leden van de voormalige rijkswacht, hij een lager loon verdient dan datgene dat hij zou hebben verdiend krachtens zijn vroeger statuut.

In de zaak nr. 2477

A.11.1. In ondergeschikte orde vraagt de verzoeker aan het Hof de geldigheid te toetsen van de artikelen XII.II.26, XII.II.27, XII.II.28 en XII.II.30, zoals bekrachtigd bij de programmawet van 30 december 2001. De aangevochten bepaling wordt verweten dat ze een ongelijke behandeling in het leven roept onder verschillende graden, aangezien de leden van het middenkader of het kader van de hoofd- of opperofficieren een vorm van berekening van hun anciënniteit genieten, hetzij een geldelijke anciënniteit, hetzij een kaderanciënniteit, hetzij een graadanciënniteit, terwijl de lagere officieren die vorm van berekening niet genieten.

Dat verschil dat in het leven wordt geroepen door de overgangsbepalingen betreffende de berekeningswijze van de lonen wordt in de tekst zelf van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 op geen andere manier gemotiveerd dan door het feit dat het niet eenvoudig is een homogeen statuut op te stellen voor 40.000 personeelsleden van de politie. In die omstandigheden zou de aangeklaagde ongelijke behandeling niet verantwoord zijn.

De verzoeker merkt verder op dat de bepaling strijdig is met artikel 119 van de wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, alsmede met artikel 122 van dezelfde wet, aangezien het eerste artikel bepaalt dat het statuut gelijk is voor alle politieambtenaren en het tweede stelt dat, welke ook de overheid is die de benoemingsbevoegdheid heeft, het statuut van de leden van de politiediensten de objectiviteit waarborgt bij onder meer de aanwerving, de selectie, de aanwijzing in de betrekkingen, de ambtsontheffing, de benoeming, de bevorderingen en de schaalovergang, alsook bij de evaluatie.

A.11.2. De Ministerraad beklemtoont allereerst dat, dankzij de toepassing van de loonschaalvrijwaring, geen enkel personeelslid minder verdient dan in zijn vroeger statuut.

Ten aanzien van het feit dat een kapitein-commandant met een zekere graadanciënniteit gediscrimineerd zou worden ten aanzien van een kapitein-commandant met minder graadanciënniteit, in zoverre zij op basis van hun loonschaalanciënniteit op hetzelfde moment overgaan naar de hogere loonschaal, doet de Ministerraad gelden dat het personeelslid met meer anciënniteit wordt ingeschaald rekening houdend met zijn geldelijke anciënniteit die *in casu* hoger is dan die van zijn collega, zodat de aangevoerde discriminatie onbestaande is.

A.11.3. In zijn memorie van antwoord vordert de verzoeker de vernietiging van artikel 137 van de wet van 26 april 2002, dat de inwerkingtreding van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 vaststelt.

Hij neemt tevens akte van het feit dat de Ministerraad niet de ongelijkheid van behandeling betwist die zou bestaan tussen een kapitein-commandant met een lange loonschaalanciënniteit en een kapitein-commandant met een korte loonschaalanciënniteit, aangezien beiden op identieke wijze worden bevorderd terwijl ze zich in een verschillende situatie bevinden.

Hij merkt tevens op dat de artikelen XII.II.11, XII.II.12 en XII.II.19, waarnaar de Ministerraad verwijst, niet op hem van toepassing zijn. Die zouden immers betrekking hebben op een vroegere bezoldiging en niet op een nieuwe loonschaal. Ofschoon loonschaal O4, waarin de verzoeker is ingeschaald, gunstiger is dan de bezoldiging die hij genoot krachtens het oude statuut, beklemtoont de verzoeker dat zijn geldelijke loopbaan geblokkeerd zal blijven binnen die loonschaal. De verzoeker zal zich aldus in dezelfde situatie bevinden als iemand met een kortere loopbaan, die echter in dezelfde loonschaal is opgenomen.

In de zaak nr. 2478

A.12.1.1. De verzoekende partij voert allereerst de ongelijke en discriminerende behandeling aan van de commissarissen korpschefs klasse 17 en de commissarissen niet-korpschefs klasse 20 ten aanzien van de leden van het vroegere politiekorps.

Deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten wordt verweten dat het de korpschefs van de politiekorpsen van de gemeenten klasse 17 en niet-korpschefs klasse 20 inschaalt als officieren van politie in de loonschaal O4*bis* en niet in de nieuwe loonschaal O5. Daaruit volgt dat de bedoelde categorieën worden ingeschaald in de loonschaal die overeenstemt met die van de gewone officieren. Die loonschaal wordt echter gedeeld met de voormalige commissarissen korpschefs klasse 16 die, krachtens hun vroeger statuut, een lager loon hadden.

A.12.1.2. De verzoeker klaagt tevens de ongelijke behandeling aan van de commissarissen korpschefs klasse 17 en van de commissarissen niet-korpschefs klasse 20 ten aanzien van de leden van het vroeger rijkswachtkorps. Er wordt aangevoerd dat ten aanzien van de majoors bij de rijkswacht de referentielonen worden gerespecteerd door hen in te schalen in de loonschaal O5, wat niet het geval is voor de commissarissen korpschefs klasse 17 en de commissarissen niet-korpschefs klasse 20 die, hunnerzijds, worden ingeschaald in de loonschaal O4*bis*, zodat geen rekening wordt gehouden met het referentieloon van die commissarissen.

A.12.1.3. De verzoeker klaagt tevens de ongelijke behandeling aan van de commissarissen korpschefs klasse 17 en de commissarissen niet-korpschefs klasse 20 ten aanzien van de hoofdwaterschouten die op basis van

looncriteria zijn gelijkgeschakeld met de majoors bij de rijkswacht en die, bijgevolg, zijn ingeschaald in de schaal O5 van de hogere officieren, terwijl zij een loon ontvingen dat duidelijk minder bedroeg dan datgene van de korpschef klasse 17 en de niet-korpschef klasse 20. Daaruit volgt dat met het referentieloon dat de verschillende met elkaar vergeleken categorieën genieten geen rekening is gehouden als objectief element.

A.12.1.4. De verzoeker voert verder, in een vierde middel, de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wegens een gebrek aan proportionaliteit in de verdeling van de functies van hoofdofficier tussen het voormalige politie- en rijkswachtkorps. Hij merkt op dat in het Octopusakkoord duidelijk is bepaald dat er proportionaliteit moet zijn onder de drie algemene politiekorpsen, wat een vorm van objectiviteit is, zoals vereist in artikel 122 van de wet van 7 december 1998.

A.12.2.1. Wat betreft de zogenaamde discriminaties bij de inschaling van de voormalige officieren van de gemeentepolitie, betoogt de Ministerraad dat de commissarissen korpschefs van de voormalige gemeentepolitie in het nieuwe officierskader van de geïntegreerde politie zijn ingeschaald op basis van een objectief criterium, namelijk de klasse van de gemeente. Hiertoe is een vergelijking gemaakt met de hogere officieren van de andere politiekorpsen wat betreft de loonschaal van het vroegere statuut, de werklast, de aard en de frequentie van de contacten met de administratieve en gerechtelijke overheden. Dezelfde criteria zijn aangewend voor de commissarissen niet-korpschefs. Er zou bijgevolg geen enkel verschil in behandeling zijn onder de voormalige officieren van de gemeentepolitie.

A.12.2.2. De Ministerraad betwist tevens de zogenaamde schending van artikel 147 van de Nieuwe Gemeentewet alsmede die van artikel 122 van de wet van 7 december 1998. In dat verband brengt hij in herinnering dat de inschaling in de loonschalen O2 en O4bis is verricht op basis van een objectieve methode die is toegepast op elke officier teneinde een gelijke behandeling te garanderen voor eenieder.

Ten aanzien van het feit dat de verzoekende partij niet is ingeschaald in de loonschaal O5, doet de Ministerraad opmerken dat de verzoekende partij de graad van commissaris van politie heeft gekregen en dat de daaraan verbonden loonschaal O4bis gelijkwaardig is aan de laagste loonschaal voor de graad van afdelingscommissaris (O5).

A.12.2.3. Ten slotte antwoordt de Ministerraad op de zogenaamde discriminatie waarvan de verzoekende partij het slachtoffer zou zijn ten opzichte van de majoors en de luitenant-kolonels bij de rijkswacht, enerzijds, en de waterschouten, anderzijds, dat de verzoekende partij vergeet de bijzondere toelagen in aanmerking te nemen waarop voormelde personeelsleden van de rijkswacht recht hadden, wat verklaart dat het door die officieren verdiende loon aanzienlijk hoger was dan het basisloon dat de verzoekende partij als punt van vergelijking neemt.

De Ministerraad brengt tevens in herinnering dat, ofschoon verscheidene gezagsambten evenredig zijn verdeeld onder de drie politiekorpsen, die evenredigheid niet speelt voor de toekenning van de graden van officier in het nieuwe statuut.

A.12.2.4. De Ministerraad merkt ten slotte op dat het aan de verzoekende partij staat om eventueel rekening te houden met de weddesupplementen teneinde het maximum vast te stellen van haar vroegere loonschaal. Aldus moet de cumulatie van die weddesupplementen en de toelage voor nacht- en weekendprestaties en de toelage « bereikbaar en terugroepbaar » worden verboden. Dat verbod bestond reeds in het vroeger statuut van de gemeentepolitie.

In de zaak nr. 2479

A.13.1.1. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 overgangsbepalingen bekrachtigt die talrijke discriminaties in het leven zouden roepen onder ambtenaren van de politiediensten, zowel wat betreft de wijze waarop de leden van de voormalige gerechtelijke politie zijn opgenomen in de nieuwe structuur als inzake het statuut dat hun is toegekend. De inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie, die een graad van niveau 2+ hadden, zijn opgenomen in een graad van niveau 2 met de loonschaal van niveau 2+, zodat zij geen toegang meer zullen kunnen hebben tot betrekkingen van niveau 2+ of tot gelijkwaardige betrekkingen in het algemeen bestuur.

A.13.1.2. De verzoeker onderstreept tevens dat de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C, die hogere officieren waren, omdat zij over alle andere officieren en over alle andere politiediensten functioneel gezag hadden, niet in het kader van de hogere officieren zijn geïntegreerd.

Tevens zou een discriminatie in het leven zijn geroepen ten aanzien van de afdelingscommissarissen 1C die net zoals de commissarissen 1B in de loonschaal O4 worden ingeschaald. Die commissarissen zouden hierdoor meer dan 300.000 frank per jaar verliezen.

A.13.1.3. De hoofdcommissarissen van de gerechtelijke politie zijn ingeschaald op basis van de grootte van het ambtsgebied waar zij hun functie uitoefenen, waarbij hun anciënniteit dus niet in aanmerking wordt genomen, wat niet het geval is voor de kolonels bij de rijkswacht die worden ingeschaald in de schaal O7 of O8, indien zij meer dan zes jaar anciënniteit hebben.

A.13.1.4. De verzoeker bekritiseert verder het feit dat het brevet van adjudant wordt gelijkgesteld met een belangrijker brevet : dat van commissaris van de gemeentepolitie. Hij bekritiseert tevens het feit dat de aanstelling de enkele rijkswachters ten goede komt en dat heel wat rijkswachters die in het middenkader zijn aangesteld, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie krijgen zonder te moeten voldoen aan anciënniteits- en opleidingsvoorwaarden om die hoedanigheid te verkrijgen.

A.13.1.5. De bestreden norm wordt nog verder bekritiseerd. Aldus worden de afdelingsinspecteurs C van de voormalige gerechtelijke politie ingeschaald in de loonschaal M5.2 die hun geen toegang verleent tot de graad van commissaris, terwijl het om een hogere loonschaal gaat dan de schalen M6 en M7 die, hunnerzijds, wel toegang verlenen tot de graad van commissaris.

A.13.1.6. De verzoeker klaagt het feit aan dat, gedurende 5 jaar, 25 pct. van de vacante betrekkingen voor bevordering tot de graad van officier zullen worden voorbehouden aan de geslaagden voor de in dat kader georganiseerde vergelijkende examens, voor zover zij houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie, van het brevet van adjudant of van het brevet 2D en een loonschaal M4 of hoger genieten, zodat de ambtenaren van de voormalige gerechtelijke politie die houder zijn van dat brevet maar zijn ingeschaald in de loonschaal M3.2 aan dat vergelijkend examen niet kunnen deelnemen.

A.13.1.7. Ten slotte wordt een laatste discriminatie aangeklaagd wat betreft de voormalige rijkswachters die, na vier jaar, commissaris zullen zijn en nog op de leeftijd van 56 jaar met pensioen zullen kunnen gaan, terwijl de leden van de voormalige gerechtelijke politie, in dezelfde omstandigheden, pas op de leeftijd van 60 jaar met pensioen zullen kunnen gaan.

A.13.2.1. De Ministerraad werpt in hoofdorde de onontvankelijkheid van het tweede middel van het verzoekschrift op, aangezien enkel de vernietiging wordt gevorderd van artikel 131 van de programmawet en niet die van artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

A.13.2.2. In ondergeschikte orde antwoordt de Ministerraad op de verschillende aangeklaagde discriminaties. Hij onderstreept dat duidelijk rekening is gehouden met het specifieke kwalificatieniveau 2+ van de leden van de voormalige gerechtelijke politie.

Voor het overige stelt de Ministerraad vast dat er geen probleem van mobiliteit naar het openbaar ambt bestaat, vermits de leden van de voormalige gerechtelijke politie hun loonschaal 2+ kunnen doen gelden binnen het openbaar ambt.

A.13.2.3. Wat betreft de inschaling van de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C, neemt de Ministerraad een argumentering aan die identiek is met die welke is geformuleerd in de zaak nr. 2456.

A.13.2.4. Voor wat betreft de inschaling van de hoofdcommissarissen van de voormalige gerechtelijke politie op basis van de grootte van het ambtsgebied, stelt de Ministerraad allereerst vast dat de verzoeker geen belang heeft bij dat argument, in zoverre hij als gerechtelijk inspecteur was opgenomen in het middenkader en, bijgevolg, niet wordt beoogd door het aan de gerechtelijke commissarissen voorbehouden lot. In ondergeschikte orde neemt hij hetzelfde standpunt in als in de zaak nr. 2475.

A.13.2.5. Uit het feit dat aan de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie en aan de houders van het brevet van hoofdonderofficier bij de rijkswacht dezelfde faciliteiten worden toegekend, kan niet enige gelijkwaardigheid worden afgeleid, aangezien de opleidingen en de brevetten van die beide categorieën niet

vergelijkbaar zijn. Ten aanzien van de kritiek die is gericht tegen de aanstelling van bepaalde leden van de voormalige B.O.B. van de rijkswacht in de graad van commissaris, antwoordt de Ministerraad dat de *ratio legis* van die aanstellingen ertoe strekte te garanderen dat er zich een gelijkwaardig aantal officieren - commissarissen - afkomstig van de gerechtelijke politie, enerzijds, en van de B.O.B., anderzijds, in de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten zou bevinden. Het feit dat met die aanstellingen enkel de voormalige rijkswachters worden beoogd, beantwoordt dus aan de wens van de Regering om te waken over dat evenwicht tussen de officieren afkomstig van de B.O.B. en diegenen die afkomstig zijn van de gerechtelijke politie, zodat er wel degelijk een redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel. Voor wat betreft de aanstelling van bepaalde leden van het basiskader van de voormalige B.O.B. van de rijkswacht in het middenkader, geeft de Ministerraad dezelfde argumentering als die welke is uiteengezet in de zaak nr. 2471.

A.13.2.6. Ten aanzien van het feit dat de afdelingsinspecteurs 2C, die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.2, nooit meer een commandofunctie zouden kunnen uitoefenen, neemt de Ministerraad hetzelfde standpunt aan als in de zaak nr. 2456.

A.13.2.7. Ten slotte doet de Ministerraad opmerken dat voor wat betreft de beginselen waarbij de pensioenleeftijd wordt geregeld, de verzoeker zich in zijn beroep van voorwerp vergist, aangezien die beginselen worden geregeld bij de wet van 30 maart 2001 betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden.

In de zaak nr. 2481

A.14.1.1. Een enig middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre, met toepassing van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, de verzoeker niet langer het geldelijk statuut en de graad zal genieten die met een niveau 2 van de federale Staat overeenstemmen, en zulks wegens zijn inschaling in een niveau B waarvan de loonschalen overeenstemmen met die van niveau 3 van de federale Staat.

A.14.1.2. Tevens zou op flagrante wijze een discriminatie tot uiting komen wanneer men het verschil in behandeling onderzoekt, in verband met de inschaling, tussen het personeel van niveau 2 dat afkomstig is van de gemeenten die nog niet de algemene herziening van de weddeschalen van het Waalse Gewest hebben toegepast, en het personeel dat afkomstig is van de gemeenten welke die herziening wel hebben toegepast. Aldus wordt het personeel dat de loonschaal 1.50 is blijven genieten, ingeschaald in niveau C. Daarentegen wordt een persoon die zich in dezelfde situatie bevindt maar die voor een gemeente werkt die de algemene herziening van de weddeschalen wel heeft toegepast, ingeschaald in niveau D.

A.14.2.1. In hoofddorde werpt de Ministerraad de onontvankelijkheid van het enig middel op.

A.14.2.2. In ondergeschikte orde betwist hij de aangeklaagde discriminatie. Hij onderstreept dat volgens de krachtlijnen in verband met het administratief en logistiek kader, alle bedienden D1 tot D6 worden ingeschaald in niveau D. Vanaf de loonschaal D5 is echter een volledige cyclus van bestuurswetenschappen vereist. Dat is de reden waarom de personeelsleden die, vóór de hervorming, de loonschalen D1 tot D4 genoten, worden ingeschaald in niveau D, terwijl hun collega's die ingeschaald waren in de loonschalen D5 of D6 worden ingeschaald in niveau C van het administratief en logistiek kader van de geïntegreerde politie. Hij onderstreept tevens dat de loonschaal 1.50 van het Waalse Gewest is vervangen door de loonschaal D4 bij de algemene herziening van de weddeschalen, zodat de betrokken personeelsleden in beginsel zijn ingeschaald in de nieuwe loonschalen in het raam van de voormelde algemene herziening.

In de zaken nrs. 2482 en 2483

A.15.1.1. Een eerste middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk gelezen of in samenhang met de artikelen 13, 33, 144, 145, 146, 160, 164 en 190 van de Grondwet, de artikelen 6 en 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, met name artikel 1 ervan, het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten, met name artikel 14 ervan, de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid het beginsel van de scheiding der machten, het beginsel van de rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel, en ten slotte de gecoördineerde wetten op de Raad van State, met name de artikelen 14 en 17 ervan.

De verzoekende partijen verwijten artikel 116 van de programmawet van 30 december 2001 dat alle aanwijzingen bij de centrale diensten van de federale politie en bij de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie tot 31 december 2002 zonder taalkader mogen plaatsvinden. Zij verwijten artikel 117 van de aangevochten wet eveneens dat het bepaalt dat de Koning kan overgaan tot de eerste aanstellingen in de leidinggevende ambten zonder dat voorafgaandelijk een organiek kader en taalkaders zijn vastgesteld voor de federale politie en de algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie. Ten slotte verwijten zij artikel 168, dertiende streepje, van de aangevochten wet, dat het bepaalt dat de artikelen 116 en 167 van de aangevochten wet uitwerking hebben op 4 november 2002. De voormelde bepalingen zouden in talloze lopende jurisdictionele procedures ingrijpen en zouden bijgevolg de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden in samenhang gelezen met de eenieder geboden jurisdictionele waarborgen, en zulks zonder te worden verantwoord door dwingende redenen van algemeen belang.

A.15.1.2. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk gelezen of in samenhang met artikel 16 van de Grondwet en het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, inzonderheid artikel 1 ervan, door de artikelen 116 en 117, eerste lid, van de aangevochten wet, in zoverre die artikelen de regel vaststellen volgens welke de primo-benoemingen en de benoemingen, aanwijzingen en aanstellingen in de centrale diensten en bij de algemene inspectie van de nieuwe politie tot 31 december 2002 zullen gebeuren zonder taalkader en/of organiek kader, terwijl de taalkaders en organieke kaders vereist zijn binnen elk federaal bestuur. Er zou tevens een discriminatie bestaan onder de ambtenaren zelf binnen de nieuwe politie en de algemene inspectie, aangezien de niet-vaststelling van de taalkaders en organieke kaders slechts voor een welbepaalde overgangperiode of voor de eerste benoemingen geldt.

Verder wordt aangevoerd dat te dezen de verplichting om over organieke kaders en taalkaders te beschikken geen innovatie vormt die voortvloeit uit de oprichting van de nieuwe politie. De rijkswacht, de algemene inspectie, de gerechtelijke politie en de lokale politie waren reeds onderworpen aan de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Er zou bijgevolg geen enkele reden zijn om een overgangperiode in te voeren waardoor de nieuwe politie wordt vrijgesteld van het vaststellen van de taalkaders vóór enige aanstelling, aanwijzing of benoeming.

A.15.2. De Ministerraad beweert dat het onmogelijk was de taalkaders van de geïntegreerde politie vast te stellen alvorens over te gaan tot de primo-benoemingen, aangezien, enerzijds, het aantal personeelsleden dat bij de federale politie zou worden ondergebracht alsmede het volume van de behandelde zaken niet konden worden vastgesteld en dat, anderzijds, aangezien de rijkswacht onderworpen is aan de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, er geen reeds bestaande taalkaders waren waarop men zich kon baseren. De diversiteit van de taalwetgevingen waaraan de leden van de verschillende politiekorpsen onderworpen waren, maakte het niet mogelijk alle personeelsleden in één en hetzelfde taalkader te integreren. Het was echter absoluut noodzakelijk de continuïteit van de openbare dienst te verzekeren en bijgevolg over te gaan tot de eerste benoemingen zonder organiek kader en zonder taalkader.

A.15.3. Als antwoord op de memorie van de Ministerraad doen de verzoekende partijen gelden dat de regel van de taalpariteit in acht had kunnen worden genomen, zelfs wanneer de taalkaders nog niet waren vastgesteld, zowel voor de primo-benoemingen als voor de benoemingen, aanwijzingen en aanstellingen in de centrale diensten en bij de algemene inspectie van de nieuwe politie. Wat betreft de lagere graden dan rang 13, wordt betoogd dat het blijk had gegeven van gezond verstand de geïntegreerde politie pas op te richten na afbakening van haar behoeften, zowel op organiek vlak als qua taal. De verschillende bestaande politiekorpsen hadden in hun respectieve oude structuren kunnen blijven functioneren tot die behoeften volledig waren afgebakend.

De verzoekende partijen voegen daaraan toe dat, aangezien de wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, is aangenomen op 7 december 1998, de Belgische Staat meer dan een jaar de tijd heeft gehad om het aantal voormalige rijkswachters vast te stellen die moesten overgaan naar de federale politie alsmede het volume van de behandelde zaken voor elk politiekorps, aangezien de voormelde wet vóór 1 januari 2000 in werking moest treden. De verzoekende partijen voegen daaraan toe dat, zelfs in de veronderstelling dat het onmogelijk was in 2000 het aantal rijkswachters en het volume van de behandelde zaken vast te stellen, de Ministerraad niet de redenen uitlegt waarom de Belgische Staat zich tot 31 december 2002 eraan onttrokken heeft de taalkaders en organieke kaders vast te stellen. Die datum zou niet verantwoord zijn ten aanzien van de aangevoerde doelstelling, namelijk de continuïteit van de openbare dienst.

In de zaak nr. 2486

A.16.1.1. De verzoekers leiden een enig middel af uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Zij klagen verscheidene discriminaties aan, zowel wat betreft de regels van inschaling als wat betreft de maatregelen die op de verschillende categorieën van ambtenaren worden toegepast na hun inschaling in de nieuwe politie.

Een eerste discriminatie zou voortvloeien uit het feit dat de valorisatie van het behalen van het diploma van officier van politie niet automatisch wordt toegekend aan de houder ervan, noch bijkomstig aan de personeelsleden van de middenkaders van de gemeentepolitie die nochtans geslaagd zijn voor de stage, de toelatingsexamens en de opleiding die wordt opgelegd bij het koninklijk besluit van 25 juni 1991, dat de diploma's van officier organiseert. Thans dient men immers te slagen voor een vergelijkend examen, krachtens het bekrachtigde artikel XII.VII.15, § 2, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001. Bovendien beperkt het bekrachtigde artikel XII.VII.15, § 1, van het voormeld besluit de geldigheid van het diploma van officier van politie tot vijf jaar. Artikel XII.VII.15, § 3, 1°, verleent aan het diploma van officier van politie een eenvoudige voorrang van benoeming boven de andere brevetten (inspecteur, officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings) en boven de enkele loonschaalanciënniteit van het basiskader, loonschaal B5. Ten slotte beperken de artikelen XII.VII.15 en 16 de overgang naar het enkele onmiddellijk hogere kader, terwijl momenteel een agent van het basiskader met brevet zich onmiddellijk kandidaat kan stellen voor een vacature van officier. De automatische overgang naar het officierskader wordt echter toegekend aan de nog niet gediplomeerde kandidaat-officieren van de rijkswacht. Hetzelfde geldt voor de onderofficieren van rijkswacht brigadecommandanten alsmede voor de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris en/of laboratoriumcommissaris, dit wil zeggen inspecteurs van gerechtelijke politie die een opleiding hebben gevolgd en vervolgens een examen hebben afgelegd.

A.16.1.2. De verzoekers onderstrepen tevens dat artikel XII.VII.11 van het bekrachtigde koninklijk besluit van 30 maart 2001 een willekeurige en onverantwoorde gelijkstelling invoert van het brevet van officier van de gemeentepolitie, dat is vastgesteld bij het koninklijk besluit van 25 juni 1991 en toegang verleent tot de betrekkingen van niveau 1, met het brevet van hoofdonderofficier betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, op basis van het koninklijk besluit van 1 april 1996.

A.16.1.3. Artikel XII.VII.23 betreffende de overgang van het basiskader naar het middenkader en de artikelen XII.VII.23 en 27 betreffende de overgang van het middenkader naar het officierskader, waarbij de automatische aanstelling van de rijkswachters van de federale gerechtelijke politie in het onmiddellijk hogere kader wordt geregeld, zouden tevens een discriminatie in het leven roepen ten aanzien van de basiskaders van de voormalige gemeentepolitie, vermits het personeel van de gerechtelijke politie dat op lokaal vlak werkzaam is tegelijk een opleiding moet volgen en een examen moet afleggen om hetzelfde statuut te krijgen, en zulks ongeacht het reeds behaalde opleidingsniveau.

A.16.1.4. De verzoeker klaagt verder het feit aan dat tot op heden het absoluut noodzakelijk was houder te zijn van een diploma van officier van de gemeentepolitie alsmede van een diploma of een getuigschrift dat in aanmerking kwam voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 in de rijksbesturen, om in een gemeente van klasse 17 of hoger in de graad van politicommissaris te kunnen worden benoemd, terwijl de bestreden akte bepaalt dat een gewone onderofficier bij de rijkswacht, brigadecommandant, die soms enkel houder is van het diploma van de middengraad van het secundair onderwijs, zich voortaan kandidaat zal kunnen stellen voor een functie van chef van een politiezone die drie gemeenten omvat, waaronder één van klasse 20, plus twee rijkswachtbrigades.

A.16.2.1. In hoofddorde werpt de Ministerraad de onontvankelijkheid van het verzoekschrift op om reden dat de verzoekers niet de vernietiging van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 vorderen. In ondergeschikte orde voert de Ministerraad de onontvankelijkheid van de vordering aan wegens het gebrek aan belang vanwege de verzoekers, aangezien zij de vernietiging vorderen van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 zonder concreet aan te geven welke artikelen worden aangevochten.

A.16.2.2. In uiterst ondergeschikte orde antwoordt de Ministerraad op de verschillende door de verzoekende partijen opgeworpen discriminaties. Hij brengt allereerst de drie grote beginselen in herinnering die zijn gehanteerd bij het opstellen van de regels in verband met de valorisatie van de brevetten voor de opleidingen die moeten worden gevolgd in het raam van de procedure van bevordering door overgang naar een hoger kader. Hij preciseert vervolgens dat het systeem waarbij het voordien behaalde brevet niet automatisch wordt gevaloriseerd maar gepaard gaat met voordelen, slechts één uitzondering kent voor de leden van de voormalige gerechtelijke politie die geslaagd zijn voor het examen van officier van gerechtelijke politie. Die uitzondering zou verantwoord zijn door het kleine

aantal personeelsleden dat erbij betrokken is, de zekerheid die zij hadden om op korte termijn te worden benoemd en de strikte beperking die binnen de gerechtelijke politie is toegepast in termen van opleidingsquota, wat vooral bij de gemeentepolitie en in mindere mate bij de rijkswacht niet het geval was. De Ministerraad formuleert vervolgens verscheidene opmerkingen in verband met de andere aangevoerde discriminaties.

A.16.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het beroep, antwoorden de verzoekende partijen aan de Ministerraad dat de bewoordingen van het ingestelde beroep waren geformuleerd rekening houdend met het onlosmakelijke karakter van de grondwettigheid van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 alsmede van de grondwettigheid van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001. Indien het discriminerende karakter van dat deel XII wordt aangenomen, moet immers artikel 131 van de programmawet, dat die tekst bekrachtigt, als logisch gevolg daarvan eveneens nietig worden verklaard. Ten aanzien van het feit dat bij gebrek aan precisering van de aangevochten artikelen de verzoekers niet van een voldoende belang zouden doen blijken om de vernietiging van deel XII van het voormeld koninklijk besluit in zijn geheel te vorderen, onderstrepen de verzoekers dat, aangezien alle bepalingen van deel XII naar elkaar verwijzen, het onmogelijk was de bepalingen die het voorwerp uitmaken van het beroep van elkaar te scheiden.

A.16.3.2. Ten gronde leggen de verzoekende partijen de nadruk op een aantal elementen. Aldus doen de verzoekende partijen opmerken dat, terwijl in beginsel de houder van een brevet niet automatisch een bevordering kan genieten door het enkele feit dat hij dat brevet heeft, sommige leden van de federale politie een automatische aanstelling hebben genoten op basis van een B.O.B.-brevet dat is uitgereikt door de voormalige rijkswacht, of nog, dat sommige voormalige rijkswachters en leden van de voormalige gerechtelijke politie een benoeming hebben genoten op basis van hun enkele aanstelling en/of een brevet van de gerechtelijke politie dat soortgelijk is met de brevetten van de gemeentepolitie. De hervorming zou nieuwe belemmeringen in het leven roepen voor de valorisatie van de opleiding die is gevolgd door de agenten van de gemeentepolitie van het basiskader die houder zijn van een brevet van officier.

De verzoekende partijen doen tevens opmerken dat in vergelijking met de situatie van de nog niet gediplomeerde kandidaat-officieren van de rijkswacht die een automatische overgang genieten naar het officierskader zonder opleiding of bijkomend examen, de selectie- en opleidingsprocedure die voor wat betreft de verzoekers voltooid is, harerzijds slechts gevaloriseerd wordt onder voorbehoud van twee nieuwe selectiefasen. De Ministerraad zou dat verschil in behandeling tussen de beide met elkaar vergeleken categorieën niet uitleggen.

De verzoekende partijen beklemtonen verder dat, in tegenstelling met het brevet van brigadecommandant, het brevet van officier van de gemeentepolitie geregeld werd bij een koninklijk besluit, de opleiding georganiseerd werd onder de bescherming van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de opleiders vaak vakspecialisten van buiten de politie waren. Zij brengen tevens in herinnering dat, onder de vroegere regeling, de loonschaal van een houder van het brevet werd gewijzigd bij wijze van gratificatie. Die gratificatie zou echter eenvoudigweg verwijderd zijn uit het nieuwe statuut.

In de zaak nr. 2488

A.17.1.1. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk gelezen of in samenhang met het vertrouwensbeginsel en het beginsel van rechtszekerheid. De leden van het middenkader van de gerechtelijke politie die houders waren van de graad van inspecteur of afdelingsinspecteur van de gerechtelijke politie bij de parketten, zijnde graden van niveau 2+, zijn opgenomen in het middenkader van de geïntegreerde politie in de graad van hoofdinspecteur, zijnde een graad van niveau 2. Die terugzetting in graad zou des te meer onverantwoord zijn daar in niveau 2+ wel degelijk is voorzien voor de leden van het administratief kader van de geïntegreerde politie. Die behandeling zou des te meer discriminerend zijn daar de rijkswachters van het basiskader, die zijn aangeworven met een diploma van niveau 3, het voordeel van de gelijkstelling met niveau 2 behouden.

A.17.1.2. De mobiliteitsregeling wordt eveneens bekritiseerd, aangezien 20 pct. van het middenkader van de gerechtelijke politie kan meedingen naar betrekkingen van het middenkader en het officierskader en geen enkel voormalig lid van de gerechtelijke politie kan meedingen naar de gespecialiseerde betrekkingen van niveau 2+. Verder wordt aangevoerd dat geen rekening is gehouden met de commandofuncties die de leden van het middenkader van de gerechtelijke politie uitoefenden. Geen enkel lid van de voormalige gerechtelijke politie is immers bevorderd tot de graad van commissaris, in tegenstelling tot de 83 pct. van de leden van de voormalige rijkswacht die, hunnerzijds, zijn bevorderd tot de graad van commissaris, terwijl hun vroeger statuut hun niet het recht verleende een officiersfunctie uit te oefenen.

A.17.1.3. Met de opleidingen die aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie werden verstrekt, zou niet voldoende rekening zijn gehouden, in het bijzonder voor wat het middenkader betreft.

A.17.1.4. De verzoekers klagen verder het feit aan dat de geslaagden die niet benoemd zijn vóór 1 april 2001 het voordeel verliezen van hun examen 2D voor een bevordering en een hogere loonschaal, terwijl, vóór de hervorming, het voordeel van het welslagen voor dat examen verworven bleef zolang de geslaagde in dienstactiviteit bleef.

A.17.1.5. Ten slotte wordt het feit bekritiseerd dat de leden van de gerechtelijke politie die de graad van afdelingsinspecteur bekleeden de loonschaal M5.2 genieten, terwijl de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht, wier loonschaal lager was dan die van de afdelingsinspecteurs, de schaal M7 genieten.

A.17.2.1. Volgens de Ministerraad zou het verzoekschrift onontvankelijk zijn wegens het gebrek aan belang van de verzoekers.

A.17.2.2. Ten aanzien van de grief die wordt geformuleerd tegen de opname van de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de gerechtelijke politie in niveau 2 en niet 2+, antwoordt de Ministerraad dat de verzoekers, die vóór de hervorming tot het middenkader van de gerechtelijke politie behoorden, thans deel uitmaken van het middenkader van de geïntegreerde politie, zodat zij geenszins naar een lager kader gedegradeerd zijn. De Ministerraad geeft verder de argumentering die hij heeft uiteengezet in de zaak nr. 2474.

A.17.2.3. De Ministerraad herhaalt tevens het standpunt dat hij heeft ingenomen in de zaak nr. 2456 wat betreft de loonschalen van de leden van de voormalige gerechtelijke politie.

A.17.2.4. Voor wat betreft de aanstelling van sommige leden van de voormalige B.O.B. van de rijkswacht in de graad van commissaris, neemt de Ministerraad de in de zaken nrs. 2456 en 2479 uiteengezette argumentering over. Hetzelfde geldt voor de aanstellingen van sommige leden van de voormalige B.O.B. van het basiskader in het middenkader.

A.17.2.5. In verband met de gelijkschakeling van het brevet van officier van de gemeentepolitie met dat van hoofdonderofficier betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, herhaalt de Ministerraad het antwoord dat hij had gegeven in de zaak nr. 2479. Op de door de verzoekers geformuleerde kritiek in verband met de opname van de brigadecommandanten van de voormalige rijkswacht in het officierskader van het nieuwe statuut van de geïntegreerde politie herhaalt de Ministerraad het antwoord dat hij had geformuleerd in de zaak nr. 2456.

A.17.2.6. Wat betreft de mogelijkheden die het vroegere statuut inzake een vlakke loopbaan aan bepaalde personeelsleden zou laten en aan anderen niet, onderstreept de Ministerraad dat het beginsel van de gewaarborgde vlakke loopbaan voor allen geldt. Naar gelang van de individuele administratieve situatie van eenieder zou het echter mogelijk kunnen zijn dat dit beginsel in werkelijkheid slechts een lege doos vormt, die inherent is aan de voordien bestaande regeling. In verband met de verwijzing van de verzoeker naar artikel 28 van de wet van 27 december 2000 waarin de regel vervat is van de evenredige verdeling van de betrekkingen tussen de leden van de voormalige rijkswacht en die van de gerechtelijke politie, merkt de Ministerraad ten slotte op dat volgens hem tegen het genoemde artikel geen enkel beroep is ingesteld bij het Arbitragehof wegens schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

A.17.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel antwoorden de verzoekende partijen aan de Ministerraad dat de door hem opgeworpen exceptie in feite en in rechte faalt. Zij hebben immers de in het tweede middel beoogde bepalingen aangewezen waarvan zij het grondwettelijke karakter betwisten en zij stellen bovendien vast dat uit de memorie van de Ministerraad blijkt dat laatstgenoemde het onderwerp van dat middel perfect heeft begrepen.

A.17.3.2. Ten gronde formuleren de verzoekende partijen een aantal bijkomende opmerkingen. Zij beklemtonen dat er wel degelijk is voorzien in een niveau 2+ voor de leden van het administratief kader van de geïntegreerde politie en voor de rechercheurs met bijzondere specialisatie van het operationeel kader. Zij doen tevens opmerken dat, zelfs indien de aan de vroegere leden van de gerechtelijke politie toegekende loonschaal hoger is dan die welke wordt toegekend aan de voormalige rijkswachters, de totale bezoldiging van de laatstgenoemden van hetzelfde niveau is, wanneer men rekening houdt met de toelage die wordt toegekend aan de leden niet-officieren van de rijkswacht die zijn opgenomen in de federale gerechtelijke pijler.

De Ministerraad zou evenmin uitleggen waarom het onmogelijk was een beroep te doen op de officieren van de rijkswacht veeleer dan de leden van het basiskader en het middenkader van de voormalige B.O.B. te bevoorrechten door hen systematisch in een hoger kader te parachuteren.

In de zaak nr. 2489

A.18.1.1. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het beginsel van gelijke behandeling en van gelijke toegang tot de overheidsbetrekkingen, in zoverre artikel 131 van de programmawet kennelijk discriminerende bepalingen vervat in deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 heeft bekrachtigd.

Aldus werd er geen enkele valorisatie toegekend aan de agenten die afkomstig zijn van de gemeentepolitie en die houder zijn van de graad van officier van de gemeentepolitie, aangezien zij in de toekomst zullen moeten kunnen worden benoemd in het officierskader en zullen moeten slagen voor een vergelijkend examen waarvan de geldigheid tot vijf jaar zal worden beperkt. Daarentegen wordt uitdrukkelijk voorzien in de automatische overgang naar het officierskader zonder opleiding noch bijkomend examen voor andere personeelscategorieën, zoals de nog niet gediplomeerde kandidaat-officieren bij de rijkswacht, de kandidaat-aspirant-officieren bij de politie die nog in opleiding zijn, de onderofficieren bij de rijkswacht, de brigadecommandanten, enz.

A.18.1.2. De gelijkstelling van het brevet van officier van de gemeentepolitie met dat van hoofdonderofficier betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, alsmede de automatische aanstelling van de rijkswachters van de federale gerechtelijke politie in de onmiddellijk hogere graad op basis van hun enkele aanwijzing worden eveneens bekritiseerd. Daaruit zou voortvloeien dat zowel de inschaling als de loopbaanontwikkeling die is voorbehouden aan de agenten die houder zijn van een brevet van officier van de gemeentepolitie kennelijk discriminerend zijn ten aanzien van de aan de andere politieambtenaren geboden inschaling en loopbaanontwikkeling, inzonderheid aan de ambtenaren die afkomstig zijn van de rijkswacht.

A.18.2.1. De Ministerraad voert de onontvankelijkheid van het middel aan, aangezien de verzoeker de enkele vernietiging van artikel 131 van de programmawet vordert.

A.18.2.2. In ondergeschikte orde tracht de Ministerraad aan te tonen dat het koninklijk besluit van 30 maart 2001 geen enkele discriminerende bepaling bevat ten aanzien van de verzoeker. Hij stelt vast dat de verzoeker, die agent bij de gemeentepolitie was en houder van het brevet van officier van politie van de gemeentepolitie, is opgenomen in het basiskader van de geïntegreerde politie en de graad van inspecteur van politie heeft gekregen. Hij is bijgevolg geenszins in graad teruggezet naar een lager kader, vermits hij van het basiskader van de gemeentepolitie vóór de hervorming is overgeplaatst naar het basiskader van de geïntegreerde politie vanaf de hervorming. Eens te meer brengt de Ministerraad in herinnering dat de drie uitzonderingen die zijn gemaakt op het beginsel dat in het nieuwe statuut eenieder in hetzelfde kader wordt opgenomen als datgene waarin hij zich bevond vóór de hervorming, alle drie op objectieve criteria berusten. Hij herhaalt vervolgens de drie grote beginselen die hij reeds heeft aangehaald en die ten grondslag lagen aan de formulering van de regels inzake valorisatie van de brevetten bij de te volgen opleidingen in het raam van de procedure van bevordering tot een hoger kader. Hij besluit dat, in tegenstelling tot wat de verzoeker beweert, het brevet waarvan laatstgenoemde houder is, in aanmerking is genomen en gevaloriseerd overeenkomstig de inachtneming van de drie voormelde beginselen.

Vervolgens maakt de Ministerraad verscheidene opmerkingen bij de andere door de verzoekende partij aangevoerde discriminaties, waaronder de reeds gemaakte opmerking in verband met de gelijkstelling van het brevet van officier van de gemeentepolitie met dat van hoofdonderofficier betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, alsmede die in verband met de automatische aanstelling van de voormalige rijkswachters, actuele personeelsleden van de federale gerechtelijke politie, in de onmiddellijke hogere graad, op basis van hun enkele aanwijzing.

A.18.3.1. Wat betreft het argument van de Ministerraad dat is afgeleid uit de onontvankelijkheid van het middel, onderstreept de verzoeker dat het Arbitragehof enkel bevoegd is om uitspraak te doen over de bewoordingen van de wet, zodat het beroep enkel kan worden ingesteld tegen artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en niet rechtstreeks tegen het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

A.18.3.2. Ten gronde beklemtoont de verzoeker dat hij in werkelijkheid vordert dat het brevet van officier dat hij binnen de gemeentepolitie kon laten gelden om rechtstreeks toe te treden tot het officierskader wordt

gevaloriseerd door zijn onmiddellijke integratie in een graad van het officierskader zonder voorafgaandelijk te moeten slagen voor nieuwe examens teneinde te worden benoemd in het middenkader en zonder proeven te moeten ondergaan die verbonden zijn aan de overgangprocedure van het middenkader naar het officierskader. Hij betoogt eveneens dat er geen redelijk motief is om toe te staan dat mensen die nog niet geslaagd zijn voor hun opleiding rechtstreeks de graad van officier verkrijgen, terwijl hij, zijnerzijds, reeds geslaagd is voor de opleiding dankzij welke het mogelijk zou zijn een graad van dat niveau te verkrijgen.

Bovendien zou de bewering volgens welke bij de rijkswacht meer anciënniteit vereist was om te slagen voor een gelijkwaardig brevet duidelijk aantonen dat de Ministerraad zelf moet toegeven dat het daar om evenwaardige opleidingen gaat en, impliciet, dat het argument van de verzoeker gegrond is.

Wat betreft de aanstellingen doet de verzoeker gelden dat het duidelijk is dat een personeelscategorie niet kan lijden onder het feit dat, om een einde te maken aan de spanning die was ontstaan tussen bepaalde personeelscategorieën, de overheid hun een wederzijds voordeel toekent teneinde hen het met elkaar eens te doen raken zonder dat datzelfde voordeel wordt toegekend aan de personen die nog niet betrokken waren bij het geschil maar die zich in een soortgelijke situatie bevinden.

In de zaak nr. 2490

A.19.1.1. Het bekrachtigde artikel XII.VII.21 alsmede het bekrachtigde artikel XII.VII.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten worden verweten dat ze voorzien in een systeem van aanstelling dat de functionele gelijkheid bevestigt die er bestond bij de leden van de voormalige gerechtelijke politie en de leden van de voormalige B.O.B. maar dat niet in een dergelijke aanstelling voorziet voor alle leden van het middenkader van de voormalige B.O.B. en die aan de aangestelde leden van de voormalige B.O.B. niet dezelfde statutaire zekerheid garandeert als aan de benoemde leden van de voormalige gerechtelijke politie.

De verzoekers beklemtonen vervolgens de functionele gelijkheid die er bestond tussen de leden van de voormalige B.O.B. en die van de voormalige gerechtelijke politie vanuit het oogpunt van de door beide categorieën gevolgde opleidingen.

Zij doen verder gelden dat de term « officier » die systematisch werd gebruikt door de verschillende politiekorpsen verschillend werd geïnterpreteerd naargelang het om een lid van de B.O.B., een lid van de lokale politie of een lid van de gerechtelijke politie ging. De term onderofficier zou duidelijk in het nadeel gespeeld hebben van de opperwachtmeester, de eerste opperwachtmeester, de adjudant en de adjudant-chef bij de rijkswacht, in die zin dat zij allen officieren van gerechtelijke politie zijn en specifiek zijn opgeleid om een basiseenheid te leiden. Die semantiek zou tevens in het nadeel hebben gespeeld van de leden van de voormalige B.O.B. bij hun integratie in de nieuwe politie.

Wat betreft de functionele gelijkheid van de leden van de voormalige B.O.B. en de leden van de voormalige gerechtelijke politie, onderstrepen de verzoekers dat de aanstelling in een hogere graad, waarin is voorzien voor sommige leden van de voormalige B.O.B., niet gepaard gaat met de daaraan verbonden loonvoordelen en het niet mogelijk maakt de graad definitief te verwerven, wat een aantal bijkomende nadelen teweegbrengt.

A.19.1.2. Een middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre de aangevochten bepalingen een niet te verantwoorden ongelijkheid in het leven zouden roepen tussen de leden van de voormalige gerechtelijke politie en de leden van de voormalige B.O.B. De verzoekers brengen in herinnering dat de aanstelling slechts geldig is zolang de betrokken politieambtenaar in de gerechtelijke zuil werkt, zodat, indien men zijn loopbaan wenst voort te zetten buiten de gerechtelijke zuil, die stap de aanstelling automatisch doet verliezen.

De aanstelling geeft niet dezelfde doorstromings- en promotiekansen aan de leden van de voormalige B.O.B. De verzoekers onderstrepen dat, terwijl een personeelslid (adjudant) thans de loonschaal M7 geniet en automatisch via doorstroming na vijf jaar wordt benoemd in de loonschaal O2, de eerste opperwachtmeester, houder van een brevet van adjudant, zich in een uitdovende loonschaal bevindt, te dezen de loonschaal M5.1, zonder andere doorstroming, en verplicht is opnieuw deel te nemen aan interne bevorderingsexamens (aspirant-commissaris) teneinde te kunnen doorstoten naar niveau O2. Nochtans hebben beiden dezelfde vorming genoten, aan dezelfde selectievoorwaarden voldaan, dezelfde graad van maturiteit bewezen en hetzelfde brevet behaald onder dezelfde voorwaarden.

Naast de problemen die verbonden zijn met de promotie- en benoemingskansen en de moeilijkheden wat betreft de mobiliteit onderstrepen de verzoekers verder het feit dat, wanneer men enkel wordt aangesteld in de graad die men functioneel uitoefent, men niet de mogelijkheid heeft om zich kandidaat te stellen voor bepaalde mandaatfuncties die wel toegankelijk zouden zijn indien men in die graad benoemd was.

A.19.1.3. De loonsituatie van de leden van de voormalige B.O.B. zou tevens heel wat ongunstiger zijn dan die van de leden van de voormalige gerechtelijke politie, zowel wat betreft de berekening van het pensioen als die van de overuren, de weekenduren, nachtprestaties, tweetaligheidstoelage, toelage nuttige taal en het maandloon op zich.

A.19.1.4. Ten slotte vergelijken de verzoekers de wijze waarop de leden van de voormalige B.O.B. zijn opgenomen in de nieuwe politie met de opname van andere groepen. Zij doen opmerken dat een aantal voordelen, die vóór het eenheidsstatuut enkel bestonden voor de leden van de voormalige B.O.B., in het eenheidsstatuut automatisch worden toegekend aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie. Die voordelen zijn onder meer gratis gezondheidszorg, de pensioenleeftijd (die op 58 jaar wordt gebracht) of nog het automatisch verkrijgen van de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie voor de commissarissen van de voormalige gerechtelijke politie.

A.19.2.1. Volgens de Ministerraad is het middel onontvankelijk, aangezien enkel de vernietiging wordt gevorderd van artikel 131 van de programmawet.

A.19.2.2. In ondergeschikte orde weerlegt de Ministerraad het middel. Hij doet gelden dat de betwiste bepalingen zijn genomen teneinde een perfecte integratie te bereiken van de leden van de voormalige gerechtelijke politie en die van de B.O.B. De Ministerraad brengt vervolgens in herinnering dat de aanstelling slechts een functioneel karakter heeft en dat de aangestelde personeelsleden, voor wat betreft alle andere aspecten van het statuut, tot het kader blijven behoren waarin ze zijn benoemd.

Vervolgens worden vier bijzondere punten uiteengezet. Het eerste punt betreft het feit dat de eerste opperwachtmeesters bij de rijkswacht, houders van het brevet van adjudant bij de rijkswacht, niet de mogelijkheid hebben om de graad van commissaris te verkrijgen. De Ministerraad wijst erop dat de doelstelling erin bestond die personeelsleden te responsabiliseren en preciseert dat de overheid niet kan worden verweten dat de betrokken personeelsleden, ten tijde van de rijkswacht, niet de nodige maatregelen hebben genomen om het brevet van adjudant waarvan ze houder waren te valoriseren.

In een tweede punt herinnert de Ministerraad eraan dat de aanstellingen enkel zijn gebeurd in de gerechtelijke pijler van de federale politie teneinde tot een integratie te komen van de personeelsleden van de gerechtelijke politie, enerzijds, en die van de B.O.B., anderzijds. Hij onderstreept dat dergelijke aanstellingen niet zijn gebeurd bij de lokale politie omdat zich daar geen soortgelijk probleem van integratie voordeed.

In een derde punt merkt de Ministerraad op dat de automatische benoeming in de graad van afdelingscommissaris voor een aantal personeelsleden die bijzondere functies uitoefenen louter speculatief is en op geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling berust.

Ten slotte preciseert de Ministerraad in een vierde punt, in verband met de hoofdinspecteurs eerste klasse van de gemeentepolitie die zijn ingeschaald in de schaal M6, dat die personeelscategorie behoort tot één van de drie uitzonderingen op het beginsel volgens hetwelk eenieder zich in het nieuwe statuut in hetzelfde kader bevindt als datgene waarin hij zich bevond vóór de hervorming van de politiediensten.

A.19.3.1. Wat betreft het brevet van adjudant waarvan sommige personeelsleden van de voormalige rijkswacht houder waren, onderstrepen de verzoekers in hun memorie van antwoord dat die personen vaak niet de kans hebben gehad om dat brevet te valoriseren, aangezien er niet voldoende plaats was en de geldigheidsduur van vijf jaar die aan het brevet werd toegekend plots is ingetrokken, wat tot gevolg heeft gehad dat dit brevet waardeloos is geworden.

A.19.3.2. Wat betreft de problemen inzake mobiliteit antwoorden de verzoekers dat die is afgeschaft zonder dat zulks redelijkerwijze verantwoord is.

A.19.3.3. Wat betreft de primo-benoeming van bepaalde categorieën beklemtonen de verzoekers dat die geenszins speculatief is. Zij citeren twee koninklijke besluiten om het werkelijke karakter van die benoemingen aan te tonen.

A.19.3.4. Wat betreft de situatie van de hoofdinspecteurs eerste klasse, antwoorden de verzoekers aan de Ministerraad dat laatstgenoemde niet aantoonde waarom de uitzondering op het beginsel dat eenieder in hetzelfde kader en in dezelfde graad wordt geïntegreerd als diegene die hij genoot krachtens zijn vroeger statuut enkel is voorbehouden aan die categorie, alsmede aan de andere twee door hem geciteerde categorieën.

De verzoekers concluderen dat het budgettaire argument geen geldig argument is, aangezien de gelijkheid kon worden gewaarborgd met zeer beperkte budgettaire implicaties.

In de zaak nr. 2491

A.20.1.1. Het tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door de bekrachtigde artikelen IV.I.7, XII.II.18, 23 en 44 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, en de artikelen 136 en 137 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

De verzoeker onderstreept dat de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C die nog niet bevorderd zijn op 1 januari 2001 tot de loonschaal 2D wegens hun anciënniteit, krachtens het bekrachtigde artikel XII.II.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 worden ingeschaald in de uitdovende loonschaal M5.2, in tegenstelling tot de gerechtelijke afdelingsinspecteurs die zijn bevorderd vóór 1 januari 2001 en die, hunnerzijds, worden ingeschaald in de loonschaal M7bis. Laatstgenoemden kunnen bijgevolg, zonder te moeten slagen voor enige nieuwe proef, automatisch overgaan naar het officierskader met de loonschaal O2 na een termijn van vier jaar. Zulks is niet het geval voor de gerechtelijke afdelingsinspecteurs die nog niet bevorderd zijn vóór 1 januari 2001, vermits de loonschaal M5.2 die zij genieten niet verbonden is aan enige bevordering door overgang naar een hoger kader. De aangeklaagde ongelijkheid kan niet worden bijgestuurd door het feit dat het bekrachtigde artikel XII.VII.16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 voor die gerechtelijke afdelingsinspecteurs in de mogelijkheid voorziet om over te gaan naar het officierskader door middel van een examen, aangezien die bepaling tot gevolg heeft dat die gerechtelijke inspecteurs in concurrentie worden geplaatst met talloze andere kandidaten die zich op dezelfde voorrang kunnen beroepen.

A.20.1.2. De verzoeker klaagt verder de ongelijkheid van behandeling aan van de leden van de voormalige gerechtelijke politie in vergelijking met de leden van andere voormalige politiediensten. Hij doet gelden dat, door hun opname in het middenkader van de geïntegreerde politie, de inspecteurs en afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie, die tot niveau 2+ behoorden, thans worden opgenomen in niveau 2. Ofschoon een dergelijke degradatie geen enkel financieel gevolg impliceert voor de inspecteurs, zou ze hun functionele mobiliteit aanzienlijk aantasten. Die degradatie zou tevens tot gevolg hebben dat de voormalige gerechtelijke afdelingsinspecteurs worden gelijkgesteld met sommige leden van de voormalige rijkswacht van niveau 2 alsmede met agenten van de gemeentepolitie die, vóór de hervorming, niet de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie hadden, zodat de commandofunctie die de voormalige gerechtelijke afdelingsinspecteurs uitoefenden niet meer bestaat. De discriminatie zou des te flagranter zijn daar de leden van de voormalige rijkswacht die in het verleden tot niveau 2 behoorden thans zonder proeven en op automatische wijze in het officierskader, namelijk niveau 1, worden ondergebracht.

A.20.1.3. Ten slotte klaagt de verzoeker het feit aan dat de voormalige geslaagden voor de selectieproef in verband met de vereiste bekwaamheid voor de functie van gerechtelijk commissaris alle proeven opnieuw met succes dienen af te leggen om de graad van gerechtelijk commissaris te kunnen verkrijgen, in tegenstelling, enerzijds, met de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die het in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1993 bedoelde supplement genieten en, anderzijds, met diegenen die thans in de loonschalen M6, M7 en M7bis worden ingeschaald.

A.20.2. Ten aanzien van de aangevoerde discriminatie tussen de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, enerzijds, en de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2D, anderzijds, wat betreft de loonschaal waarin ze zijn ingeschaald, onderstreept de Ministerraad dat de verzoeker, die vóór de hervorming tot het middenkader van de gerechtelijke politie behoorde, in de geïntegreerde politie opnieuw deel uitmaakt van het middenkader. Wat betreft zijn loonschaal M5.2, doet hij opmerken dat die aanzienlijk hoger is dan zijn vroegere loonschaal 2C en zelfs hoger is dan de loonschaal 2D waartoe hij, na een aantal jaren, op basis van zijn brevet had kunnen toetreden.

Wat betreft het feit dat de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2D worden ingeschaald in een loonschaal waaraan een aantal voordelen verbonden zijn die de personeelsleden die in de schaal M5.2 zijn ingeschaald niet genieten, zou dat onderscheid objectief verantwoord zijn ten aanzien van het beginsel dat eenieder tot zijn oorspronkelijk kader blijft behoren en van de drie uitzonderingen op dat beginsel die objectief verantwoord zijn.

Ten slotte zou het feit dat de verzoekende partij niet in een kader van niveau 2+ is geplaatst het logische gevolg zijn van de onderverdeling van de geïntegreerde politie in vier kaders. Dat zou geenszins overeenstemmen met een functionele terugzetting in graad, vermits de verzoekende partij lid blijft van het middenkader en de graad van hoofdinspecteur van politie krijgt. De Ministerraad onderstreept verder dat de functionele mobiliteit van de verzoekende partij geenszins wordt beperkt ten aanzien van artikel 118 van de wet van 7 december 1998 waarin de mobiliteit wordt vermeld tussen het operationeel kader en het administratief en logistiek kader, zonder bijzondere diplomaverreikte. De verzoekende partij zou bovendien aanspraak kunnen maken op een opname in niveau 2+ van het openbaar ambt indien de mobiliteit naar het openbaar ambt mogelijk werd gemaakt.

A.20.3.1. In zijn memorie van antwoord betoogt de verzoeker dat, in tegenstelling tot wat de Ministerraad schijnt te beweren, de loonschaal 2D geenszins overeenstemt met een graad. De hoogste graad in het middenkader van de voormalige gerechtelijke politie was de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur. Die graad was onderverdeeld in twee loonschalen : de loonschaal 2C en de loonschaal 2D, zonder dat men van twee graden kan spreken. Er zou dus geen redelijke verantwoording zijn voor het feit dat de geslaagden voor een proef die toegang verleent tot de loonschaal 2D die niet bevorderd zijn tot gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C vóór 1 januari 2001, geen voordeel halen uit het brevet waarvan ze houder zijn.

A.20.3.2. Wat betreft het verschil in behandeling tussen de leden van de voormalige gerechtelijke politie en de leden van de andere politiediensten brengt de verzoeker in herinnering dat de gerechtelijke politie niet onderverdeeld was in kaders, maar enkel in twee categorieën : de gerechtelijke agenten (van niveau 2+) en de officieren (van niveau 1). Er was dus geenszins sprake van niveau 2 en 3. De gerechtelijke afdelingsinspecteurs zouden dus wel degelijk teruggezet zijn in graad zonder objectieve en redelijke verantwoording. De verzoeker beklemtoont verder dat die inspecteurs zullen moeten slagen voor nieuwe proeven om bevorderd te worden, terwijl zij, vóór de hervorming, geslaagd waren voor een vergelijkend examen tot het verkrijgen van de functie van gerechtelijk commissaris.

In de zaak nr. 2492

A.21.1.1. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, in zoverre dat artikel deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bekrachtigt. Hij bekritiseert het feit dat verscheidene bepalingen van het koninklijk besluit de geslaagden voor sommige proeven valoriseren, zonder dat enige bepaling in dat soort van voordeel voorziet voor de geslaagden voor de selectieproef betreffende de bekwaamheid vereist voor de uitoefening van de functie van gerechtelijk commissaris, die zich konden beroepen op artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris.

De verzoeker merkt op dat verscheidene bepalingen van het koninklijk besluit voorzien in een baremische loopbaan voor de personeelsleden die zijn ingeschaald in de schalen M4.1 en M4.2, M6, O4bis, O4bisir, O1 en volgende, zonder dat enige bepaling in een dergelijke loopbaan voorziet voor de in de schaal M5.2 ingeschaalde personeelsleden.

Ten slotte zou de combinatie van de bekrachtigde artikelen XII.II.29, laatste lid, en XII.VI.9 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 het de adjudanten bij de rijkswacht, brigadecommandanten, mogelijk maken om met een eenvoudig diploma van het hoger secundair onderwijs mee te dingen naar de openstaande betrekkingen van afdelingscommissaris van politie, terwijl een gerechtelijke afdelingsinspecteur 2C, die een diploma van het hoger onderwijs van het korte type kan voorleggen, in het middenkader wordt opgenomen, zonder rechtstreekse mogelijkheid om mee te dingen naar de openstaande betrekkingen van officier.

A.21.1.2. Er worden nog andere discriminaties aangeklaagd. Aldus zou er volgens de verzoeker geen enkele objectieve en redelijke verantwoording zijn die verklaart waarom de nieuwe personeelsleden die houder zijn van een diploma of een studiegetuigschrift van niveau 2+ de graden van hoofdinspecteur van politie « met bijzondere specialisatie » en hoofdinspecteur van politie « met specialisatie van politieassistent » kunnen bekleden, terwijl de voormalige gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, die dezelfde diploma's en studiegetuigschriften hebben,

worden opgenomen in de graad van hoofdinspecteur van politie die overeenstemt met niveau 2. Er zou evenmin enige objectieve en redelijke verantwoording zijn voor het feit dat de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, houders van een diploma of studiegetuigschrift van niveau 2+, worden opgenomen in dezelfde graad als de voormalige en nieuwe personeelsleden die houder zijn van een diploma of een getuigschrift van niveau 2, zoals er evenmin enig motief zou zijn ter verantwoording van het feit dat de hoofdinspecteurs eerste klasse en sommige adjudanten en adjudant-chefs wier loonschaal lager was dan de loonschaal van de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, een overgangsloonschaal genieten (M6 of M7) (die op een hogere rang is vastgesteld, vergeleken met de overgangsloonschaal die aan de gerechtelijke afdelingsadviseurs 2C wordt toegekend (M5.2)), waardoor laatstgenoemden, in tegenstelling tot eerstgenoemden, overigens niet kunnen meedingen naar de betrekkingen die openstaan voor de politiecommissarissen.

A.21.1.3. De verzoeker verwijt het bekrachtigde artikel XII.XI.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 verder dat het aan de actuele personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten die zijn aangesteld bij, zijn gedetacheerd bij of ter beschikking zijn gesteld van diezelfde diensten, niet de bijkomende toelage toekent die aan de actuele personeelsleden van de rijkswacht of de gemeentepolitie wordt toegekend.

A.21.2.1. De Ministerraad voert in hoofddeorde de onontvankelijkheid van het tweede middel aan, aangezien enkel de vernietiging wordt gevorderd van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en van artikel 129 van de wet van 26 april 2002.

A.21.2.2. In ondergeschikte orde antwoordt hij op de door de verzoeker aangevoerde discriminaties. Hij merkt op dat laatstgenoemde deel uitmaakte van het middenkader in zijn vroeger statuut en hij in het middenkader van de nieuwe geïntegreerde politie is opgenomen. Hij merkt vervolgens op dat de verzoeker niet geslaagd was voor het examen 2D zodat zijn bijkomende opleiding niet gevaloriseerd had kunnen worden. De Ministerraad citeert vervolgens enkele elementen die verantwoorden dat de verzoeker is ingeschaald in de loonschaal M5.2, terwijl de andere personeelsleden van de politie zijn ingeschaald in de loonschalen M6, M7 en *M7bis*.

Redelijkerwijze kan geen enkele discriminatie worden afgeleid uit het feit dat in geen enkele bijkomende baremische loopbaan zou voorzien zijn voor de loonschaal M5.2, aangezien er voor elk kader, zonder uitzondering, een loonplafond bestaat.

Ten slotte merkt de Ministerraad op dat de verzoeker niet in zijn loopbaan geblokkeerd is, vermits hij steeds een bevordering door overgang naar het officierskader kan genieten op voorwaarde dat hij slaagt voor een vergelijkend examen en een opleiding heeft gevolgd.

A.21.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel antwoorden de verzoekende partijen aan de Ministerraad dat, overeenkomstig de rechtspraak van het Arbitragehof, wanneer de wetgever een koninklijk besluit bekrachtigt of geldig verklaart hij zich de inhoud daarvan toe-eigent. Bijgevolg zijn zowel de bekrachtigingswet als het bekrachtigd besluit dat aldus een wetsnorm is geworden, onderworpen aan de rechtsmacht van het Arbitragehof.

A.21.3.2. De verzoekende partijen doen verder opmerken dat de Ministerraad in zijn memorie slechts drie van de zeven aangeklaagde verschillen in behandeling aanhaalt. Aldus zou de Ministerraad niet antwoorden op de kritiek ten aanzien van de bepaling die stelt dat enkel de in de loonschalen M6, M7 en *M7bis* ingeschaalde personeelsleden toegelaten worden om mee te dingen naar de betrekkingen die openstaan voor de politiecommissarissen, wat niet het geval is voor de ambtenaren die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.2, te dezen, de agenten die bij de voormalige gerechtelijke politie de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur 2C bekleedden. De verzoekende partijen beweren tevens dat, in tegenstelling tot wat de Ministerraad betoogt, in sommige gevallen andere categorieën dan de hogere categorieën van de middenkaders van de verschillende oorspronkelijke korpsen zijn ingeschaald in de loonschalen M6, M7 en *M7bis*. De verzoeker bekritiseert verder de omstandigheid dat verscheidene bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 de geslaagden voor sommige proeven valoriseren zonder dat enige bepaling in dat type van voordeel voorziet voor de geslaagden voor een selectieproef betreffende de vereiste bekwaamheid voor de uitoefening van de functie van gerechtelijk commissaris, die zich konden beroepen op artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris. Aldus zou bijvoorbeeld uit de vergelijking van de proeven van het examen voor overgang naar loonschaal 2D met de bekwaamheidsproef voor de bevordering van gerechtelijke agenten tot de graad van politiecommissaris of laboratoriumcommissaris blijken dat laatstgenoemde proef de eerste omvat. Daaruit zou voortvloeien dat, wat betreft het welslagen voor bepaalde selectie- of bevorderingsproeven, het

verschillend lot dat wordt voorbehouden aan de agenten die vroeger de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur 2C bekleedden niet verantwoord zou zijn.

In de zaak nr. 2493

A.22.1.1. De verzoeker bekritiseert het feit dat met toepassing van de bekrachtigde artikelen XII.II.18 en XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, de in tabel C, derde kolom, van bijlage 11 bedoelde actuele personeelsleden worden opgenomen in het middenkader en, naar gelang van het geval, worden benoemd of aangesteld in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel C en, anderzijds, dat de in tabel D1, derde kolom, van bijlage 11 bedoelde actuele personeelsleden worden opgenomen in het officierskader en, naar gelang van het geval, worden benoemd of aangesteld in de overeenstemmende graad, bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel D1.

A.22.1.2. De artikelen XII.II.21, derde lid, en XII.II.26, laatste lid, worden eveneens bekritiseerd, in zoverre zij preciseren dat bepaalde actuele personeelsleden van tabel C, derde kolom, met inbegrip van de andere adjudanten bij de rijkswacht dan diegenen bedoeld in tabel D1, punt 3.9, de overeenstemmende overgangsschaal krijgen bedoeld in de tweede kolom van dezelfde tabel C en, anderzijds, de actuele personeelsleden bedoeld in tabel D.1, derde kolom, punt 3.9, van bijlage 11 de loonschaal O2 krijgen.

A.22.1.3. De verzoeker verwijt het bekrachtigde artikel XII.XI.20 van het koninklijk besluit eveneens dat het de toelage enkel toekent aan de adjudanten en de adjudant-chefs brigadecommandanten.

A.22.1.4. Ten slotte onderstreept de verzoeker dat de combinatie van de bekrachtigde artikelen XII.II.29, laatste lid, en XII.VI.9 van het koninklijk besluit het de adjudanten bij de rijkswacht, brigadecommandanten, mogelijk maakt mee te dingen naar de openstaande betrekkingen van afdelingscommissaris van politie, terwijl een adjudant niet-brigadecommandant wordt opgenomen in het middenkader zonder rechtstreekse mogelijkheid om mee te dingen naar de openstaande betrekkingen van officier.

A.22.2.1. De Ministerraad doet in de eerste plaats opmerken dat de verzoeker geen beroep bij de Raad van State heeft ingesteld tegen de bepalingen van het koninklijk besluit van 20 maart 2001, zodat de bestreden bepalingen hem niet enig beroep zouden kunnen ontzeggen voor het administratieve rechtscollege. De verzoeker toont overigens niet aan hoe de retroactieve wetsbepaling ongrondwettig zou zijn.

A.22.2.2. De Ministerraad voert vervolgens de onontvankelijkheid van het middel aan, aangezien enkel de vernietiging van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 en van artikel 129 van de wet van 26 april 2002 wordt gevorderd. In ondergeschikte orde antwoordt hij op de verschillende aangeklaagde discriminaties. Hij merkt in de eerste plaats op dat de verzoeker is ingeschreven in het middenkader in de graad van hoofdinspecteur met loonschaal M7. Hij brengt vervolgens het beginsel in herinnering dat eenieder in het nieuwe statuut is opgenomen in hetzelfde kader als datgene waartoe hij behoorde vóór de hervorming, met de op dat beginsel bestaande uitzonderingen die, volgens de Ministerraad, objectief verantwoord zijn.

A.22.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel antwoordt de verzoekende partij aan de Ministerraad dat, overeenkomstig de rechtspraak van het Arbitragehof, wanneer de wetgever een koninklijk besluit bekrachtigt of geldig verklaart, hij zich de inhoud ervan toe-eigent.

A.22.3.2. Ten gronde zou de Ministerraad niet uitleggen hoe de omstandigheid dat de rijkswachtbrigades net zoals de lokale politiekorpsen politiebasiseenheden vormden het verschil in behandeling kan verantwoorden dat wordt gemaakt onder de personeelsleden die voordien eenzelfde graad bekleedden naargelang zij al dan niet een commandofunctie uitoefenden. De noodzaak om een identiek statuut voor te behouden aan de verantwoordelijken van die basiseenheden kan enkel worden aanvaard in het geval waarin, enerzijds, die basiseenheden als dusdanig zouden worden opgenomen in het nieuwe organigram van de politiediensten ingevolge de hervorming en, anderzijds, de personeelsleden die voordien de leiding hadden of het commando voerden over die basiseenheden, in het raam van de inwerkingstelling van de hervorming, de uitoefening van die functies zouden behouden.

Bovendien kan het feit dat de brigadecommandanten van de rijkswacht, in tegenstelling met hun collega's die voordien dezelfde graad hadden maar niet de functie uitoefenden van brigadecommandant, officieren van bestuurlijke politie waren niet het door de verzoeker bekritiseerde verschil in behandeling verantwoorden. Laatstgenoemde doet opmerken dat de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die de functie uitoefende

van diensthoofd van een provinciale verkeersseenheid (P.V.E.) en de diensthoofden bij de B.O.B. worden opgenomen in het officierskader, terwijl zij niet de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie hadden, wat aantoonde dat het door de Ministerraad aangevoerde criterium niet relevant is.

In de zaak nr. 2494

A.23.1.1. In ondergeschikte orde leiden de verzoekers een tweede middel af uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk gelezen of in samenhang met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel. In deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, zouden verscheidene discriminerende verschillen in behandeling vervat zijn.

De verzoekers beklagen zich over het feit dat het personeelslid van het middenkader van de rijkswacht dat voordien de graad van adjudant-chef, adjudant, eerste opperwachtmeester of opperwachtmeester bekleedde, alsmede de leden van het middenkader van de rijkswacht die de graad van adjudant eenheidscommandant of adjudant-chef eenheidscommandant bekleedden (waarbij al die graden overeenstemmen met niveau 2) automatisch worden benoemd in dezelfde graad als de verzoekers, zijnde de graad van commissaris niveau 1. Die identieke regeling ontbeert elke verantwoording en zou tot gevolg hebben dat de verzoekers het voordeel verliezen van het examen 1D waarvoor ze zijn geslaagd na een grondige opleiding te hebben gevolgd.

A.23.1.2. De verzoekers onderstrepen tevens dat de leden van de voormalige rijkswacht die houder zijn van een graad die gelijkwaardig is aan diegene die de verzoekers bekleeden bij de gerechtelijke politie en die ervoor kiezen om onderworpen te blijven aan het vroegere statuut, krachtens artikel XII.VII.20 van het statuut, een vlakke loopbaan genieten, terwijl die vlakke loopbaan niet wordt toegekend aan de verzoekers indien zij ervoor kiezen onderworpen te blijven aan hun vroeger statuut.

A.23.1.3. De vierde verzoeker klaagt het feit aan dat alle luitenant-kolonels of kolonels bij de rijkswacht minimum in de schaal O7 zijn ingeschaald naargelang zij meer of minder dan zes jaar anciënniteit in die graad hadden, terwijl de hoofdcommissarissen van de gerechtelijke politie zijn ingeschaald in de schaal O6 of O7 naargelang zij een gerechtelijke politiebrigade leidden in een groot, middelgroot of klein ambtsgebied, zodat zonder de minste verantwoording twee verschillende criteria zijn aangenomen.

A.23.2.1. Volgens de Ministerraad zou het middel onontvankelijk zijn doordat de verzoekers geen belang hebben, aangezien zij niet concreet aangeven welke artikelen worden aangevochten van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

A.23.2.2. Ten aanzien van de door de verzoeker geformuleerde kritiek dat verscheidene voormalige rijkswachters, leden van de B.O.B., in de graad van commissaris worden aangesteld, neemt de Ministerraad hetzelfde standpunt in als in de zaken nrs. 2456 en 2479. Hij herhaalt tevens het antwoord dat hij in de zaken nrs. 2463 en 2464 geformuleerd heeft, in verband met de integratie van de brigadecommandanten van de voormalige rijkswacht in het officierskader.

A.23.3.1. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel antwoorden de verzoekers aan de Ministerraad dat de exceptie die is afgeleid uit de onontvankelijkheid van het middel in feite en in rechte faalt. In hun verzoekschrift hebben de verzoekers immers de in het tweede middel beoogde bepalingen aangewezen en de memorie van de Ministerraad toont aan dat die het onderwerp van dat middel volkomen begrepen heeft.

A.23.3.2. Ten gronde worden er verscheidene opmerkingen geformuleerd. De Ministerraad zou niet uitleggen waarom het onmogelijk was een beroep te doen op de officieren van de rijkswacht veeleer dan de leden van het basiskader of middenkader van de voormalige B.O.B. te bevoorrechten door hen via aanstellingen in het officierskader te parachuteren. De verzoekers doen verder opmerken dat hoewel de Ministerraad het evenwicht beklemtoont dat op het niveau van het officierskader moest worden gehandhaafd, hij zich uitermate weinig bekommert om het in het middenkader ontstane onevenwicht.

De verzoekers betogen verder dat, in tegenstelling tot wat de Ministerraad in zijn memorie beweerde, er wel degelijk een vlakke loopbaan bestond bij de gerechtelijke politie, van schaal 1A naar schaal 1C, zonder examen noch vergelijkend toegangsexamen.

Ten slotte kan het feit dat de bestreden bepalingen het voorwerp hebben uitgemaakt van een protocolakkoord met de representatieve vakorganisaties niet worden aangevoerd voor het Arbitragehof bij de uitoefening van zijn grondwettigheidstoetsing.

In de zaak nr. 2495

A.24.1.1. De verzoekende partij klaagt het feit aan dat de Regering voor de keuze van de nieuwe leiders van de politiediensten een beroep heeft gedaan op een privé-selectiebureau waarbij aldus de representatieve vakorganisaties hun recht werd ontzegd om de voor de personeelsleden georganiseerde vergelijkende examens te mogen bijwonen en aldus op de regelmatigheid ervan te kunnen toezien.

A.24.1.2. De verzoekende partij betwist tevens het feit dat die aanwijzingen zijn gebeurd zonder dat er organieke kaders en taalkaders van de federale en de lokale politie waren vastgesteld en zonder dat daarover werd onderhandeld of overleg gepleegd met de representatieve vakorganisaties, terwijl dat, op straffe van nietigheid, een voorgeschreven substantiële vormvereiste is. De bestreden bepalingen zouden tevens tot gevolg hebben dat de verzoekende partij de mogelijkheid wordt ontzegd om voor de rechtscolleges, met inbegrip van de Raad van State, te blijven aanvoeren dat de betwiste benoemingsakten onwettig zijn.

A.24.1.3. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 23 van de Grondwet en artikel 7 van het Verdrag nr. 151 van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende de bescherming van het vakverenigingsrecht en procedures voor het vaststellen van arbeidsvoorwaarden in de openbare dienst, aangenomen te Genève op 27 juni 1978 door de Internationale Arbeidsconferentie en goedgekeurd bij de wet van 4 april 1951. Met de aangevochten bepalingen zou de wetgever bewust de in de voormelde bepalingen gewaarborgde procedures van onderhandeling, overleg en raadpleging hebben beperkt door de representatieve vakorganisaties totaal te verhinderen hun prerogatieven uit te oefenen.

De ambtenaren van de politiediensten zouden eveneens verstoken zijn van alle bij de wet ingestelde waarborgen, inzonderheid doordat de representatieve vakorganisaties van dat personeel verhinderd worden om deel te nemen aan de procedures van vaststelling van de organieke kaders waarin uitdrukkelijk is voorzien bij artikel 8, § 1, 1°, van de wet van 24 maart 1999 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten alsmede bij artikel 11, § 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Diezelfde ambtenaren van de politiediensten zouden tevens, zonder redelijke verantwoording, verstoken zijn van de waarborgen die een deelname - via die representatieve vakorganisaties - aan het vaststellen van de taalkaders biedt.

Ten slotte zou een derde discriminatie in het leven zijn geroepen doordat de vakorganisaties evenmin nog langer de voor de ambtenaren van de politiediensten georganiseerde vergelijkende examens en examens kunnen bijwonen, terwijl uitdrukkelijk in een dergelijk prerogatief is voorzien in artikel 15 van de wet van 24 maart 1999 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten.

A.24.2.1. Alvorens het eigenlijke middel te weerleggen, brengt de Ministerraad de context in herinnering waarin de wetgever de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001 heeft aangenomen. Die context zou aantonen dat het onmogelijk was om taalkaders van de geïntegreerde politie vast te stellen alvorens over te gaan tot de primo-benoemingen. Het was echter absoluut noodzakelijk de continuïteit van de openbare dienst te verzekeren en over te gaan tot de eerste benoemingen zonder organiek kader en zonder taalkader.

A.24.2.2. Wat betreft het eerste onderdeel van het middel maakt de Ministerraad een onderscheid tussen de primo-benoemingen en de benoemingen van politieambtenaren met een mandaatfunctie « in regime ». Voor de primo-benoemingen is in een bijzondere procedure voorzien bij de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. Er diende dus geen vakbondsoverleg plaats te vinden binnen het overlegcomité. Bovendien preciseert de Ministerraad dat over de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001 onderhandeld is met de representatieve vakorganisaties. Wat betreft de benoemingen « in regime » brengt de Ministerraad in herinnering dat over het ontwerp van koninklijk besluit houdende organisatie van de federale politie is onderhandeld met de representatieve vakorganisaties en dat daarover een protocolakkoord is afgesloten.

A.24.2.3. Wat betreft het tweede onderdeel van het middel en de ontstentenis van vakbondsoverleg over de aanneming van taalkaders maakt ook hier de Ministerraad opnieuw een onderscheid tussen de primo-benoemingen en de benoemingen van politieambtenaren met een mandaatfunctie « in regime ». Voor de eerste categorie heeft de

Raad van State gepreciseerd dat de vaststelling van de taalkaders geen verplichting vormde die voorafgaat aan de vaststelling van de voorwaarden en de nadere regels voor de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen en hij zou tevens hebben aangenomen dat het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst vergde dat vacante betrekkingen kunnen worden toegekend zonder dat aan alle wettelijke vormvereisten is voldaan.

Wat betreft de benoemingen « in regime », doet de Ministerraad opmerken dat nog geen enkel taalkader is vastgesteld, zodat de verzoekende partij niet kan beweren dat ze van haar prerogatieven verstoken is, namelijk de deelname aan vakbondsoverleg.

A.24.2.4. Ten slotte stelt de Ministerraad, wat betreft het derde onderdeel, dat het dossier van de verzoekende partij het niet mogelijk maakt het minste bewijs te leveren dat zij blijkt heeft gegeven van haar bedoeling om de examens bij te wonen die aan de eerste in het geding zijnde benoemingen zijn voorafgegaan, zodat het derde onderdeel van het middel moet worden verworpen.

A.24.3.1. Wat betreft meer in het bijzonder de grondwettigheid van het terugwerkende karakter van de toepassing van de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001, kondigt de verzoekende partij aan dat zij niet de gegrondheid van het door de Ministerraad op dat middel gegeven antwoord zal betwisten, in zoverre de door hem uiteengezette argumenten enkel betrekking hebben op artikel 131 van de programmawet, en die argumenten kennelijk niets te maken hebben met de door de verzoekende partij betwiste artikelen 116 en 117 van de voormelde wet. De verzoekende partij brengt in herinnering dat die bepalingen enkel tot doel zouden hebben de draagwijdte van bepaalde aspecten van de door haar voor de Raad van State ingestelde beroepen teniet te doen. Doordat de wetgever *a posteriori* een bepaling aanneemt die elke benoeming in de betrekkingen van de nieuwe geïntegreerde politie toestaat zonder dat voorafgaandelijk en op regelmatige wijze het organiek kader en het taalkader zijn vastgesteld, en hij daarbij aan die bepaling een terugwerkende kracht verleent tot een vroegere datum dan diegene van de benoemingsakten waarover een geschil is ontstaan, valideert hij de gedane benoemingen met terugwerkende kracht en doet hij aldus de door de verzoekende partij in haar beroepen voor de Raad van State aangevoerde argumenten teniet.

A.24.3.2. Wat betreft het argument volgens hetwelk het onmogelijk was het aantal personeelsleden vast te stellen dat zou worden ondergebracht bij de federale politie, onderstreept de verzoekende partij dat het probleem voortvloeit uit de door de tegenpartij vastgestelde datum van inwerkingtreding van de wet. De verzoekende partij betoogt tevens, wat betreft het volume van de behandelde zaken, dat dit had kunnen worden vastgesteld op basis van een cliché van de gedurende een bepaalde periode verrichte prestaties en dat het niet onmogelijk was voor de Ministerraad om die prestaties te evalueren op basis van de statistische gegevens van alle te integreren politiediensten.

Ten aanzien van het feit dat de rijkswacht niet onderworpen was aan dezelfde wetten op het gebruik der talen als de andere te integreren politiediensten, zou het argument grondslag missen aangezien het probleem zijn oorsprong vindt in het feit dat de tegenpartij overhaast tewerk is gegaan.

A.24.3.3. Wat betreft het eerste onderdeel van het middel brengt de verzoekende partij in herinnering dat het vakbondsstatuut een autonome wetgeving vormt die, door haar specifieke toepassings sfeer, moet worden toegepast op alle erin beoogde administratieve procedures, ook al dateren ze van na de aanneming ervan.

A.24.3.4. De verzoekende partij doet tevens opmerken dat, ofschoon artikel 93 van de wet van 7 december 1998 voor een klein deel de inrichting van het kader vaststelt, de wet daarentegen niets zegt over het andere essentiële element van het kader, namelijk de telling. Volgens de verzoekende partij had er dus, krachtens het vakbondsstatuut, moeten worden onderhandeld vooraleer het organieke kader werd aangenomen dat de aanwerving van primo-benoemden mogelijk maakt. De verzoekende partij voegt daaraan toe dat het probleem zowel geldt voor diegenen die een hoge graad bekleden en een primo-benoeming hebben genoten als voor de andere leden van de op twee niveaus geïntegreerde politie voor wie voorafgaandelijk moest worden onderhandeld over het organiek kader.

A.24.3.5. Wat betreft het tweede onderdeel brengt de verzoekende partij in herinnering dat de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing is bij het toekennen van betrekkingen en dat het argument dat is afgeleid uit de onmogelijkheid om de continuïteit van de openbare dienst te waarborgen niet in aanmerking kon worden genomen ter verantwoording van het ontbreken van de taalkaders en het gebrek aan voorafgaand overleg met de vakorganisaties, vermits het zijn grondslag vond in de onachtzaamheid van de tegenpartij zelf.

A.24.3.6. Wat betreft het derde onderdeel doet de verzoekende partij gelden dat het niet aan een representatieve vakorganisatie toekomt zelf te vragen of ze de wervingsexamens kan bijwonen die door of voor de administratie worden georganiseerd, aangezien dat recht haar wordt gewaarborgd door de vakbondsrechten. Het zou daarentegen aan de administratie toekomen alles in het werk te stellen opdat dat prerogatief door de vakorganisaties kan worden uitgeoefend door hen systematisch uit te nodigen voor alle proeven die worden georganiseerd.

Wat betreft de in de beschikking van ingereedheidbrenging aan de Ministerraad gestelde vragen

A.25. De Ministerraad heeft tijdens de terechtzitting van 28 mei 2003 de genoemde vragen beantwoord.

- B -

Wat de bevoegdheid van het Hof betreft

B.1.1. De verzoekende partijen in de zaak nr. 2456 beklagen zich over het feit dat het akkoord met de vakbonden van 21 april 2000 bepaalt dat de leden van de voormalige gerechtelijke politie niet de zogenaamde premie van de gerechtelijke pijler genieten, in tegenstelling tot de leden van de voormalige bewakings- en opsporingsbrigades (hierna afgekort : B.O.B.) van de rijkswacht.

B.1.2. Het Hof is niet bevoegd om zich uit te spreken over het al dan niet discriminerende karakter van een akkoord met de vakbonden.

B.2.1. Volgens dezelfde verzoekende partijen zouden de afdelingsinspecteurs C, geslaagden voor het examen D, gediscrimineerd worden door artikel 15 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 « houdende uitvoering van de artikelen 13, 27, tweede en vijfde lid, en 53 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten en houdende diverse andere overgangsbepalingen », doordat die de enkele rijkswachters zou toestaan de bevorderingsprocedures die lopende waren vóór 1 april 2001 voort te zetten.

B.2.2. In zoverre het beroep is gericht tegen een koninklijk besluit is het Hof niet bevoegd om kennis ervan te nemen.

Wat betreft het belang van de verzoekende partijen in de zaak nr. 2455

B.3.1. De verzoekers, die inspecteurs onderluchthavenmeesters van de luchtvaartpolitie waren, zijn benoemd in de graad van wachtmeester of eerste wachtmeester bij de rijkswacht en vervolgens, door de werking van artikel XII.II.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in de graad van inspecteur van de nieuwe politie.

B.3.2. Bij de arresten van de Raad van State nrs. 116.930 tot 116.935, uitgesproken op 12 maart 2003, is de benoeming van de verzoekers in de voormalige rijkswacht vernietigd, alsmede hun benoeming in de graad van inspecteur van de nieuwe politie. De verzoekers wachten dus nog steeds op een nieuwe benoeming. Aangezien het aan de administratieve overheid staat daartoe over te gaan door te beslissen in welke graad van de voormalige rijkswacht en van de nieuwe politie de verzoekers moeten worden geïntegreerd rekening houdend met die arresten, behouden de verzoekers hun belang om de vernietiging te vorderen van artikel XII.II.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001.

Wat betreft de door de Ministerraad opgeworpen excepties van onontvankelijkheid

Zaken nrs. 2463, 2464, 2469, 2470, 2471 en 2493

B.4.1. De Ministerraad doet opmerken dat de verzoekers niet aangeven hoe de wettelijke bekrachtiging bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 ongrondwettig zou zijn, zodat de verzoekschriften onontvankelijk zouden moeten worden verklaard.

B.4.2. Uit de door de Ministerraad beoogde verzoekschriften blijkt dat de vernietiging van artikel 131 van de programmawet wordt gevorderd in zoverre het deel XII bekrachtigt van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, dat verscheidene discriminaties zou bevatten.

Wanneer een koninklijk besluit het voorwerp is van een wettelijke bekrachtiging, wordt het zelf een wettelijke norm vanaf zijn inwerkingtreding. Het Hof is bevoegd om te toetsen of

de wet, die zich de bepalingen van het koninklijk besluit eigen heeft gemaakt, een van de grondwettelijke bepalingen schendt waarvan het Hof de inachtneming dient te verzekeren.

B.4.3. De door de Ministerraad opgeworpen exceptie wordt verworpen.

Zaak nr. 2486

B.5.1. De Ministerraad betoogt in hoofdorde dat de verzoekers niet de vernietiging vorderen van artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001.

De verzoekers geven uitdrukkelijk in hun verzoekschrift aan dat, door de werking van artikel 131 van de programmawet en de bekrachtiging waartoe het overgaat, deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten is verheven tot de rang van wet, zodat het Hof bevoegd is geworden om te onderzoeken of de in dat deel XII vervatte bepalingen in overeenstemming zijn met inzonderheid de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. In hun memorie van antwoord beklemtonen de verzoekers tevens dat ten aanzien van het grondwettigheidsprobleem de beide voormelde teksten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

B.5.2. Door het bekrachtigen van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 heeft de wetgever zich de aangelegenheden eigen gemaakt die in dat besluit door de uitvoerende macht worden geregeld. De verzoekers voeren verscheidene discriminaties aan die vervat zouden zijn in het voormelde koninklijk besluit, zoals het is bekrachtigd bij de aangevochten wet, en verzoeken het Hof om te onderzoeken of deel XII van het koninklijk besluit en de bekrachtigingswet ervan, die een wetgevend geheel vormen, verenigbaar zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, een onderzoek waarvoor het Hof bevoegd is.

Het verzoekschrift is ontvankelijk.

Zaken nrs. 2488 en 2494

B.6.1. Volgens de Ministerraad zouden de verzoekschriften tot vernietiging onontvankelijk moeten worden verklaard om reden dat de verzoekers geen belang hebben, aangezien zij de vernietiging vorderen van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » *in globo*, zonder de aangevochten artikelen concreet aan te geven.

B.6.2. Hoewel het beschikkend gedeelte van de verzoekschriften de vernietiging beoogt van deel XII van het bekrachtigd koninklijk besluit in zijn geheel, blijkt uit de uiteenzettingen van het tweede middel in die verzoekschriften dat het beroep uitsluitend is gericht tegen bepaalde artikelen van dat besluit. Aangezien het Hof de omvang van de vordering bepaalt op basis van de inhoud van de verzoekschriften, wordt de door de Ministerraad opgeworpen exceptie verworpen.

Zaak nr. 2490

B.7.1. De Ministerraad betoogt dat de v.z.w. Federaal Comité B.O.B. haar ledenlijst niet zou hebben neergelegd ter griffie van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zodat het onmogelijk is de representativiteit van die vereniging te onderzoeken.

B.7.2. De v.z.w. Federaal Comité B.O.B. heeft als bijlage bij haar verzoekschrift haar statuten voorgelegd alsmede een kopie van het besluit waarbij de raad van bestuur heeft beslist om het beroep in te stellen. De v.z.w. heeft tevens als bijlage bij haar memorie van antwoord de ledenlijst voorgelegd met het bewijs dat die wel degelijk ter griffie van de Rechtbank van eerste aanleg is neergelegd op 30 oktober 2002.

De door de Ministerraad opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen.

Ten aanzien van het tweede middel in de zaken nrs. 2455, 2456, 2469, 2470, 2471, 2473, 2474, 2475, 2479, 2481, 2489, 2490, 2492 en 2493

B.8.1. De Ministerraad werpt in hoofdorde de onontvankelijkheid op van het tweede middel om reden dat enkel de vernietiging van artikel 131 van de programmawet wordt gevorderd, en niet die van bepaalde artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

B.8.2. Het Hof is krachtens artikel 142, tweede lid, 1°, van de Grondwet en artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bevoegd om de grondwettigheid van wettelijke normen te toetsen. Het staat niet aan het Hof de normen te toetsen die van uitvoerende organen uitgaan.

Om de in B.3.2 aangegeven redenen hebben de verzoekende partijen, doordat zij de vernietiging vorderen van artikel 131 van de programmawet en doordat zij verscheidene discriminaties aanvoeren die in het bekrachtigd koninklijk besluit vervat zouden zijn, zich echter naar de vereisten van de Grondwet en van de bijzondere wet gericht.

B.8.3. De door de Ministerraad opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het tweede middel wordt verworpen.

Wat de ambtshalve opgeworpen excepties van onontvankelijkheid betreft

Ten aanzien van de « memorie tot vernietiging » in de zaak nr. 2486

B.9. De verzoekers hebben op 6 september 2002 een « memorie tot vernietiging » ingediend bij het Hof, ter staving van het beroep tot vernietiging dat zij hadden ingesteld op 28 juni 2002.

Een dergelijke memorie, waarin niet is voorzien in de bijzondere wet van 6 januari 1989 en die is ingediend buiten de termijn van zes maanden na de bekendmaking van de bestreden norm in het *Belgisch Staatsblad*, is onontvankelijk.

Ten aanzien van het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.VII.21 van het koninklijk besluit in de zaken nrs. 2456, 2474 en 2479

B.10.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2456, 2474 en 2479 voeren het discriminerende karakter aan van het mechanisme van aanstelling dat is ingesteld bij het bekrachtigde artikel XII.VII.21 van het bekrachtigd koninklijk besluit van 30 maart 2001.

De bestreden bepaling luidt :

« De minister stelt de actuele personeelsleden die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit worden bekleed met de graad van inspecteur van politie, aan in de graad van hoofdinspecteur van politie voor de duur van hun aanwijzing, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden.

Zij zijn voor de duur van hun aanwijzing bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en oefenen de ambten verbonden aan het middenkader uit.

Voor het overige wordt het statuut van de in het eerste lid bedoelde actuele personeelsleden bepaald overeenkomstig hun inschaling in het basiskader. »

B.10.2. De Grondwet en de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof vereisen dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep tot vernietiging instelt, doet blijken van een belang. Van het vereiste belang doen slechts blijken de personen wier situatie door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig zou kunnen worden geraakt.

De verzoekende partijen zijn allen leden van de voormalige gerechtelijke politie. Uit artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten blijkt dat laatstgenoemde uit gerechtelijke agenten en gerechtelijke officieren bestond. De gerechtelijke politie telde dus twee kaders : het middenkader en het officierskader, terwijl er geen basiskader bestond. De Ministerraad brengt in zijn memorie meermaals in herinnering dat, behoudens drie uitzonderingen, elkeen in het nieuwe statuut tot zijn oorspronkelijk kader blijft behoren. Daaruit volgt dat de leden van het middenkader van de voormalige gerechtelijke politie in het middenkader van de nieuwe politie worden geïntegreerd. Aangezien de bekritiseerde bepaling betrekking heeft op de aanstelling van de leden van het basiskader van de rijkswacht in een graad van het middenkader van de nieuwe politie, hebben de

verzoekers er geen belang bij die te betwisten vermits zij benoemd zijn in de graad waarin de leden van het basiskader van de rijkswacht zijn aangesteld. Zij zouden zich bijgevolg niet gediscrimineerd kunnen achten door het feit dat zij niet een dergelijke maatregel kunnen genieten.

B.10.3. Daaruit volgt dat het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.VII.21 van het koninklijk besluit onontvankelijk is.

Ten aanzien van het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit in de zaken nrs. 2486, 2488 en 2489

B.11.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2486 en 2489 verwijten het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 dat het het brevet van officier van de gemeentepolitie gelijkstelt met het brevet betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht.

Het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« Er wordt voor de actuele personeelsleden die overeenkomstig artikel XII.II.20, eerste lid, 3°, worden ingeschaald in de loonschaal M4.1 of M4.2 en die houder zijn van hetzij het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie, hetzij het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, een baremische loopbaan ingesteld voor de overgang tussen, respectievelijk, de loonschaal M4.1 en de loonschaal M5.1 en de loonschaal M4.2 en de loonschaal M5.2 na zes jaar loonschaalanciënniteit in, naar gelang van het geval, de loonschaal M4.1 of M4.2.

De hogere loonschaal in de baremische loopbaan wordt niet toegekend indien de geldende tweejaarlijkse functioneringsevaluatie ‘ onvoldoende ’ is. »

B.11.2. De verzoekende partijen tonen niet aan, en het Hof ziet niet in, hoe de gelijkstelling van het brevet van officier van de gemeentepolitie en dat van hoofdonderofficier bij de rijkswacht een rechtstreeks en ongunstig gevolg zou kunnen hebben voor de

baremische loopbaan van de verzoekers die hoe dan ook de in de bekritiseerde bepaling bedoelde maatregel genieten, ongeacht of die gelijkstelling al dan niet is aangetoond.

B.11.3. In zoverre het middel gericht is tegen het voormelde artikel XII.VII.11, is het onontvankelijk.

Ten aanzien van het tweede middel in de zaak nr. 2494

B.12.1. De verzoekers in de zaak nr. 2494 voeren, in het tweede middel van hun verzoekschrift, een discriminatie aan ten aanzien van de afdelingscommissarissen 1C, geslaagden voor het examen 1D, die niet de valorisatie zouden hebben genoten van het brevet waarvan ze houder zijn.

B.12.2. Uit de elementen van het dossier volgt dat de eerste drie verzoekers in de zaak nr. 2494, die de hiervoor beoogde discriminatie aanvoeren, de graad van gerechtelijk commissaris 1B bekleedden bij de voormalige gerechtelijke politie.

Het brevet waarnaar zij verwijzen was het brevet waarvan de afdelingscommissaris 1C houder kon zijn die een totale graadanciënniteit van ten minste veertien jaar in de graad van de categorie van gerechtelijk officier had, die geslaagd was voor de bekwaamheidsproef voor verhoging in weddeschaal en die houder was van het diploma vereist voor de werving in de graad van gerechtelijk commissaris, krachtens artikel 112 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten.

Aangezien zij niet de graad van gerechtelijk afdelingscommissaris hadden, hebben de verzoekers geen belang bij het aanvoeren van het discriminerende karakter van een bepaling die enkel betrekking heeft op de afdelingscommissarissen.

B.12.3. Het middel is onontvankelijk.

Ten aanzien van het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.II.29 van het koninklijk besluit in de zaak nr. 2456

B.13.1. De verzoekers in de zaak nr. 2456 klagen een discriminatie aan die haar oorsprong zou vinden in het bekrachtigde artikel XII.II.29 van het koninklijk besluit, in zoverre het de functies van onderofficier bij de rijkswacht in het oude statuut in aanmerking neemt voor de berekening van de anciënniteit in de graad van officier in het nieuwe statuut.

De bestreden bepaling luidt :

« Onverminderd het tweede, derde en vierde lid, verkrijgen de actuele personeelsleden van het officierskader bedoeld in tabel D1 van bijlage 11 een kader- en graadanciënniteit die gelijk is aan de som van de anciënniteiten die ze hebben verworven in de graad of graden bedoeld in tabel D1, derde kolom, vanaf punt 3.9, van bijlage 11.

Voor het vastleggen van de kader- en graadanciënniteit van de actuele personeelsleden van het officierskader die voortspruiten uit de officieren van de rijkswacht, worden in aanmerking genomen de som van de anciënniteiten vanaf de datum van benoeming in een officiersgraad bedoeld in artikel 17 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inclusief de in artikel 43, § 1, van dezelfde wet bedoelde anciënniteitsbijslag.

De actuele personeelsleden die overeenkomstig tabel D1, derde kolom, punt 3.1 tot en met 3.8, van bijlage 11, aangesteld zijn in de graad van aspirant-commissaris van politie verkrijgen een graadanciënniteit die gelijk is aan de som van de anciënniteiten die ze hebben verworven in de graad of graden bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.1 tot en met 3.8, van bijlage 11. Voor het bepalen van de kader- en graadanciënniteit van de actuele benoemde personeelsleden van het officierskader bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.9, wordt de verworven anciënniteit in aanmerking genomen te rekenen vanaf de datum van hun aanwijzing voor een ambt dat het recht opent op de toekenning van de commandotoelage bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht of op de toekenning van de toelage brigadecommandant. »

Artikel 29, § 1, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983, waarnaar de bestreden bepaling verwijst, luidt :

« De rijkswachtonderofficier die het bevel voert over een brigade of over een detachement van de provoostdienst bij de Belgische strijdkrachten in de Bondsrepubliek Duitsland, geniet een jaartoelage, vastgesteld op 9 000 of 12 000 frank, naargelang hij het bevel voert over een brigade of een detachement van de provoostdienst van tweede of van eerste categorie.

De Minister van Landsverdediging bepaalt tot welke categorie de brigades en detachementen behoren. »

B.13.2. De verzoekende partijen zetten niet uiteen, en het Hof ziet niet in, welke categorieën van personen worden vergeleken.

B.13.3. In zoverre het middel gericht is tegen het bekrachtigde artikel XII.II.29 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, is het onontvankelijk.

Ten aanzien van het tweede middel in de zaak nr. 2479

B.14.1. De verzoeker in de zaak nr. 2479 beweert dat er een discriminatie bestaat tussen de voormalige rijkswachters die, na vier jaar, de graad van commissaris zullen kunnen verkrijgen en nog op de leeftijd van 56 jaar op pensioen zullen kunnen worden gesteld en de leden van de voormalige gerechtelijke politie die, in dezelfde omstandigheden, pas op de leeftijd van 60 jaar op pensioen zullen kunnen worden gesteld.

B.14.2. In zoverre het middel de pensioenleeftijd bekritiseert van de verschillende leden uit de vroegere politiekorpsen, beoogt het in werkelijkheid de wet van 30 maart 2001 betreffende het pensioen van het personeel van de politiediensten en hun rechthebbenden, wet die het voorwerp is geweest van het arrest nr. 177/2002 van 5 december 2002.

B.14.3. Aangezien het middel niets heeft uit te staan met het onderwerp van het verzoekschrift, is het onontvankelijk.

Zaak nr. 2456

B.15.1. De verzoekende partijen in de zaak nr. 2456 voeren een discriminerend verschil in behandeling aan tussen de officieren van de rijkswacht die zijn opgenomen in de gerechtelijke politie en die een commandotoelage genieten alsmede dagvergoedingen voor werkelijke onderzoekskosten, en de officieren afkomstig van de gerechtelijke politie, die,

hunnerzijds, geen commandotoelage genieten en het voordeel van de bovenvermelde dagvergoedingen verliezen.

In de aanvullende memorie die ze bij het Hof hebben ingediend, geven de verzoekende partijen aan dat de dagvergoeding voor werkelijke onderzoekskosten die zij in hun verzoekschrift beoogden en die de leden van de voormalige rijkswacht zouden blijven genieten, diegene is die laatstgenoemden ontvingen met toepassing van het koninklijk besluit van 26 februari 1958 houdende toekenning van een vaste forfaitaire vergoeding aan bepaalde leden van het rijkswachtpersoneel.

Wat betreft de commandotoelage die voor de leden van de voormalige gerechtelijke politie verloren zou zijn, preciseren de verzoekers dat het gaat om de toelage bedoeld in artikel 123 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten.

B.15.2. Noch het middel, noch de door de verzoekende partijen ingediende aanvullende memorie stellen het Hof in staat vast te stellen welke bepaling of bepalingen, volgens de verzoekende partijen, het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie zouden schenden. Het middel beantwoordt niet aan de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 en is onontvankelijk.

Ten gronde

Ten aanzien van de retroactieve wettelijke bekrachtiging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.16.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2455, 2456, 2467, 2468, 2473, 2474, 2475, 2477, 2478, 2479, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493 en 2494 verwijten de artikelen 131 en 168 van de programmawet van 30 december 2001 alsmede de artikelen 129, 136, 137 en 138, 2°, van de wet van 26 april 2002 « houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten » dat ze op ingrijpende wijze hangende jurisdictionele procedures

beïnvloeden, met miskenning van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met andere grondwettelijke bepalingen, algemene rechtsbeginselen en bepalingen van verscheidene internationale verdragen.

B.16.2. Artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 bepaalt :

« Deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten wordt bekrachtigd. »

Artikel 168 van de programmawet luidt :

« Deze wet treedt in werking op 1 januari 2002, met uitzondering van :

[...]

- de artikelen 120, 129 et 130 die uitwerking hebben op 1 april 2001;

[...]. »

Artikel 129 van de wet van 26 april 2002 bepaalt :

« In artikel 168 van de programmawet van 30 december 2001 worden in het vijftiende streepje, de woorden ‘ en 131 ’ ingevoegd tussen het woord ‘ 130 ’ en het woord ‘ die ’. »

De artikelen 136 tot 138 van dezelfde wet luiden :

« Art. 136. De artikelen I.I.1, II.I.11, II.II.1, II.II.2, II.III.1, eerste, tweede en derde lid, II.III.2, III.III.1, III.III.2, III.V.1, III.V.2, IV.I.4, IV.I.5, IV.I.6, IV.I.7, IV.I.8, IV.I.9, IV.I.10, IV.I.11, IV.I.15, tweede lid, IV.I.35, IV.I.41, IV.I.42, IV.I.43, IV.I.44, IV.I.45, IV.I.46, IV.I.49, VII.I.1, VII.I.2, VII.I.3, VII.I.4, VII.I.5, VII.I.10, eerste lid, VII.I.13, VII.I.21, eerste en tweede lid, VII.I.26, VII.I.27, tweede lid, VII.I.28, eerste lid, VII.I.29, VII.I.30, VII.I.40, eerste lid, VII.I.41, eerste lid, VII.I.44, VII.II.1, § 2, VII.II.2, VII.II.4, VII.II.5, VII.II.6, VII.II.7, VII.II.8, VII.II.11, tweede lid, VII.II.12, tweede lid, VII.II.28, VII.II.29, VII.III.1, VII.III.2, VII.III.3, eerste lid, VII.III.4, eerste lid, VII.III.8, eerste lid, VII.III.16, eerste lid, VII.III.19, VII.III.20, eerste lid, VII.III.53, VII.III.86, VII.III.87, VII.III.88, VII.III.124, VII.III.125, VII.III.129, VII.IV.2, VII.IV.4, VII.IV.5, VII.IV.6, VII.IV.7, VII.IV.8, VII.IV.9, VII.IV.13, tweede lid, VII.IV.14, tweede lid, VII.IV.15, tweede lid, IX.I.1, IX.I.2, eerste en derde lid, IX.I.3, IX.I.4, IX.I.6, vierde lid, IX.I.7, eerste lid, IX.I.8, IX.I.10, IX.I.12, X.I.1, XI.II.1, eerste lid, XI.II.2, XI.II.16, XI.II.23, § 1, XI.II.24, XI.II.25, XI.II.26, XI.II.27 en XI.II.28 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, worden bevestigd.

Art. 137. Voor de toepassing van deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, moet dat deel XII worden samengelezen met de versie van voornoemd besluit van 30 maart 2001 zoals vastgelegd op de datum van inwerkingtreding van deze wet. De wijzigingen van voornoemd besluit van 30 maart 2001 na die datum van inwerkingtreding zijn slechts van overeenkomstige toepassing op dat deel XII voor zover en in de mate dat daar uitdrukkelijk wordt in voorzien.

Art. 138. Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt, met uitzondering van :

1° artikel 97 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2001;

2° de artikelen 1 tot 96, 130, 131 en 136 die uitwerking hebben met ingang van 1 april 2001. »

B.16.3. Wat betreft artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, betogen sommige verzoekende partijen dat de bekrachtiging waarin dat artikel voorziet, volgens de wetgever zelf, niet diegene zou zijn waarin bij artikel 184 van de Grondwet was voorzien tegen 30 april 2002, aangezien zij geen betrekking heeft op de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiediensten. Aangezien niet in de bekritiseerde bekrachtiging was voorzien, zou zij een geldigverklaring vormen die strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre zij ingrijpt in een hangend rechtsgeding, zonder gemotiveerd te zijn door overwegingen van algemeen belang.

Andere verzoekende partijen zijn van mening dat de bekrachtiging bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 weliswaar expliciet was voorgeschreven, maar dat zij, gelet op de omstandigheden, uitsluitend zou zijn toegepast met de bedoeling bepaalde burgers een essentiële jurisdictionele waarborg te ontzeggen, te dezen, een beroep bij de Raad van State tegen deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001. Bovendien zou de terugwerkende kracht die bij de wet van 26 april 2002 aan die bepaling is verleend, geenszins verantwoord zijn in zoverre artikel 184 van de Grondwet erin voorzag dat de wettelijke bekrachtiging moest plaatsvinden vóór 30 april 2002.

B.16.4.1. Er dient in herinnering te worden gebracht dat het vroegere artikel 184 van de Grondwet, betreffende de rijkswacht, bepaalde :

« De organisatie en de bevoegdheid van de rijkswacht worden door een wet geregeld. »,

en dat het Hof in zijn arrest nr. 134/99 van 22 december 1999, in B.6.1, voor recht heeft gezegd :

« Door aan de wetgevende macht de bevoegdheid te verlenen om de organisatie en de bevoegdheden van de rijkswacht te regelen, garandeert artikel 184 van de Grondwet dat die aangelegenheid het voorwerp zal uitmaken van beslissingen die door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering zijn genomen. Ofschoon die bepaling aldus, in die aangelegenheid, de normatieve bevoegdheid voorbehoudt aan de federale wetgever - die zelf de essentiële elementen ervan moet regelen -, sluit zij evenwel niet uit dat aan de Koning een beperkte uitvoeringsbevoegdheid wordt gelaten. »

B.16.4.2. Het bij de grondwetsbepaling van 30 maart 2001 ingevoegde nieuwe artikel 184 van de Grondwet in verband met de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, een dienst die het resultaat is van de oprichting in één enkele eenheid van de voormalige rijkswacht, van de voormalige gemeentepolitie en van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten, bepaalt :

« De organisatie en de bevoegdheid van de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, worden bij de wet geregeld. De essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, worden bij de wet geregeld.

Overgangsbepaling

De Koning kan echter de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, vaststellen en uitvoeren, voor zover het besluit, met betrekking tot die elementen, bekrachtigd wordt bij de wet vóór 30 april 2002. »

B.16.4.3. Bij de totstandkoming van het nieuwe artikel 184 van de Grondwet is uitdrukkelijk verwezen naar het arrest nr. 134/99 van het Hof (*Parl. St.*, Senaat, 2000-2001, nr. 2-657/3, pp. 25-26). Om die reden is overigens ook de overgangsbepaling bij dat nieuwe artikel aangenomen :

« Op deze wijze wordt de politiehervorming niet op de helling gezet maar wordt er ook niet afgeweken van het basisbeginsel dat de wet in beginsel het statuut van de politie regelt. » (*ibid.*, p. 14; zie ook *Parl. St.*, Kamer, 2000-2001, DOC 50 1169/003, p. 26)

Voordien had immers artikel 121 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, de Koning gemachtigd « het statuut van het personeel » te bepalen, ter uitvoering waarvan het koninklijk besluit van

30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten werd genomen. Bij het voorstel van wet dat heeft geleid tot voormelde wet heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State, in aansluiting bij de rechtspraak van het Hof, opgemerkt dat

« hoewel artikel 184 van de Grondwet niet uitsluit dat aan de Koning bepaalde delegaties worden verleend, [het] de federale wetgever de bevoegdheid voor[behoudt] om de essentiële regelen [...] vast te stellen » (*Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, nr. 1676/5, p. 2).

Om tegemoet te komen aan het bezwaar dat « de rechtspositie van de personeelsleden van [die] geïntegreerde politie [deel uitmaakt] van de organisatie ervan, [en de] essentiële elementen van dat statuut [...] derhalve bij wet [moeten] worden geregeld » (advies van de Raad van State, *Belgisch Staatsblad*, 31 maart 2001, derde uitgave, p. 10867), is de overgangsbepaling van het nieuwe artikel 184 van de Grondwet aangenomen (zie ook *Parl. St.*, Senaat, 2000-2001, nr. 2-657/3, pp. 10 en volgende).

B.16.5.1. Zowel uit de tekst van het nieuwe artikel 184 van de Grondwet als uit de ontstaansgeschiedenis ervan blijkt dat alleen de wetgever bevoegd is om « de essentiële elementen » van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst te regelen, onverminderd de bevoegdheid van de Koning om, op grond van artikel 108 van de Grondwet, die wetsbepalingen uit te voeren. De regeling van de niet-essentiële elementen van het statuut behoort tot de residuaire bevoegdheid van de wetgever, die deze, met toepassing van artikel 105 van de Grondwet, kan opdragen aan de Koning.

B.16.5.2. Op grond van de overgangsbepaling van het nieuwe artikel 184 van de Grondwet kon de Koning echter, bij wege van overgangsmaatregel, zelf de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst vaststellen en uitvoeren, onder voorbehoud van bekrachtiging van die regeling door de wetgever vóór 30 april 2002.

Bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 is de wetgever overgegaan tot die bekrachtiging. Het gebruik in die programmawet van de bewoordingen « Deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 [...] wordt bekrachtigd » betekent dat die bepaling tot doel en als gevolg heeft dat ze een wetgevende kracht toekent aan dat deel van het koninklijk besluit op de datum van de inwerkingtreding ervan. Het juridisch begrip « bekrachtiging » heeft die

draagwijdte. Artikel 129 van de wet van 26 april 2002 beoogt enkel een eventuele twijfel hieromtrent weg te nemen.

Artikel 137 van dezelfde wet strekt ertoe te bepalen dat de aldus bekrachtigde norm zal worden gelezen rekening houdend met de wijzigingen die later erin zouden zijn aangebracht, zij het vóór of, mits een uitdrukkelijke bepaling, na de datum van inwerkingtreding van de voormelde wet van 26 april 2002, en bijgevolg op analoge wijze een eventuele onzekerheid hieromtrent weg te nemen.

B.16.6. In de veronderstelling zelfs dat sommige bepalingen van dat deel XII en van de bijlagen ervan niet zouden kunnen worden beschouwd als « essentiële elementen » van het statuut, zou zulks niet wegnemen dat dat deel XII een geheel vormt waarbij een essentiële fase van de oprichting van de nieuwe politie tot stand wordt gebracht, namelijk de integratie in een nieuw korps van politieambtenaren met zeer uiteenlopende statuten. De wettelijke bekrachtiging van het geheel van die bepalingen heeft de controle van de wetgever versterkt, onverminderd de toetsing waaraan het Hof de bekrachtigde koninklijke besluiten moet onderwerpen.

B.16.7. Het feit dat de wettelijke bekrachtiging van deel XII van het in het geding zijnde koninklijk besluit - koninklijk besluit dat op hetzelfde ogenblik als het nieuwe artikel 184 van de Grondwet tot stand is gekomen - tot gevolg heeft dat beroepen voor de Raad van State tegen sommige bepalingen van dat deel XII van het voormelde besluit zonder voorwerp zijn geworden, is niet van dien aard dat het de grondwettigheid van de aangevochten bepalingen in het geding brengt. De verzoekers voor de Raad van State wisten immers dat de bepalingen het voorwerp konden uitmaken van een wettelijke bekrachtiging, die noodzakelijkerwijs dat gevolg zou hebben. Bovendien voerden die verzoekers voor de Raad van State hoofdzakelijk verschillen in behandeling aan die zij onverantwoord achtten. Die verschillen in behandeling konden voor het Hof worden bestreden. De rechtsbescherming van de verzoekers wordt dus niet aangetast.

B.16.8. Het middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het tweede middel in de zaak nr. 2455 alsmede alle middelen in de zaken nrs. 2469, 2470 en 2471

B.17.1. De verzoekers in de zaak nr. 2455 voeren de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met andere grondwettelijke, wettelijke of reglementaire bepalingen, in zoverre artikel XII.II.15 van het besluit van 30 maart 2001, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, in de graad van inspecteur van politie van de geïntegreerde politie, enerzijds, de onderluchthavenmeesters en eerste onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht integreert, en, anderzijds, de wachtmeesters en eerste wachtmeesters bij de rijkswacht die de hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie en van officier van bestuurlijke politie, terwijl zij, volgens hen, geïntegreerd hadden moeten worden in de graad van officier of in de functies van brigadecommandant van de rijkswacht en vandaar in de graad van officier van de geïntegreerde politie.

B.17.2. De verzoeker in de zaak nr. 2471 bekleedde de graad van officier bij de spoorwegpolitie, aangewezen bij koninklijk besluit om de functie van inspecteur bij de spoorwegpolitie uit te oefenen. Hij had ook de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en van bestuurlijke politie. Hij is geïntegreerd in de graad van wachtmeester bij de rijkswacht alvorens te worden geïntegreerd in het basiskader van de nieuwe politie, in de graad van inspecteur van politie, met toepassing van het bekrachtigde artikel XII.II.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

Hij vergelijkt zijn situatie met die van de inspecteurs van de voormalige gemeentepolitie die al dan niet de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, hadden en met die van de keuronderofficieren bij de voormalige rijkswacht met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings. Zowel de enen als de anderen zijn geïntegreerd in het middenkader van de nieuwe politie terwijl, volgens de verzoeker, zij dezelfde functies, dezelfde verantwoordelijkheden en dezelfde opleiding hadden als de verzoeker.

De verzoeker in de zaak nr. 2469 was ondertoezichtscommissaris bij de spoorwegpolitie en was bij koninklijk besluit aangewezen om de functie van inspecteur bij de spoorwegpolitie uit te oefenen. Hij is geïntegreerd in de graad van opperwachtmeester bij de rijkswacht.

De verzoeker in de zaak nr. 2470 was tevens ondertoezichtscommissaris aangewezen bij koninklijk besluit om de functie uit te oefenen van inspecteur bij de spoorwepolitie maar oefende tevens de functies uit van brigadecommandant en is geïntegreerd in de graad van opperwachtmeester bij de rijkswacht.

Door de werking van artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 alsmede van bijlage 11 van dat besluit, zijn de verzoekers in de zaken nrs. 2469 en 2470 in het middenkader van de nieuwe politie geïntegreerd in de graad van hoofdinspecteur van politie. Zij beklagen zich erover geïntegreerd te zijn in een graad van de rijkswacht, en vervolgens van de geïntegreerde politie, die hun de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en van officier van bestuurlijke politie doet verliezen en zij vergelijken hun situatie met die van de enige veldwachters die in het officierskader zijn opgenomen teneinde hun dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en officier van bestuurlijke politie te behouden.

B.17.3. Het bekrachtigde artikel XII.II.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten bepaalt :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel B, derde kolom, van bijlage 11 worden opgenomen in het basiskader, en worden, naar gelang van het geval, benoemd of aangesteld in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel B en verkrijgen één van de volgende overeenstemmende loonschalen bedoeld in de tweede kolom van diezelfde tabel B :

1° B1 : indien hun gecorrigeerde geldelijke anciënniteit bedoeld in artikel XII.XI.17, § 1, minder dan zes jaar bedraagt;

2° B2 : indien hun in 1° bedoelde gecorrigeerde geldelijke anciënniteit ten minste zes jaar doch minder dan twaalf jaar bedraagt;

3° B3 : indien hun in 1° bedoelde gecorrigeerde geldelijke anciënniteit ten minste twaalf jaar doch minder dan achttien jaar bedraagt;

4° B4 : indien hun in 1° bedoelde gecorrigeerde geldelijke anciënniteit ten minste achttien jaar doch minder dan vierentwintig jaar bedraagt;

5° B5 : indien hun in 1° bedoelde gecorrigeerde geldelijke anciënniteit ten minste vierentwintig jaar bedraagt. »

Tabel B, derde kolom, van bijlage 11, waarnaar de voormelde bepaling verwijst, bepaalt dat benoemd worden in de graad van inspecteur van politie, de wachtmeesters bij de rijkswacht, de onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht, de eerste wachtmeesters bij de rijkswacht en de eerste onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht.

Het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel C, derde kolom, van bijlage 11, worden opgenomen in het middenkader en worden, naar gelang van het geval, benoemd of aangesteld in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel C. »

Tabel C, waarnaar de voormelde bepaling verwijst, integreert de opperwachtmeesters en de eerste opperwachtmeesters bij de rijkswacht in de graad van hoofdinspecteur.

B.17.4.1. Met toepassing van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht, alsmede met toepassing van het koninklijk besluit van 26 januari 1999 tot vaststelling van de inwerkingtreding van sommige bepalingen van de voormelde wet, zijn de personeelsleden van de luchtvaartpolitie die gekozen hebben voor een overplaatsing naar de categorie van het personeel met bijzondere politiebevoegdheid van het operationeel korps van de rijkswacht, alsmede de personeelsleden van de spoorwegpolitie, overgeplaatst in de graad van wachtmeester, van eerste wachtmeester, van opperwachtmeester of van eerste opperwachtmeester bij de rijkswacht, op basis van de graad en anciënniteit die ze in hun vroeger korps genoten.

Artikel 11, § 2, vierde lid, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht, gewijzigd bij artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998, bepaalde dat de politieambtenaren die, vóór hun overplaatsing naar de rijkswacht, de hoedanigheid hadden van officier van bestuurlijke politie, officier van gerechtelijke politie of van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, die hoedanigheid behielden.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft, naar aanleiding van een amendement dat ertoe strekte artikel 2, 2°, van de wet aan te vullen, verklaard dat hij van mening was dat men de titel van officier van bestuurlijke politie alleen kan dragen als men daadwerkelijk die functies uitoefent en er geen sprake van kan zijn om eretitels toe te kennen op grond van

persoonsgebonden criteria, en niet op grond van uitgeoefende functies (*Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, nr. 1618/4, pp. 30-31).

Het in artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998 vermelde beginsel is behouden bij de oprichting van een geïntegreerde politiedienst. Artikel 253, derde lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, garandeert immers aan de ambtenaren van de bijzondere diensten die worden overgeplaatst naar het operationeel korps van de rijkswacht met bijzondere politiebevoegdheid, het behoud van hun hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie of van officier van bestuurlijke politie.

De parlementaire voorbereiding van de wet geeft aan :

« Teneinde niet alle wetteksten en reglementen te moeten wijzigen die aan de rijkswacht en de gerechtelijke politie bij de parketten bevoegdheden toekennen, kent [artikel 253] globaal alle bevoegdheden van de geïntegreerde politiediensten toe aan de federale politie.

Het derde lid van deze bepaling garandeert bovendien dat iedereen zijn bevoegdheden inzake gerechtelijke of bestuurlijke politie behoudt. » (*Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, nr. 1676/1, p. 119)

B.17.4.2. De graden van wachtmeester en eerste wachtmeester bij de rijkswacht, waarnaar een deel van de verzoekers zijn overgeplaatst, houden noch de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie noch de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie in. Dat heeft de Raad van State overigens ertoe gebracht verscheidene arresten uit te spreken, op 30 maart en 27 juni 2001, tot vernietiging van de ministeriële besluiten waarbij de verzoekers waren benoemd in de graad van wachtmeester of eerste wachtmeester. De hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie wordt bovendien niet toegekend aan de opperwachtmeesters en de eerste opperwachtmeesters bij de rijkswacht. Het Hof kan echter niet de wettigheid onderzoeken van de voorwaarden waaronder de verzoekers van de luchtvaartpolitie of de spoorwegpolitie zijn overgeplaatst naar de rijkswacht. Aan de hand van de graad die de leden van de voormalige luchtvaartpolitie bekleedden in de rijkswacht, kan evenwel de graad worden bepaald die ze in de nieuwe politie genieten. Bij het Hof is echter enkel het beroep aanhangig gemaakt dat is gericht tegen de artikelen XII.II.15 en XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, bekrachtigd bij de programmawet van 30 december 2001. Het is dus de enkele overplaatsing van de wachtmeesters en de eerste wachtmeesters in de graad van inspecteur van de geïntegreerde

politie en die van de opperwachtmeesters en de eerste opperwachtmeesters in de graad van hoofdinspecteur van de geïntegreerde politie die het Hof vermag te toetsen.

B.17.5. Artikel 10 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht bepaalde, vóór de opheffing ervan bij wet van 27 december 2000, dat om benoemd te worden in de graad van wachtmeester men onder meer een opleidingscyclus van ten minste één studiejaar op het niveau van hoger niet-universitair onderwijs moest hebben gevolgd. Artikel 2, 6°, van het koninklijk besluit van 9 april 1979 betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht bepaalde, vóór de opheffing ervan bij besluit van 24 augustus 2001, dat om toegelaten te worden tot de opleidingscyclus men houder diende te zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste gelijkwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving van de ambtenaren van niveau 2 bij de rijksbesturen. Artikel 7 van het voormelde besluit vereiste bovendien dat men geschikt moest worden bevonden door een selectiecommissie, op grond van een selectieonderzoek.

Het bekrachtigde artikel IV.I.7 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 alsmede artikel 15 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten bepalen dat om in dienst te worden genomen in de graad van inspecteur van politie de kandidaat houder moet zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste evenwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de indienstneming in de betrekkingen van niveau 2 bij de federale besturen.

Artikel 142*quinquies* van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bepaalt dat de basisopleiding van het basiskader (waartoe de inspecteurs van politie behoren) theoretische en praktische opleidingsactiviteiten met een duurtijd van ten minste negen maanden omvat.

Ten aanzien van de uitgeoefende functies bepaalt artikel 117 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, dat de politieambtenaren die in drie kaders zijn verdeeld, namelijk het basiskader, het middenkader en het officierskader, bevoegd zijn voor de uitoefening van opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie. Die opdrachten worden beschreven in de artikelen 14 en

volgende van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en zijn identiek gebleven met die welke werden uitgeoefend door de rijkswacht en de andere politiekorpsen vóór de hervorming.

B.17.6. Uit wat voorafgaat volgt dat de maatregel waarbij de wachtmeesters en eerste wachtmeesters bij de rijkswacht in de graad van inspecteur van de geïntegreerde politie worden geïntegreerd niet zonder redelijke verantwoording is.

B.18.1. Overigens maakten artikel 11, § 4, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht alsmede artikel 2, 1°, van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht het de leden van de voormalige luchtvaartpolitie mogelijk om, op het ogenblik van de overplaatsing van de luchtvaartpolitie naar de rijkswacht, voor het behoud van hun oorspronkelijk statuut te kiezen. Zij werden dan beschouwd als behorende tot een bijzonder kader van de rijkswacht, « categorie bijzonder politiepersoneel » genoemd. Die personeelsleden worden tevens beoogd in tabel B van bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001. Dat besluit bepaalt evenwel dat de onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht en de eerste onderluchthavenmeesters bij de rijkswacht worden overgeplaatst in de graad van inspecteur van de nieuwe politie. Het Hof dient te onderzoeken of een dergelijke integratie hen niet discrimineert.

B.18.2. De Ministerraad betoogt dat de personeelsleden van de luchtvaartpolitie die voor het behoud van hun oorspronkelijk statuut hebben geopteerd, hun hoedanigheden van officier van gerechtelijke politie en van officier van bestuurlijke politie behouden met toepassing van artikel 253, derde lid, van de wet van 7 december 1998 en in de federale politie worden geïntegreerd in een graad waarvan de gelijkwaardigheid is erkend.

Uit artikel 138, 1°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, blijkt dat enkel de politieambtenaren die benoemd zijn in de graad van officier, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, hebben. Artikel 151 van dezelfde wet bepaalt, ter vervanging van artikel 4, eerste lid, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, dat « met de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie zijn bekleed : [...] de officieren van de federale politie en van de lokale politie ».

B.18.3. Doordat de onderluchthavenmeesters en de eerste onderluchthavenmeesters worden geïntegreerd in de graad van inspecteur van politie, verliezen diegenen die zowel officier van gerechtelijke politie als officier van bestuurlijke politie waren, die dubbele hoedanigheid, aangezien die hoedanigheden niet worden toegekend aan de graad van inspecteur en hun geen enkele functie welke die hoedanigheden omvat, wordt toegekend.

Daaruit volgt dat het bekrachtigde artikel XII.II.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, doordat het de onderluchthavenmeesters en de eerste onderluchthavenmeesters met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, en van officier van bestuurlijke politie integreert in de graad van inspecteur van de geïntegreerde politie, die categorieën, zonder redelijke verantwoording, die hoedanigheden ontzegt, terwijl artikel 2, 2°, van de wet van 17 november 1998 en artikel 253, derde lid, van de wet van 7 december 1998 aan elk lid van de vroegere politiekorpsen dat de dubbele hoedanigheid van officier van gerechtelijke en bestuurlijke politie had het behoud daarvan garanderen.

B.18.4. In zoverre het bekrachtigde artikel XII.II.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot gevolg heeft dat de voormalige onderluchthavenmeesters en de eerste onderluchthavenmeesters die hebben gekozen voor het behoud van hun oorspronkelijk statuut, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, en van officier van bestuurlijke politie niet behouden, is het middel gegrond.

B.19.1. Het Hof moet nog onderzoeken of het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 discriminerend is in zoverre het de opperwachtmeesters en eerste opperwachtmeesters van de voormalige rijkswacht integreert in het middenkader van de geïntegreerde politie, in de graad van hoofdinspecteur van politie.

B.19.2. De opperwachtmeesters en eerste opperwachtmeesters hadden de graad van keuronderofficier, krachtens artikel 17 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht.

Het was mogelijk om die graad te verkrijgen, hetzij door werving, hetzij door sociale promotie.

In het geval van werving moest de kandidaat-keuronderofficier, inzonderheid met toepassing van het koninklijk besluit van 9 april 1979 betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, houder zijn van een diploma dat gelijkwaardig is met het diploma dat is vereist voor de aanwerving van ambtenaren van niveau 2 in de rijksbesturen en slagen voor een selectieonderzoek alsmede voor een examengedeelte inzake de bekwaamheid tot bevelvoering, dat toegang geeft tot een opleiding die ten minste twee jaar moest duren.

In het geval van sociale promotie bepaalde artikel 52 van de wet van 27 december 1973 dat om benoemd te worden tot opperwachtmeester men met vrucht een opleidingscyclus diende te hebben gevolgd waarvan de toelatingsvoorwaarden en de nadere regelen werden vastgesteld bij koninklijk besluit van 2 april 1976 betreffende de bevordering van keur- en hoofdonderofficieren van de rijkswacht tot de graad van onderluitenant van de rijkswacht en van lagere onderofficieren van de rijkswacht tot de graad van opperwachtmeester van de rijkswacht. De kandidaat-keuronderofficier moest ten minste 35 jaar oud zijn, 12 jaar werkelijke dienst tellen in de graad van wachtmeester en met vrucht een opleidingscyclus hebben gevolgd.

B.19.3.1. De opperwachtmeesters en de eerste opperwachtmeesters van de voormalige rijkswacht zijn in het middenkader van de nieuwe politie geïntegreerd, in de graad van hoofdinspecteur.

De bekrachtigde artikelen IV.I.8 en IV.I.9 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 alsmede de artikelen 16 en 17 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten bepalen dat, om aangeworven te worden in de graad van hoofdinspecteur van politie met bijzondere specialisatie of met specialiteit politieassistent, de kandidaat houder moet zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat ten minste evenwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 2+ bij de federale besturen.

De duur van de basisopleiding die de leden van het middenkader van de politie moeten volgen, is vastgesteld op negen maanden bij artikel 142*quinquies* van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

Ten slotte oefenen de leden van het middenkader van de nieuwe politie de functies uit die zijn vastgesteld in de artikelen 14 en volgende van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

B.19.3.2. Uit het onderzoek van de voorwaarden die vereist zijn om de met elkaar vergeleken functies te verkrijgen blijkt dat de wetgever met de integratie van de opperwachtmeesters en eerste opperwachtmeesters, leden van het middenkader van de voormalige rijkswacht, in het middenkader van de nieuwe politie, geen maatregel heeft genomen die niet verantwoord zou zijn in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.19.4. Het middel is niet gegrond.

Ten aanzien van de in de andere zaken opgeworpen middelen

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.20.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2456, 2474, 2479, 2488, 2491 en 2492 leiden een middel af uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met verscheidene wetsbepalingen en met algemene rechtsbeginselen, in zoverre deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, de inspecteurs en afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie die een graad van niveau 2+ hadden binnen de voormalige gerechtelijke politie, in een graad van niveau 2 met een loonschaal van niveau 2+ integreert.

Hun mobiliteit zou daardoor worden verminderd aangezien zij slechts zouden kunnen meedingen naar betrekkingen van niveau 2 in het algemeen bestuur of van het administratief of logistiek kader. Enkel de administratieve en logistieke ambtenaren die houders zijn van hetzelfde diploma kunnen solliciteren, aangezien alleen zij het niveau 2+ behouden. Die integratie in het middenkader van de geïntegreerde politie zou tevens tot gevolg hebben dat, door de commandofuncties die ze vóór de hervorming uitoefenden buiten beschouwing te laten, ongeschikte agenten van de voormalige gemeentepolitie of van de voormalige rijkswacht op

voet van gelijkheid worden geplaatst, krachtens hun hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

B.20.2. Artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, bepaalt :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel C, derde kolom, van bijlage 11, worden opgenomen in het middenkader en worden, naar gelang van het geval, benoemd of aangesteld in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel C [...]. »

Tabel C van de voormelde bijlage 11 bepaalt dat de gerechtelijke inspecteurs en de gerechtelijke afdelingsinspecteurs naar de nieuwe politie worden overgeplaatst, in de graad van hoofdinspecteur van politie.

B.20.3.1. Uit artikel II.II.1 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 blijkt dat de hoofdinspecteur van politie tot het middenkader van de geïntegreerde politie behoort.

Artikel IV.I.7 van het voormelde besluit bepaalt dat, om aangeworven te worden in de graad van inspecteur van politie, de kandidaat houder moet zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste evenwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 2 bij de federale besturen. Daarentegen dient men houder te zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat toegang verleent tot het niveau 2+ in de federale besturen om aangeworven te worden in de graad van hoofdinspecteur van politie met bijzondere specialisatie of met specialiteit politie-assistent (artikelen IV.I.8 en IV.I.9 van hetzelfde besluit).

B.20.3.2. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten bepaalde :

« De gerechtelijke politie bij de parketten bestaat uit gerechtelijke agenten en gerechtelijke officieren. De categorie van gerechtelijke agenten bestaat uit de graden gerechtelijk inspecteur en gerechtelijk afdelingsinspecteur. »

De bijzondere voorwaarden voor de aanwerving in de graad van gerechtelijk agent werden vastgesteld bij koninklijk besluit van 25 november 1991 betreffende de gerechtelijke politie bij de parketten. Dat bepaalde in zijn artikel 4, 2°, dat, om gerechtelijk agent te zijn, men ten minste houder diende te zijn van een diploma van het hoger onderwijs van het korte type of van een kandidaatsdiploma uitgereikt door een onderwijsinstelling van universitair niveau. Krachtens artikel 5 van datzelfde besluit konden de leden van de gemeentepolitie of van het rijkswachtkorps die houder zijn van een van de regelmatig uitgereikte diploma's of studiegetuigschriften die in aanmerking komen voor toelating tot een graad van niveau 2 in de federale besturen en die ten minste vier jaar actieve dienst hadden in hun oorspronkelijk korps, worden toegelaten als kandidaat voor de graad van gerechtelijk agent.

B.20.4. Doordat het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie integreert in de graad van hoofdinspecteur, stelt het ambtenaren die houder waren van een diploma van hoger onderwijs van het korte type gelijk met ambtenaren die houder zijn van een diploma van niveau 2, zijnde het diploma dat overeenstemt met hoger secundair onderwijs. Aldus ontzegt het de verzoekers de mogelijkheid om het diploma te valoriseren waarvan zij houder zijn, ook al blijven zij in een loonschaal die rekening houdt met dat diploma.

B.20.5.1. De Ministerraad doet gelden dat de aan de inspecteurs en afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie toegekende loonschalen niet die van niveau 2 maar van niveau 2+ zijn, zodat rekening is gehouden met het diploma waarvan zij houder zijn.

Het Hof merkt op dat de vraag is opgeworpen tijdens de besprekingen die de aanneming zijn voorafgegaan van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft geantwoord dat de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus :

« [in] artikel 120 [...] voorrang [gaf aan] gezag dat wordt uitgeoefend op grond van een functionele hiërarchie veeleer dan een hiërarchie die op graden berust ».

Hij heeft hieraan toegevoegd :

« De oplossing waarvoor in het zogenaamde mammoet-besluit is gekozen, namelijk dat per kader maar één graad wordt opgericht, behalve voor het officierskader waarvoor er twee graden zijn, beantwoordt dus volkomen aan de geest en de letter van de wet van 7 december 1998. Bovendien heeft die minimalistische oplossing de invoeging in die nieuwe graden makkelijker gemaakt, die evenzeer grote categorieën zijn en die weliswaar elk bestaan uit verschillende weddenscalen. Een tweede graad willen oprichten in het middenkader zou indruisen tegen de voornoemde logica. Dat zou daarenboven tot gevolg hebben dat in dat kader kennelijk een hiërarchie wordt gecreëerd, wat niet wenselijk is. De initiële scholingsgraden van de betrokkenen worden niettemin uiteraard omgezet in afzonderlijke weddenscalen. » (*Parl. St.*, Kamer, 2001-2002, DOC 50 1683/006, p. 21)

B.20.5.2. Noch de argumenten die de Minister van Binnenlandse Zaken heeft aangevoerd tijdens de parlementaire besprekingen die zijn voorafgegaan aan de aanneming van de wet van 26 april 2002, noch de inschaling in een loonschaal die overeenstemt met niveau 2+ maken het mogelijk het feit te verantwoorden of te compenseren dat de bekritiseerde maatregel op onevenredige wijze afbreuk doet aan de rechten van de verzoekers betreffende de mobiliteit bij de overheid die zij wegens hun diploma konden genieten.

B.20.6. Het koninklijk besluit van 30 maart 2001 voorziet in een bijzondere graad van inspecteur van politie met bijzondere specialisatie of met specialiteit van politieassistent, waardoor de houders van een diploma van niveau 2+ dat diploma kunnen valoriseren wanneer ze worden aangeworven bij de nieuwe politie. De door de Minister van Binnenlandse Zaken gegeven verklaring volgens welke de functionele hiërarchie moet worden verkozen boven een hiërarchie die wordt vastgesteld op basis van de graad is des te minder afdoend daar in de nieuwe politie een graad in het leven is geroepen waarvoor het diploma van niveau 2+ is vereist.

B.20.7. Daaruit volgt dat het middel, dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in zoverre het de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie integreert in de graad van hoofdinspecteur van de nieuwe politie, gegrond is.

B.21.1. De verzoekers in de zaak nr. 2456 verwijten tevens het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 dat het de inspecteurs en afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie op identieke wijze behandelt door

ze in de nieuwe politie in dezelfde graad te integreren, te dezen die van hoofdinspecteur, terwijl zij aan de School voor Criminologie twee verschillende opleidingscycli hebben gevolgd. Zij beklemtonen dat in het koninklijk besluit het onderscheid tussen de keuronderofficieren van de rijkswacht en de hoofdonderofficieren evenwel is behouden.

Zij voegen daaraan toe dat sommige leden van de voormalige gerechtelijke politie die houder waren van een diploma van de hogere graad van de School voor Criminologie, dat hun toegang verleent tot de graad van afdelingscommissaris na het slagen voor een examen van bevordering tot de graad van officier, het voordeel verliezen van dat diploma dat, volgens hen, had moeten worden gelijkgeschakeld met het in artikel VII.II.4, 3°, van het voormelde koninklijk besluit beoogde directiebrevet.

B.21.2. Aangezien het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit door het Hof dient te worden vernietigd in zoverre het de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie integreert in de graad van hoofdinspecteur van de nieuwe politie, heeft het middel geen voorwerp meer.

B.22.1. De verzoeker in de zaak nr. 2493 verwijt het bekrachtigde artikel XII.II.18 alsmede het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit dat ze een verschil in behandeling in het leven roepen tussen de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die niet de toelage genieten bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht en diegenen die ze wel genieten, aangezien eerstgenoemden in het middenkader van de nieuwe politie worden geïntegreerd, terwijl laatstgenoemden in het officierskader worden geïntegreerd.

B.22.2. Twee redenen verantwoord, volgens de Ministerraad, het aangeklaagde verschil in behandeling. De eerste is dat de brigadecommandant van de rijkswacht in werkelijkheid commandant was van een politiebasiseenheid, die gelijkwaardig of vergelijkbaar is met de verschillende korpsen van de gemeentepolitie die, allen, onder het commando stonden van officieren en die politiebasiseenheden vormen. De tweede reden is dat de brigadecommandanten, in tegenstelling tot de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht, niet-brigadecommandanten, officieren van bestuurlijke politie waren.

Die motieven volstaan om de bekritiseerde maatregel redelijkerwijze te verantwoorden. Dat is des te meer het geval daar uit het bekrachtigde artikel XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 blijkt dat de hoofdinspecteur van politie die de loonschaal M7 of M7bis geniet, op zijn vraag, bevorderd kan worden tot de graad van politiecommissaris indien hij vier jaar anciënniteit in een van de voormelde loonschalen heeft.

Aangezien de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht, niet-brigadecommandanten, zijn ingeschaald in de schaal M7, vallen zij onder de toepassingsfeer van de voormelde bepaling en zullen zij bijgevolg na vier jaar een automatische bevordering tot de graad van commissaris kunnen genieten, zodat het door de verzoeker aangeklaagde verschil in behandeling niet langer zal bestaan.

B.22.3. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft de bekrachtigde artikelen XII.II.21, derde lid, XII.VI.8 en XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.23.1.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2456, 2474, 2479, 2488, 2491 en 2492 verwijten artikel XII.II.21, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, dat het de afdelingsinspecteurs 2C inschaalt in de loonschaal M5.2.

B.23.1.2. Het bekrachtigde artikel XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 wordt verweten dat het de enkele afdelingsinspecteurs 2D, die in de loonschaal M7bis zijn ingeschaald, in staat stelt bevorderd te worden tot de graad van politiecommissaris, zodra zij vier jaar anciënniteit in die loonschaal hebben, terwijl de afdelingsinspecteurs 2C een dergelijke automatische bevordering niet kunnen genieten, aangezien zij worden ingeschaald in de loonschaal M5.2, met toepassing van het voormelde bekrachtigde artikel XII.II.21, derde lid. Die situatie zou meer bepaald discriminerend lijken als men ze vergelijkt met die van de adjudanten en de adjudant-chefs bij de rijkswacht, niet-brigadecommandanten, die allen die automatische bevordering kunnen genieten, om reden van het feit dat zij worden ingeschaald in de loonschaal M7 van de nieuwe politie.

B.23.1.3. De verzoekers in de zaak nr. 2488 verwijten artikel XII.VI.8 van het koninklijk besluit dat het slechts 20 pct. van de leden van het middenkader van de gerechtelijke politie toestaat om mee te dingen naar de betrekkingen van het middenkader en van het officierskader.

B.23.2. Het bekrachtigde artikel XII.II.21, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« De overige actuele personeelsleden van tabel C, derde kolom, vermeld onder punt 3.22 en volgende, van bijlage 11, verkrijgen de overeenstemmende overgangsschaal bedoeld in de tweede kolom van diezelfde tabel C. »

Uit die tabel C van bijlage 11 volgt dat de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, vermeld in punt 3.23, de overgangsschaal M5.2 genieten.

Het bekrachtigde artikel XII.VI.8 van het voormeld koninklijk besluit luidt :

« De actuele personeelsleden die overeenkomstig artikel XII.II.21, derde lid, worden ingeschaald in de loonschalen M6, M7 en M7bis, kunnen meedingen naar betrekkingen die openstaan voor de commissarissen van politie. »

Ten slotte bepaalt het bekrachtigde artikel XII.VII.17 :

« In afwijking van artikel VII.II.6, kan de hoofdinspecteur van politie die overeenkomstig artikel XII.II.21, derde lid, de loonschaal M7 of M7bis geniet, op zijn vraag, worden bevorderd tot de graad van commissaris van politie indien hij voldoet aan de volgende voorwaarden :

- 1° geen evaluatie ‘ onvoldoende ’ genieten;
- 2° vier jaar loonschaalanciënniteit in de loonschaal M7 of M7bis hebben.

De in het eerste lid bedoelde bevorderingen gaan in, het vijfde jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit, worden gespreid over twee jaren naar rata van, per jaar, 50 % van de begunstigden van de respectieve twee loonschalen en geschieden in dalende volgorde van de kaderanciënniteit van de kandidaten per categorie.

De in het eerste lid bedoelde personeelsleden verkrijgen op de datum van hun benoeming tot de graad van commissaris van politie de loonschaal O2 met een loonschaalanciënniteit gelijk aan nul, in voorkomend geval verhoogd met de loonschaalanciënniteitsbonificatie bedoeld in artikel XII.VII.14. »

B.23.3.1. De aanneming van regels die ertoe strekken in een eenheidspolitie personeelsleden te integreren die afkomstig zijn van drie politiekorpsen waarbij die korpsen, wegens de specifieke opdrachten waarvoor ze instonden, aan verschillende statuten waren onderworpen, impliceert dat aan de wetgever een voldoende beoordelingsmarge wordt gelaten, opdat een hervorming van dergelijke omvang kan slagen.

Hoewel het niet aan het Hof staat zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de wetgever, is het, daarentegen, ertoe gemachtigd te onderzoeken of, in het kader van die hervorming, de wetgever maatregelen heeft genomen die redelijkerwijze verantwoord zijn ten aanzien van het door hem nagestreefde doel. Het Hof is aldus bevoegd om te onderzoeken of de verschillen in behandeling tussen de personeelsleden die kunnen voortvloeien uit hun integratie in een eenheidspolitie al dan niet kunnen worden verantwoord door de specifieke regels van de verschillende korpsen waaruit ze afkomstig zijn.

B.23.3.2. Het staat aan de wetgever om, in het kader van de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, te bepalen in welke loonschalen de leden van de vroegere politiekorpsen moeten worden ingeschaald, op basis van de graad die ze bekleedden alsmede het kader waartoe ze behoorden vóór de hervorming.

Het staat evenwel aan het Hof na te gaan of de door de wetgever gemaakte keuzes in redelijkheid verantwoord zijn.

B.23.3.3. Uit de elementen van het dossier blijkt dat de inschaling is gebeurd op basis van de kaderanciënniteit, dit wil zeggen de diensten die het personeelslid daadwerkelijk heeft gepresteerd binnen het operationeel kader van zijn vroeger korps, vanaf de datum waarop dat personeelslid is benoemd of aangeworven in de eerste graad of in het betrokken kader.

Het Hof merkt op dat de afdelingsinspecteurs 2C, die in loonschaal M5.2 zijn geïntegreerd, met toepassing van het bekrachtigde artikel XII.II.21, derde lid, van het koninklijk besluit, geen enkel loonverlies lijden door die inschaling. Het loon dat overeenstemt met de loonschaal M5.2, is daarentegen gunstiger dan de vroegere loonschaal 2C.

B.23.3.4. De maatregel is niet discriminerend op zich.

B.23.4.1. Wat betreft het verschil dat wordt gemaakt tussen de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C en 2D, vanuit het oogpunt van het verkrijgen van de graad van commissaris van de nieuwe politie, diende men, zoals het Hof reeds heeft opgemerkt in B.19.3.1, om aangeworven te worden in de graad van gerechtelijk inspecteur, houder te zijn van een diploma van hoger onderwijs van het korte type of van een kandidaatsdiploma uitgereikt door een instelling van universitair onderwijs.

Om bevorderd te worden tot de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur, met een loonschaal 2C, waren bovendien verscheidene voorwaarden vereist door artikel 23 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten : de gerechtelijke inspecteurs moesten een graadanciënniteit van ten minste elf jaar hebben, geslaagd zijn voor het eerste en tweede deel van de middengraad van de School voor Criminologie of het getuigschrift van de middengraad van de School voor Criminologie hebben en ten slotte voldoen aan vereisten inzake voortgezette opleiding.

Artikel 110 van hetzelfde besluit bepaalde dat, om bevorderd te worden tot de loonschaal 2D, de gerechtelijke afdelingsinspecteurs een totale graadanciënniteit van ten minste veertien jaar moesten hebben in de graden van de categorie van gerechtelijk agent en moesten slagen voor een bekwaamheidsproef voor verhoging in weddeschaal.

Om toegelaten te worden tot een opleidingscyclus van de rijkswacht moest de kandidaat houder zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat ten minste gelijkwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 2 bij de rijksbesturen, krachtens artikel 1, 6°, van het koninklijk besluit van 9 april 1979 betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht.

De kandidaat kon, met toepassing van de artikelen 29 en volgende van het voormeld koninklijk besluit, de opleidingscyclus van keuronderofficier volgen gedurende twee jaar, na geschikt te zijn bevonden door een selectiecommissie op grond van een selectieonderzoek, ofwel gedurende één jaar de opleidingscyclus volgen om wachtmeester te worden, steeds op voorwaarde dat hij geslaagd was voor een selectieonderzoek. In het tweede geval, moest de kandidaat, overeenkomstig de artikelen 46*bis* en 50 van de wet van 27 december 1973

betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, en artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de bevordering tot de graden van hoofdonderofficier van de rijkswacht, het brevet behalen van hoofdonderofficier na geslaagd te zijn voor de in het voormeld koninklijk besluit van 1 april 1996 bedoelde examens. In de bevordering tot de graad van adjudant-chef was voorzien bij een anciënniteit van veertien jaar. De adjudanten konden echter sneller worden bevorderd tot de graad van adjudant-chef, indien zij werden aangewezen in de functie van adjudant-chef.

B.23.4.2. Uit de memorie van de Ministerraad blijkt dat de verantwoording van die maatregel gelegen was in de objectieve vaststelling dat, indien de adjudanten en adjudant-chefs, niet-brigadecommandanten, opleidingen hadden genoten en profielen vertoonden die min of meer vergelijkbaar waren met die van de adjudanten en adjudant-chefs, brigadecommandanten, en men hen dus op middellange termijn (vijf jaar en meer) moest toestaan eveneens over te gaan naar het officierskader, het billijk was op dezelfde wijze te handelen wanneer het om andere hogere categorieën van de voormalige gemeentepolitie (M6) en de voormalige gerechtelijke politie (M7bis) ging.

De Ministerraad legt echter niet uit en het Hof ziet niet in hoe redelijkerwijze kan worden verantwoord dat een verschillende behandeling is voorbehouden aan de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C en 2D, terwijl enkel een anciënniteit van drie jaar en een proef voor verhoging in weddeschaal de inspecteurs 2D van de inspecteurs 2C onderscheiden, en terwijl de adjudanten en de adjudant-chefs, ten aanzien van wie, inzake diploma en opleiding, minder hoge eisen werden gesteld om de functie te verkrijgen, in de bestreden bepaling op identieke wijze worden behandeld en terwijl een anciënniteit van veertien jaar de adjudant-chefs van de adjudanten onderscheidt.

Voor het overige stelt het Hof vast dat de afdelingsinspecteurs 2C en 2D de hogere categorie van het middenkader binnen de voormalige gerechtelijke politie vormden, net zoals de adjudanten en adjudant-chefs binnen de voormalige rijkswacht.

B.23.4.3. In zoverre het bekrachtigde artikel XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 niet van toepassing is op de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, is het middel gegrond.

B.23.4.4. Het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.VI.8 van het koninklijk besluit is om dezelfde redenen eveneens gegrond.

B.23.5.1. De verzoeker in de zaak nr. 2493 verwijt het bekrachtigde artikel XII.II.21, derde lid, van het koninklijk besluit verder dat het de adjudanten bij de rijkswacht, niet-brigadecommandanten, inschaalt in de loonschaal M7, terwijl de adjudanten bij de rijkswacht, brigadecommandanten, worden ingeschaald in de loonschaal O2, die overeenstemt met de graad van politiecommissaris.

B.23.5.2. Het aangeklaagde verschil in behandeling vloeit voort uit de integratie van de eerste beoogde categorie in het middenkader van de nieuwe politie en de integratie van de tweede categorie in het officierskader. Aangezien dat verschil in behandeling verantwoord is, en om dezelfde redenen als die welke zijn uiteengezet in B.22.2, wordt het middel dat is gericht tegen de inschaling die daarvan het rechtstreekse gevolg is, verworpen.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.24.1.1. Volgens de verzoekende partijen in de zaken nrs. 2456, 2479 en 2488, en zoals eveneens blijkt uit het verzoekschrift in de zaak nr. 2491, zouden de afdelingsinspecteurs C, geslaagden voor het examen D, worden gediscrimineerd doordat het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit niet het brevet 2D overneemt. Die « vergetelheid » zou tot gevolg hebben dat die inspecteurs niet worden ingeschaald in de loonschaal M7bis, wat hen nochtans ertoe in staat zou hebben gesteld na vier jaar tot de graad van commissaris te worden bevorderd.

B.24.1.2. De verzoeker in de zaak nr. 2492 verwijt de bekrachtigde artikelen XII.VII.11, XII.VII.12 en XII.VII.13 van het koninklijk besluit dat ze niet voorzien in een baremische loopbaan voor de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.2, terwijl in een

dergelijke loopbaan wel is voorzien voor de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschalen M4.1, M4.2, M6, O4*bis*, O4*bisir*, alsook O1 en volgende.

B.24.2. Het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« Er wordt voor de actuele personeelsleden die overeenkomstig artikel XII.II.20, eerste lid, 3°, worden ingeschaald in de loonschaal M4.1 of M4.2 en die houder zijn van hetzij het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie, hetzij het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, een baremische loopbaan ingesteld voor de overgang tussen, respectievelijk, de loonschaal M4.1 en de loonschaal M5.1 en de loonschaal M4.2 en de loonschaal M5.2 na zes jaar loonschaalanciënniteit in, naar gelang van het geval, de loonschaal M4.1 of M4.2.

De hogere loonschaal in de baremische loopbaan wordt niet toegekend indien de geldende tweejaarlijkse functioneringsevaluatie ‘ onvoldoende ’ is. »

Het bekrachtigde artikel XII.VII.12 van het koninklijk besluit luidt :

« Er wordt een baremische loopbaan ingesteld voor de overgang tussen de loonschaal M6 en de loonschaal M7 na zes jaar loonschaalanciënniteit in de loonschaal M6.

De hogere loonschaal in de baremische loopbaan wordt niet toegekend indien de geldende tweejaarlijkse functioneringsevaluatie ‘ onvoldoende ’ is. »

Het bekrachtigde artikel XII.VII.13 van het koninklijk besluit bepaalt :

« Er wordt een baremische loopbaan ingesteld voor overgang van de loonschaal O4 of O4*ir* naar de loonschaal O4*bis* of O4*bisir* na 6 jaar loonschaalanciënniteit in de loonschaal O4 of O4*ir*.

De hogere loonschaal in de baremische loopbaan wordt niet toegekend indien de geldende tweejaarlijkse functioneringsevaluatie ‘ onvoldoende ’ is.

De baremische loopbaan bedoeld in het eerste lid geldt voor alle actuele personeelsleden die ten minste in de loonschaal O1 worden ingeschaald. »

B.24.3.1. Het brevet 2D waarvan sprake is in dat middel was het brevet bedoeld in artikel 110 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, dat bepaalde dat, om te worden bevorderd tot de loonschaal 2D, de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C een totale graadanciënniteit van ten minste veertien jaar in de graden van de categorie van gerechtelijk agent moesten hebben en moesten slagen voor een bekwaamheidsproef voor verhoging in weddeschaal.

De Ministerraad zet de beginselen uiteen die als leidraad hebben gediend bij de formulering van de regels in verband met de valorisatie van de brevetten.

Het eerste beginsel was dat het personeelslid dat in het verleden opleidingen had gevolgd met het oog op het verkrijgen van brevetten, in het nieuwe statuut de geleverde inspanning moest kunnen valoriseren. Het tweede beginsel was dat de houder van een brevet niet automatisch een bevordering kon genieten door het enkele feit dat hij houder was van een brevet, rekening houdend met de grote discrepantie die er voordien bestond tussen de verschillende politiekorpsen, met name wat betreft de mogelijkheden van toegang tot de opleidingen. Ten slotte was het derde beginsel dat de houder van een brevet onmogelijk een bevordering kon genieten waardoor hij in één keer een dubbele sprong in het kader zou kunnen maken.

B.24.3.2. Hoewel het aan de wetgever staat te bepalen onder welke voorwaarden hij een baremische loopbaan wil organiseren voor de personeelsleden van de geïntegreerde politie, zet de Ministerraad niet uiteen, en ziet het Hof niet in, wat in het bijzonder het verschil in behandeling kan verantwoorden dat door het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 in het leven wordt geroepen tussen de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie of van een brevet van hoofdonderofficier van de rijkswacht en de houders van een brevet 2D van de gerechtelijke politie, terwijl de andere bepalingen van het koninklijk besluit die categorieën op voet van gelijkheid plaatsen wanneer het gaat om vrijstelling van opleidingen of het voorbehouden van een aantal vacatures voor bevordering door overgang naar het officierskader (het bekrachtigde artikel XII.VII.16 van het koninklijk besluit).

B.24.4. In zoverre het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit het brevet 2D niet overneemt, is het middel gegrond.

Wat betreft de bekrachtigde artikelen XII.II.25, XII.II.26, XII.II.27, XII.II.28, XII.II.30, XII.II.31 en XII.XI.14 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.25.1.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2456, 2467, 2468 en 2479 voeren een discriminatie aan ten aanzien van de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C die, krachtens het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, in de graad van politiecommissaris, worden ingeschaald in de loonschaal O4, zijnde in hetzelfde kader als dat van andere officieren dan hoofd- of opperofficieren van de rijkswacht. Die inschaling zou tot gevolg hebben dat de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C op discriminerende wijze gelijk worden gesteld met de commissarissen 1B, terwijl, volgens de verzoekers, die beide categorieën volkomen verschillende posten bekleden binnen de voormalige gerechtelijke politie.

B.25.1.2. Naast de vernietiging van het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit, vorderen de verzoekers in de zaken nrs. 2467 en 2468 tevens de vernietiging van artikel XII.II.26, 3°, in zoverre het betrekking heeft op de personeelsleden beoogd in tabel D1, derde kolom, punt 3.26, van bijlage 11 van het voormelde besluit, alsmede van het bekrachtigde artikel XII.II.26, vierde lid, van het besluit en, ten slotte, artikel XII.XI.14, in zoverre het verwijst naar de bekrachtigde artikelen XII.II.26, vierde lid, en XII.II.31 van het besluit.

Zij verwijten al die bepalingen dat ze de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C niet in dezelfde graad integreren als de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1D, zijnde in de graad van hoger officier, terwijl, vóór de hervorming, enkel een loonschaal hen differentieerde en de inhoud van de functie daarentegen dezelfde was voor alle afdelingscommissarissen, ongeacht zij 1C of 1D waren. De verzoekers in de zaken nrs. 2467 en 2468 voegen daaraan toe dat door hun integratie in de graad van politiecommissaris zij op een andere wijze worden behandeld dan de majoors bij de voormalige rijkswacht, terwijl de loonschaal 1C ongeveer gelijk was aan die van de majoors. De verzoekers beklagen zich tevens over het feit dat zij op dezelfde wijze worden

behandeld als de commandanten van de rijkswacht, die eveneens worden ingeschaald in de loonschaal O4.

B.25.1.3. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2456, 2467, 2468 en 2479 beweren verder dat het discriminerend is dat de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C zijn ingeschaald in de loonschaal O4.

B.25.1.4. De verzoekers in de zaak nr. 2493 klagen het discriminerende karakter aan van dezelfde bepaling, in zoverre zij de gerechtelijke commissarissen 1B in een graad integreert van lager officier en niet in die van afdelingscommissaris, zijnde een graad van hoger officier.

B.25.2. Het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel D1, derde kolom, van bijlage 11, worden opgenomen in het officierskader en worden, naar gelang van het geval, benoemd of aangesteld in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel D1. »

Het bekrachtigde artikel XII.II.26 van hetzelfde besluit bepaalt :

« De in artikel XII.II.25 bedoelde personeelsleden verkrijgen de volgende overeenstemmende loonschaal bedoeld in de tweede kolom van diezelfde tabel D1 :

1° O2, indien voor deze personeelsleden het referentiebedrag, bedoeld in artikel XII.II.27, kleiner is dan of gelijk is aan 1 430 000 BEF;

2° O3, indien voor deze personeelsleden het in 1° bedoelde referentiebedrag groter is dan 1 430 000 BEF en kleiner is dan of gelijk is aan 1 600 000 BEF;

3° O4, indien voor deze personeelsleden het in 1° bedoelde referentiebedrag groter is dan 1 600 000 BEF en kleiner is dan of gelijk is aan 1 773 000 BEF;

4° O4bis, indien voor deze personeelsleden het in 1° bedoelde referentiebedrag groter is dan 1 773 000 BEF.

De officieren gesproken uit de polytechnische afdeling van de koninklijke militaire school en deze aangeworven als houder van een diploma van burgerlijk ingenieur, verkrijgen evenwel de respectieve loonschaal O2ir, O3ir, O4ir of O4bisir naar gelang de officieren bij de rijkswacht, gesproken uit de afdeling alle wapens van de koninklijke militaire school en bekleed met dezelfde graad, de respectieve loonschaal O2, O3, O4 of O4bis verkrijgen.

In afwijking van het eerste lid, verkrijgen de actuele personeelsleden die overeenkomstig tabel D1, derde kolom, punt 3.1 tot en met 3.8, van bijlage 11, aangesteld zijn in de graad van aspirant-commissaris van politie, de loonschaal O1.

In afwijking van het eerste lid, verkrijgen de actuele personeelsleden bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.9 en 3.24, van bijlage 11, de loonschaal O2. »

Het bekrachtigde artikel XII.XI.14 bepaalt :

« De wedde van de actuele personeelsleden van het operationeel kader die daags vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit ofwel het statuut hadden van personeelslid van het operationeel korps ofwel dat van de categorie bijzonder politiepersoneel van de rijkswacht ofwel dat van personeelslid van de gerechtelijke politie bij de parketten ofwel dat van personeelslid van het operationeel korps van een korps van de gemeentepolitie met inbegrip van de hulpagenten van politie, wordt vastgelegd in de loonschaal die zij verwerven overeenkomstig de artikelen XII.II.12, XII.II.15, XII.II.20, XII.II.26 en XII.II.31. »

Ten slotte bepaalt artikel XII.II.31 waarnaar artikel XII.XI.14 verwijst :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel D2, derde kolom, van bijlage 11, worden opgenomen in het officierskader, en worden benoemd in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel D2 en verkrijgen de overeenstemmende loonschaal bedoeld in de tweede kolom van diezelfde tabel D2.

Uitsluitend de officieren gesproten uit de polytechnische afdeling van de koninklijke militaire school of zij die aangeworven zijn als houder van een diploma burgerlijk ingenieur verkrijgen de loonschalen *O5ir* en *O6ir* indien deze overeenstemmen met hun graad en graadanciënniteit bedoeld in tabel D2, derde kolom, van bijlage 11. »

B.25.3.1. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten bepaalde in het derde lid ervan :

« De categorie van de gerechtelijke officieren bestaat uit de graden gerechtelijk commissaris, gerechtelijk afdelingscommissaris, hoofdcommissaris van gerechtelijke politie, adjunct-commissaris-generaal van de gerechtelijke politie en commissaris-generaal van de gerechtelijke politie. »

Artikel 38 van hetzelfde besluit stelde de hiërarchische rang van de gerechtelijke officieren en agenten vast als volgt :

« 1° commissaris-generaal van de gerechtelijke politie

- 2° adjunct-commissaris-generaal van de gerechtelijke politie
- 3° hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie
- 4° gerechtelijk afdelingscommissaris
- 5° gerechtelijk commissaris
- 6° gerechtelijk afdelingsinspecteur
- 7° gerechtelijk inspecteur. »

Uit artikel 24 van voormeld koninklijk besluit van 19 december 1997 blijkt dat, om bevorderd te kunnen worden tot de graad van gerechtelijk afdelingscommissaris, de gerechtelijke commissarissen een graadanciënniteit van ten minste elf jaar moesten hebben, geslaagd dienden te zijn voor het eerste en tweede deel van de hogere graad van de School voor Criminologie en Criminalistiek of houder dienden te zijn van het diploma van de hogere graad van dezelfde School en ten slotte dienden te voldoen aan vereisten inzake voortgezette opleiding.

De Ministerraad verantwoordt het feit dat de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C niet, in de graad van afdelingscommissaris van politie, zijn geïntegreerd in het kader van de hogere officieren van de nieuwe politie, door het evenwicht dat in acht moest worden genomen tussen de verschillende samengesmolten korpsen. Een dergelijke integratie in het kader van de hogere officieren zou tot gevolg hebben gehad dat dat evenwicht werd verbroken, aangezien de gerechtelijke politie een honderdtal gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C telde op 1.500 personeelsleden, terwijl de rijkswacht ongeveer 200 hoofdofficieren telde voor 16.000 personeelsleden. Dat is de reden waarom de drempel om toe te treden tot het kader van de hogere officieren op het niveau van de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1D zou zijn vastgesteld.

B.25.3.2. Doordat de afdelingscommissarissen 1C, die hogere officieren waren binnen de voormalige gerechtelijke politie, in de graad van commissaris worden geïntegreerd in het kader van de lagere officieren, ondergaan zij een terugzetting in graad. Hoewel een dergelijke maatregel wordt verklaard door de zorg om een evenwicht te creëren onder de vroegere politiekorpsen, doet hij op onevenredige wijze afbreuk aan de rechten van de afdelingscommissarissen, doordat hij hun niet toestaat functies uit te oefenen die verbonden zijn aan hun graad van hoger officier en hen op dezelfde wijze behandelt als andere agenten van de

voormalige gerechtelijke politie, te dezen de gerechtelijke commissarissen 1B, die een minder hoge anciënniteit hadden en een minder hoge opleiding hadden genoten dan de afdelingscommissarissen 1C, waarbij laatstgenoemden het genot van die anciënniteit en de gevolgde opleiding verliezen alsmede het hiërarchisch gezag dat ze uitoefenden over de afdelingscommissarissen 1C.

B.25.3.3. Uit wat voorafgaat volgt dat het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in zoverre het de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C integreert in de graad van commissaris van politie, gegrond is.

B.25.4. De loonschaal O4 die is toegekend aan de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C is het gevolg van hun integratie in de nieuwe politie, in de graad van commissaris van politie. Aangezien die integratie discriminerend is, dient het middel, in zoverre het gericht is tegen de bekrachtigde artikelen XII.II.26, eerste lid, 3°, en vierde lid, en XII.IX.14 van het koninklijk besluit, niet te worden onderzocht.

B.25.5. Wat betreft de integratie van de gerechtelijke commissarissen 1B in het middenkader van de nieuwe politie, in de graad van inspecteur van politie, stelt het Hof vast dat, in tegenstelling tot wat de verzoekers in de zaak nr. 2493 beweren, uit de bepalingen van het koninklijk besluit van 19 december 1997 blijkt dat, hoewel de gerechtelijke commissarissen officieren van gerechtelijke politie waren, zij geenszins de hoedanigheid van hoger officier hadden.

Zoals aangegeven in B.24.3.1, moest men, om bevorderd te worden tot de graad van gerechtelijk afdelingscommissaris, zijnde een graad van hoger officier van de voormalige gerechtelijke politie, bovendien ten minste elf jaar anciënniteit hebben in de graad van gerechtelijk commissaris, geslaagd zijn voor het eerste en tweede deel van de hogere graad van de School voor Criminologie en Criminalistiek of houder zijn van het diploma van de hogere graad van dezelfde School en ten slotte voldoen aan vereisten inzake voortgezette opleiding.

B.25.6. Gelet op het verschil dat de gerechtelijke commissarissen en de gerechtelijke afdelingscommissarissen in hun vroeger statuut kenmerkte, is het niet onredelijk dat de gerechtelijke commissarissen in het middenkader van de nieuwe politie zijn geïntegreerd. Daarentegen is het onredelijk dat ze in een graad geplaatst zijn die identiek is met die van de

gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C, die de hoedanigheid van hogere officier hadden en die, om de in B.25.3.2 aangegeven redenen, op discriminerende wijze in het middenkader van de geïntegreerde politie zijn geïntegreerd.

B.26.1. De verzoekers in de zaak nr. 2473 verwijten de bekrachtigde artikelen XII.II.25 en XII.II.26 van het koninklijk besluit dat de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris, in de loonschaal O2 zijn ingeschaald, net zoals de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die een commandotoelage genoten maar die houders waren van een diploma van niveau 2.

B.26.2.1. De Ministerraad brengt de drie stappen in herinnering die bij de bekritiseerde operatie zijn gevolgd.

De eerste stap bestond erin een officier in te schalen in de eerste loonschaal waarin het maximum van zijn vroegere loonschaal kan worden geplaatst. De tweede stap was de vaststelling van het loon waarop het personeelslid aanspraak zou kunnen maken op basis van zijn gecorrigeerde geldelijke anciënniteit. In de derde stap werd het aldus verkregen bedrag ingeschaald in de tijdens de eerste stap vastgestelde loonschaal teneinde de betrokkene een virtuele geldelijke anciënniteit te laten genieten die hem een bedrag waarborgt dat gelijk is aan of hoger dan datgene dat hij kon hebben in zijn vroeger statuut.

B.26.2.2. Het staat aan de wetgever en niet aan het Hof om de regels vast te stellen die moeten worden toegepast bij de inschaling van de personeelsleden van de vroegere politiekorpsen in de nieuwe politie. Het Hof is evenwel ertoe gemachtigd te onderzoeken of de wetgever, met de door hem ingevoerde regels, niet op discriminerende wijze afbreuk doet aan de situatie van een categorie van het personeel door haar in te schalen in een loonschaal die haar een lager loon zou bieden dan datgene dat ze had kunnen verdienen krachtens haar vroeger statuut of door regels toe te passen die kennelijk onredelijk zijn ten aanzien van de nagestreefde doelstellingen.

B.26.3. Naast het feit dat de voornoemde afdelingsinspecteurs rechtstreeks zijn bevorderd in het officierskader van de nieuwe politie, terwijl ze tot het middenkader van hun vroeger korps behoorden, heeft de wetgever een systeem toegepast dat niet onredelijk lijkt en dat tot gevolg

heeft dat ze zijn ingeschaald in een loonschaal waarvan het minimum en het maximum meer bedragen dan het loon dat ze verdienden krachtens hun vroeger statuut.

Wat het aangeklaagde verschil tussen de loonschalen O2 en O3 betreft, gaat het, in tegenstelling tot wat de verzoekers beweren, geenszins om een hiërarchisch verschil dat door de wetgever tussen de personeelsleden van die beide loonschalen zou zijn ingevoerd. Het bekrachtigde artikel XII.II.24 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 voert immers een baremische loopbaan in die de overgang van loonschaal O2 naar loonschaal O3 waarborgt na zes jaar anciënniteit in de loonschaal O2 en het volgen van een door de Koning vastgestelde voortgezette opleiding.

Ten slotte behoort het vaststellen van een gelijkwaardigheid tussen de loonschaal O2 en de loonschaal *M7bis* die de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2D genieten die, hoewel ze tot het middenkader van de nieuwe politie behoren, meer dienstanciënniteit hebben, tot de beoordelingsbevoegdheid van de wetgever. De maatregel lijkt des te meer redelijk daar die inspecteurs een automatische bevordering tot de graad van commissaris genieten, met loonschaal O2, na vier jaar anciënniteit in de loonschaal *M7bis*.

Uit die elementen blijkt dat de wetgever, doordat hij de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, geslaagden voor het examen voor toegang tot het officierskader, heeft opgenomen in de weddeschaal O2, een maatregel heeft genomen die niet zonder verantwoording is.

B.26.4. Het middel is niet gegrond.

B.27.1. De verzoekers in de zaak nr. 2456 verwijten de artikelen XII.II.25, 27 en 28, alsmede de tabel D1 van bijlage 11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 dat de door de rijkswachters en de leden van de voormalige gemeentepolitie ontvangen premies en toelagen in aanmerking worden genomen bij hun inschaling in de nieuwe politie, terwijl zulks niet het geval zou zijn geweest voor de leden van de voormalige gerechtelijke politie.

B.27.2. Het bekrachtigde artikel XII.II.27 van het voormeld koninklijk besluit bepaalt :

« Het referentiebedrag bedoeld in artikel XII.II.26, eerste lid, wordt berekend door het maximumbedrag van de in tabel D1, vierde kolom, van bijlage 11 overeenstemmende loonschaal van betrokkenen te vermeerderen met de toelagen, zoals bepaald bij artikel XII.II.28 en die worden vermenigvuldigd met, naar gelang van het geval :

1° de factor 1,132, indien deze toelagen niet onderworpen waren aan een bijdrage voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (ZIV) of het fonds voor overlevingspensioenen (FOP);

2° met de factor 1,082, indien deze toelagen onderworpen waren aan een bijdrage voor ZIV doch niet aan een bijdrage voor FOP;

3° met de factor 1, indien deze toelagen onderworpen waren aan een bijdrage voor ZIV en FOP.

Het volgens het eerste lid berekende bedrag dient evenwel verminderd te worden met het bedrag van de tweetaligheidstoelage indien deze laatste in het in het eerste lid bedoelde maximumbedrag is begrepen.

Geniet een actueel personeelslid reeds een loonschaalvrijwaring, dan komt voor de toepassing van het eerste lid, de loonschaal in aanmerking op grond waarvan het op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit wordt bezoldigd, behalve wanneer het maximum van de in regel toepasselijke loonschaal hoger is dan het maximum van de vrijwaringsloonschaal. »

Het bekrachtigde artikel XII.II.28 van het besluit bepaalt :

« De in artikel XII.II.27 bedoelde toelagen die worden toegevoegd aan de gehanteerde loonschalen bedoeld in bijlage A van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht, zijn :

1° de toelage bedoeld in artikel 24 van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht;

2° de toelage bedoeld in artikel 30 van het in 1° genoemde koninklijk besluit.

Voor de personeelsleden van de korpsen van de gemeentepolitie betreffen de in artikel XII.II.27 bedoelde toelagen, voor zij die het genieten en ervoor opteren, het weddesupplement voor wachtprestaties op het politiecommissariaat of thuis. »

B.27.3.1. De toelagen die de leden van de voormalige rijkswacht genoten en waarmee rekening wordt gehouden bij de vaststelling van hun nieuwe loonschaal zijn, enerzijds, een toelage voor bijzondere functies, die aan de rijkswacht-officier werd toegekend en op 10 pct. van zijn jaarlijks brutoloon is vastgesteld en, anderzijds, de toelage die wordt toegekend aan de personeelsleden van de rijkswacht die een lagere rang bekleedden dan die van officier en die niet

op kosten van de Staat gehuisvest waren. Laatstgenoemde vergoeding was tevens vastgesteld op 10 pct. van het jaarlijks brutoloon.

B.27.3.2. Wat betreft de door de personeelsleden van de voormalige gemeentepolitie ontvangen toelage voor wachtprestaties op het politiecommissariaat of aan huis, gaat het om diegene die gestort werden met toepassing van een ministeriële omzendbrief van 3 maart 1995, te dezen, een weddesupplement dat werd toegekend aan de officieren die daadwerkelijk wachtprestaties aan huis of op het commissariaat verrichtten.

B.27.3.3. De personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie ontvingen, met toepassing van het ministerieel besluit van 22 juni 1995 houdende toekenning aan de gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten van zekere vaste vergoedingen, een telefoonvergoeding alsmede een dagvergoeding om de in de uitoefening van hun ambt gemaakte kosten te betalen.

Krachtens het ministerieel besluit van 1 februari 1980 « houdende toekenning aan sommige personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten van een toelage voor overwerk en een toelage voor onregelmatige dienst » ontvingen zij tevens een percentage van hun jaarlijks brutoloon voor elke prestatie verricht op zaterdagen, zondagen en feestdagen of nog 's nachts.

B.27.4.1. De vergoedingen gestort met toepassing van het koninklijk besluit van 22 juni 1995 vormden een terugbetaling van kosten die de leden van de voormalige gerechtelijke politie moesten maken maar die ten laste moesten worden genomen door de Staat omdat het om beroepskosten ging.

Dergelijke vergoedingen zijn van een andere aard dan de door de leden van de voormalige rijkswacht en de voormalige gemeentepolitie ontvangen toelagen, die echte weddebijlagen vormden. Daaruit volgt dat, aangezien in de bekritiseerde bepalingen van het koninklijk besluit geen rekening wordt gehouden met die vergoedingen bij de inschaling van de leden van de voormalige gerechtelijke politie, verschillende situaties op verschillende wijze zijn behandeld, zodat daaruit geen discriminatie kan worden afgeleid ten aanzien van de leden van de voormalige gerechtelijke politie.

B.27.4.2. Het Hof ziet daarentegen niet hoe zou kunnen worden verantwoord dat met de door de leden van de voormalige gerechtelijke politie ontvangen toelagen om reden van de prestaties buiten de normale werkuren die ze moesten verrichten, geen rekening is gehouden in het koninklijk besluit, terwijl dat wel is gebeurd voor de door de leden van de voormalige gemeentepolitie ontvangen wachtvergoedingen. Die beide categorieën van vergoedingen zijn bedoeld om hetzelfde type van prestaties te compenseren zodat het discriminerend is hen op verschillende wijze te behandelen.

B.27.5. Daaruit volgt dat door geen rekening te houden met de aan de personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie toegekende toelage, met toepassing van het koninklijk besluit van 1 februari 1980, het bekrachtigde artikel XII.II.28 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt.

B.28.1. Ten slotte voert de verzoeker in de zaak nr. 2477 het discriminerende karakter aan van de bekrachtigde artikelen XII.II.26, XII.II.27, XII.II.28 en XII.II.30 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in zoverre ze de lagere officieren niet toestaan een vorm van berekening van hun anciënniteit te genieten, terwijl zulks wel het geval is voor de leden van het middenkader of het kader van de hogere officieren.

B.28.2. Het bekrachtigde artikel XII.II.30 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« De loonschaalanciënniteit van de actuele personeelsleden van het officierskader bedoeld in tabel D1 van bijlage 11 is, op datum van hun inschaling in de loonschalen O1, O2, O2*ir*, O3, O3*ir*, O4, O4*ir*, O4*bis* of O4*bisir*, gelijk aan nul. »

B.28.3. De inschaling van de officieren in hun nieuwe loonschalen is het resultaat van een operatie in drie stappen (aangegeven in B.26.2.1), waarvan de keuze tot de beoordelingsbevoegdheid van de wetgever behoort. Het staat immers aan laatstgenoemde en niet aan het Hof om te beslissen of er verschillende inschalingsregels moeten worden toegepast voor het basiskader, het middenkader of het officierskader van de nieuwe politie. Naast het feit dat die regels te dezen niet gebaseerd zijn op een kennelijk onredelijke beoordeling, stelt het Hof vast dat, in tegenstelling tot wat de verzoeker betoogt, rekening wordt gehouden met een gecorrigeerde geldelijke anciënniteit om het huidige loon vast te stellen waarop de verzoeker aanspraak zou hebben kunnen maken in zijn vroegere loonschaal teneinde in de loonschaal O4

het nieuwe loon vast te stellen dat hij zal kunnen genieten, rekening houdend met het feit dat dit loon gelijk zal zijn aan of hoger dan het loon waarop de politieambtenaar aanspraak kon maken. De omstandigheid dat de inschaling in een nieuwe loonschaal een minder aanzienlijke nieuwe geldelijke anciënniteit verleent in die nieuwe loonschaal brengt de verzoeker geen nadeel toe en is het gevolg van de door de wetgever gekozen inschalingsmethode.

B.28.4. Het middel is niet gegrond.

B.29.1. De verzoeker in de zaak nr. 2478, die commissaris niet-korpschef van klasse 20 was, voert het discriminerende karakter aan van de bekrachtigde artikelen XII.II.25 en XII.II.26 van het bekrachtigd koninklijk besluit van 30 maart 2001 in zoverre die bepalingen tot gevolg hebben dat ze hem inschalen in de loonschaal *O4bis*, terwijl hij, volgens hem, geïntegreerd had moeten zijn in de graad van afdelingscommissaris, met loonschaal O5, zijnde de loonschaal die overeenstemt met het kader van de hogere officieren van de nieuwe politie.

B.29.2.1. Uit de memorie van de Ministerraad blijkt dat na onderhandelingen met de vakorganisaties beslist is om de graad van commissaris van politie toe te kennen aan de commissarissen korpschefs van de gemeenten van klasse 17 en lager en de graad van afdelingscommissaris aan de commissarissen korpschefs van klasse 18 en hoger; dat onderscheid was vastgesteld op basis van criteria zoals de loonschaal in het vroeger statuut, de werklust, alsmede de aard en de frequentie van de contacten met de gerechtelijke en administratieve overheden. Wat de commissarissen niet-korpschefs betreft, is, op basis van dezelfde criteria, de grens getrokken op het niveau van de gemeenten van klasse 20. Aldus worden de commissarissen niet-korpschefs van de gemeenten van klasse 20 en lager geïntegreerd in de graad van commissaris van politie, terwijl de commissarissen niet-korpschefs van de gemeenten van klasse 21 en 22 in de nieuwe politie worden geïntegreerd in de graad van afdelingscommissaris.

B.29.2.2. De klassen van de gemeenten zijn gedefinieerd in artikel 28 van de Nieuwe Gemeentewet op basis van het aantal inwoners dat die gemeenten tellen. De gemeenten van klasse 20 zijn diegene die 50.001 tot 80.000 inwoners tellen. De gemeenten van klasse 21 tellen 80.001 tot 150.000 inwoners, terwijl de gemeenten van klasse 22 diegene zijn die meer dan 150.000 inwoners tellen.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 oktober 1986 « tot vaststelling van de graden van het personeel van de gemeentepolitie » stelde de hiërarchie van de graden van de officieren van de stedelijke politie vast als volgt :

« 7. Adjunct-commissaris van politie; 8. Adjunct-commissaris-inspecteur van politie; 9. Adjunct-commissaris-hoofdinspecteur van politie; 10. Commissaris van politie; 11. Hoofdcommissaris van politie. »

De vereiste voorwaarden om toe te treden tot de graad van officier van de gemeentepolitie werden vastgesteld bij het koninklijk besluit van 25 juni 1991 « houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van de gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graden van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie ». Artikel 1 van dat besluit bepaalde dat, om benoemd te worden in de graad van officier van de gemeentepolitie, men houder diende te zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat gelijkwaardig is met een van de diploma's of getuigschriften die in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 2 bij de rijksbesturen en men houder diende te zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie, afgegeven na het slagen voor de examens die worden georganiseerd na een opleidingscyclus die wordt gedefinieerd in artikel 22 van hetzelfde besluit, namelijk het volgen van 1.000 tot 1.200 lesuren, verdeeld over twee of drie jaar.

Daarentegen kon niemand worden benoemd in de graad van hoofdcommissaris of commissaris van politie wiens klasse gelijk was aan of hoger dan klasse 17, indien hij geen houder was van een van de diploma's of studiegetuigschriften die in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 bij de rijksbesturen. Bovendien mocht men niet ouder zijn dan 60 jaar om voor een benoeming te worden voorgedragen. De kandidaten voor benoeming in de bovenvermelde graden waren echter van die diplomavereiste vrijgesteld tot 31 december 1998, bij artikel 48 van het besluit van 25 juni 1991.

B.29.2.3. Uit die elementen blijkt dat vóór de politiehervorming, de gemeenten van klasse 17 reeds de grens vormden waarboven de voorwaarden voor het verkrijgen van de graad van commissaris strikter waren dan die welke vereist waren voor het verkrijgen van dezelfde graad in de minder grote gemeenten. Het blijkt bijgevolg niet irrelevant de gemeenten van klasse 18 als criterium te nemen om de commissarissen-korpschefs die overgaan naar het kader

van de hogere officieren en diegenen die worden opgenomen in het kader van de lagere officieren van elkaar te onderscheiden. De wetgever vermocht bovendien redelijkerwijze te oordelen dat de commissarissen niet-korpschefs in de gemeenten van klasse 20 functies uitoefenden die wat betreft de aard ervan en de werklust gelijkwaardig zijn met de functies van de commissarissen-korpschefs van minder dicht bevolkte gemeenten.

B.29.2.4. De bekritiseerde maatregel doet niet op onevenredige wijze afbreuk aan de rechten van de commissarissen niet-korpschefs in de gemeenten van klasse 20, aangezien zij worden ingeschaald in een loonschaal die hun een loon garandeert dat gelijkwaardig is met, en zelfs hoger dan, datgene waarop ze aanspraak konden maken vóór de hervorming.

B.29.2.5. Het middel is niet gegrond.

B.30.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2486 en 2489 verwijten het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 voorts dat het een onderofficier van de rijkswacht, brigadecommandant, die soms houder is van het enkele diploma van de middengraad van het secundair onderwijs, en van het rijkswachtbrevet, toestaat naar een functie te dingen van chef van een politiezone met drie gemeenten, waaronder één van klasse 20, plus twee rijkswachtbrigades, en zulks terwijl het absoluut noodzakelijk was houder te zijn van een diploma van officier van gemeentepolitie alsmede van een diploma of een getuigschrift dat toegang verleent tot een betrekking van niveau 1 bij de administratie, teneinde benoemd te kunnen worden in een graad van commissaris van politie in een gemeente van klasse 17 of meer.

B.30.2. Zoals de verzoekers aangeven, bepaalde artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 « houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van de gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graden van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie » dat om benoemd te worden in de graad van hoofdcommissaris van politie of commissaris van politie van een gemeente waarvan de klasse gelijk is aan of hoger dan klasse 17, zijnde een gemeente die meer dan 20.000 inwoners telt volgens artikel 28 van de Nieuwe Gemeentewet, men houder diende te zijn van één van de diploma's of studiegetuigschriften die in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 bij de rijksbesturen. Men diende tevens houder te zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie dat wordt afgegeven na het slagen voor de examens die worden

georganiseerd na een opleidingscyclus gedefinieerd in artikel 22 van dezelfde wet, namelijk het volgen van 1.000 tot 1.200 lessen, verdeeld over twee of drie jaar.

De verzoekers preciseren verder in hun aanvullende memorie dat, krachtens artikel 47 van het koninklijk besluit van 25 juni 1991, en bij afwijking van artikel 1 van het genoemde besluit, enkel de officieren van de rijkswacht die universitaires zijn, commissaris van politie van klasse 17 konden worden, terwijl de adjudanten niet die mogelijkheid hadden.

De bekritiseerde bepaling integreert de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht die de toelage genieten bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht, in de graad van commissaris van politie, in het officierskader van de geïntegreerde politie.

B.30.3. Doordat de verzoekers het feit bekritisieren dat de bovenvermelde rijkswachters naar een functie van chef van een politiezone met drie gemeenten, waarvan één van klasse 20, plus twee rijkswachtbrigades, kunnen dingen, bekritisieren zij in werkelijkheid de bij de bepalingen betreffende de geïntegreerde politie vereiste voorwaarden om een functie van zonechef te verkrijgen. De omstandigheid dat die voorwaarden verschillend zijn van die welke voortvloeiden uit de toepassing van vroegere regels is niet discriminerend op zich. Het principe van de veranderlijkheid van de openbare dienst impliceert immers dat wijzigingen zich kunnen voordoen zonder dat ze worden beschouwd als zijnde de oorzaak van discriminerende behandelingen.

B.30.4. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft de bekrachtigde artikelen XII.II.31 en XII.II.34 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.31.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2456, 2475, 2479 en 2494 klagen een discriminatie aan ten aanzien van de hoofdcommissarissen van de gerechtelijke politie die zou voortvloeien uit de bekrachtigde artikelen XII.II.31 en XII.II.34 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

B.31.2. Het bekrachtigde artikel XII.II.31 van het koninklijk besluit bepaalt :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel D2, derde kolom, van bijlage 11, worden opgenomen in het officierskader, en worden benoemd in de overeenstemmende graad bedoeld in de eerste kolom van diezelfde tabel D2 en verkrijgen de overeenstemmende loonschaal bedoeld in de tweede kolom van diezelfde tabel D2.

Uitsluitend de officieren gesproten uit de polytechnische afdeling van de koninklijke militaire school of zij die aangeworven zijn als houder van een diploma burgerlijk ingenieur verkrijgen de loonschalen O5*ir* en O6*ir* indien deze overeenstemmen met hun graad en graadanciënniteit bedoeld in tabel D2, derde kolom, van bijlage 11. »

Het bekrachtigde artikel XII.II.34 van het voormelde besluit bepaalt :

« Onverminderd het tweede lid, is de loonschaalanciënniteit van de actuele personeelsleden bedoeld in tabel D2, derde kolom, van bijlage 11, gelijk aan de som van de anciënniteiten die zij hebben verworven in de graad, in voorkomend geval gekoppeld aan de in diezelfde kolom gespecificeerde hoedanigheden, die de loonschaal bepaalt waarin zij worden ingeschaald overeenkomstig artikel XII.II.31.

De loonschaalanciënniteit van de hogere officieren bedoeld in tabel D2, punten 3.3, 3.11 en 3.17, van bijlage 11, is gelijk aan nul. »

B.31.3. De aangevochten bepalingen wordt verweten dat zij de hoofdcommissarissen van de gerechtelijke politie inschalen in de loonschaal O6 of O7 naar gelang van de omvang van het ambtsgebied waar zij hun functies uitoefenen, zonder rekening te houden met het feit of ze in die graad over een anciënniteit beschikken van meer of minder dan zes jaar en terwijl het criterium van anciënniteit in aanmerking is genomen voor de kolonels bij de rijkswacht.

B.31.4.1. Artikel 123 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten bepaalde :

« De gerechtelijk afdelingscommissaris die aangewezen is als hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie, heeft recht op een jaarlijkse aanvullende wedde die als volgt wordt vastgesteld :

1° voor brigades van méér dan 200 gerechtelijke officieren en agenten : 200.000 F;

2° voor brigades van 101 tot 200 gerechtelijke officieren en agenten : 100.000 F;

3° voor brigades van 51 tot 100 gerechtelijke officieren en agenten : 70.000 F;

4° voor brigades tot 50 gerechtelijke officieren en agenten : 30.000 F.

Voor de aanvullende wedde geldt de mobiliteitsregeling die van toepassing is op de wedden van het personeel van de ministeries.

De aanvullende wedde wordt gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

Ze wordt tegelijk met en onder dezelfde voorwaarden als de wedde uitbetaald.

Op de aanvullende wedde geschieden dezelfde inhoudingen van sociale zekerheid als op de hoofdwedde. »

Uit artikel 3 van het voormelde besluit blijkt dat de aanwijzing overeenstemde met een tijdelijke benoeming voor een termijn van vijf jaar, die de Koning kon hernieuwen of inkorten. De krachtens artikel 123 gestorte toelage vormde dus de tegenprestatie voor die aanwijzing, waarbij die tegenprestatie schommelde naar gelang van de omvang van de brigade die de gerechtelijke afdelingscommissaris leidde.

B.31.4.2. Naar aanleiding van de hervorming van het statuut van de personeelsleden van de nieuwe politie, heeft de wetgever een onderscheid willen maken tussen de commissarissen die een brigade leiden in de kleine en middelgrote ambtsgebieden, enerzijds, en de commissarissen die een brigade leiden in de grote ambtsgebieden, anderzijds.

Uit de memorie van de Ministerraad blijkt dat de grootte van het ambtsgebied is vastgesteld op basis van verscheidene criteria, met name de centrale functie, de graad van criminaliteit of nog de werklast van de parketten.

B.31.4.3. Het staat aan de wetgever de criteria vast te stellen waarmee hij rekening wil houden om het niveau van bezoldiging van de personeelsleden van de geïntegreerde politie vast te stellen en om, in voorkomend geval, die criteria te wijzigen. De keuze van de criteria waarmee te dezen rekening is gehouden, is niet onredelijk.

Het Hof stelt voor het overige vast dat de verzoeker zich, vanwege de keuze van die criteria, niet zou kunnen beroepen op een loonverlies. Zoals het Hof reeds heeft aangegeven, vormde het weddesupplement dat wordt toegekend aan de gerechtelijke afdelingscommissaris die is aangewezen in de hoedanigheid van hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie de tegenprestatie voor een tijdelijke benoeming. Het was dus redelijkerwijze verantwoord om bij de

inschaling van de hoofdcommissarissen enkel rekening te houden met de wedden die als gerechtelijk afdelingscommissaris werden ontvangen en niet met het weddesupplement dat zij ontvingen als tegenprestatie voor een benoeming die tijdelijk is.

B.31.5. Het middel gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.II.31 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in zoverre het de hoofdcommissarissen 1D inschaalt in de loonschaal O6, is niet gegrond.

Wat betreft de bekrachtigde artikelen XII.VII.21 en XII.VII.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.32.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2456, 2474, 2479, 2486, 2488, 2489 en 2494 klagen het discriminerende karakter aan van het in het koninklijk besluit van 30 maart 2001 georganiseerde mechanisme van aanstelling.

B.32.2.1. In een eerste mechanisme van aanstelling wordt voor de leden van de voormalige rijkswacht voorzien in het bekrachtigde artikel XII.VII.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

Dat bepaalt :

« De minister stelt de in artikel 25 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 tot uitvoering van de artikelen 13, 27, tweede en vijfde lid, en 53 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten en houdende diverse andere overgangsbepalingen, bedoelde personeelsleden aan in de graad van commissaris van politie voor de duur van hun aanwijzing op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden.

Voor het overige wordt het statuut van de in het eerste lid bedoelde personeelsleden bepaald overeenkomstig hun inschaling in het middenkader. »

Artikel 25 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 bepaalt :

« De Minister van Binnenlandse Zaken wijst, op advies van de commandant van de rijkswacht, ten laatste op 1 maart 2001 de ambten aan van de opperwachtmeesters, de eerste opperwachtmeesters, de adjudanten en de adjudanten-chef die de commandotoelage bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de

bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht niet genieten en die op 30 december 2000 deel uitmaken van de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht of van de dienst gerechtelijke politie bij het militair gerecht en die er ambten, gelijkwaardig aan dat van het niveau van officier, uitoefenen. »

Ten slotte bepaalt artikel 28 van de voormelde wet van 27 december 2000 :

« Onverminderd de toepassing van artikel 96 van de wet, wordt, bij de oprichting van de hierna vermelde directie en diensten, bij de toekenning van de ambten die een gezagsuitoefening inhouden in de personeelsformatie van de respectievelijk in artikelen 102 en 105 van de wet bedoelde algemene directie van de gerechtelijke politie en gedeconcentreerde gerechtelijke diensten, op grond van de effectieven zoals vastgesteld op 23 mei 1998, een evenredige verdeling van die ambten gewaarborgd tussen :

1° de gewezen leden van de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht en van de brigades van de gerechtelijke politie, per voormelde gedeconcentreerde gerechtelijke dienst;

2° de gewezen leden van de ander betrokken diensten van de rijkswacht en van de gerechtelijke politie, voor wat voormelde algemene directie van de gerechtelijke politie betreft. »

B.32.2.2. De Ministerraad verantwoordt de bekritiseerde maatregel door de doelstelling van de hervorming die erin bestond vanuit proportioneel oogpunt een gelijkwaardig aantal officieren afkomstig van de voormalige gerechtelijke politie, enerzijds, en van de B.O.B., anderzijds, te garanderen binnen de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten. Hij beklemtoont tevens dat de aanstelling slechts een functioneel karakter heeft, aangezien de aangestelde ambtenaren voor alle andere statutaire aspecten, met uitzondering van de loopbaanmogelijkheden, de toegang tot mandaatfuncties en de baremische loopbaan, tot het kader blijven behoren waarin zij zijn benoemd. De aanstelling is eveneens tijdelijk, aangezien ze verbonden is aan de opname in de gerechtelijke pijler.

B.32.2.3. Doordat de bestreden bepaling enkel voor de leden van de voormalige B.O.B. voorziet in de aanstelling in de graad van commissaris van politie, heeft zij veeleer dan een evenredige verdeling van de leidinggevende functies tussen de B.O.B. en de gerechtelijke politie tot stand te brengen, tot gevolg dat tussen die beide korpsen een onevenwicht in het leven wordt geroepen, aangezien de leden afkomstig van de B.O.B. talrijker zijn in het officierskader dan diegenen die afkomstig zijn van de gerechtelijke politie.

Uit de elementen van het dossier blijkt evenwel dat dit onevenwicht niet toe te schrijven is aan de bestreden bepaling. Het onevenwicht volgt immers uit het feit dat bij die aanstellingen geen rekening is gehouden met de integratie, in het officierskader van de nieuwe politie, van de leden van de voormalige B.O.B. die reeds de graad van officier hadden.

B.32.2.4. De aanstelling in de graad van commissaris van politie van de leden van de voormalige B.O.B. is op zich niet irrelevant ten aanzien van de door de wetgever nagestreefde doelstelling. Zij doet bovendien niet op onevenredige wijze afbreuk aan de rechten van de verzoekers, aangezien de aanstelling, door de aard zelf ervan, slechts een functioneel voordeel toekent aan de begunstigde ervan, aangezien zij, zoals in de bestreden bepaling wordt gepreciseerd, onderworpen blijven aan de statutaire regels die van toepassing zijn op het middenkader van de geïntegreerde politie en zij het voordeel van de aanstelling verliezen wanneer zij de gerechtelijke pijler verlaten.

B.32.2.5. Het middel, in zoverre het gericht is tegen het bekrachtigde artikel XII.II.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, is niet gegrond.

B.32.3.1. In een tweede aanstellingsmechanisme is voorzien bij de bekrachtigde artikelen XII.VII.21 en XII.VII.22 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, die de aanstelling toestaan van alle leden van het basiskader van de voormalige rijkswacht in de graad van hoofdinspecteur. Daardoor krijgen zij, krachtens het bekrachtigde artikel II.II.10 van het voormeld koninklijk besluit, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie wat, volgens de verzoekers, kennelijk strijdig zou zijn met artikel 138 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

Het bekrachtigde artikel XII.VII.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« De minister stelt de actuele personeelsleden die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit worden bekleed met de graad van inspecteur van politie, aan in de graad van hoofdinspecteur van politie voor de duur van hun aanwijzing, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden.

Zij zijn voor de duur van hun aanwijzing bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en oefenen de ambten verbonden aan het middenkader uit.

Voor het overige wordt het statuut van de in het eerste lid bedoelde actuele personeelsleden bepaald overeenkomstig hun inschaling in het basiskader. »

Het bekrachtigde artikel XII.VII.22 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt :

« Mits het slagen voor de door Ons bepaalde opleiding, is artikel XII.VII.21, in voorkomend geval, ook van toepassing op de actuele personeelsleden van de opsporingsdiensten van de gemeentepolitie die, bij toepassing van de regels inzake de mobiliteit en binnen een termijn van 5 jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit besluit, overstappen naar de algemene directie gerechtelijke politie of een gedeconcentreerde gerechtelijke dienst van de federale politie. »

Ten slotte bepaalt artikel II.II.10 van hetzelfde besluit :

« Onverminderd artikel 138 van de wet van 7 december 1998 hebben de politieambtenaren die tot het middenkader behoren de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings.

De personeelsleden van het operationeel kader die deel uitmaken van het middenkader of van het officierskader verkrijgen deze hoedanigheid op het ogenblik van de benoeming in de graad van hoofdinspecteur van politie of, naar gelang van het geval, in de graad van commissaris van politie. »

B.32.3.2. De Ministerraad verantwoordt de bekritiseerde maatregel door het feit dat er een spanningsveld bestond tussen de rijkswachters van de gerechtelijke pijler en de gerechtelijke politie en door het feit dat zonder die maatregel de werking van de gerechtelijke pijler van de geïntegreerde politie in gevaar zou zijn gebracht. Artikel 120 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, dat het functioneel gezag doet primeren op het hiërarchisch gezag, zou niet voldoende zijn geweest om de goede werking van de gerechtelijke pijler te verzekeren. De Ministerraad betoogt dat de spanningen enkel betrekking hadden op de leden van de voormalige gerechtelijke politie en de leden van de voormalige B.O.B. en geen tegenhanger hadden binnen de lokale politiediensten, zodat voor laatstgenoemden tot geen enkele aanstelling diende te worden overgegaan.

B.32.3.3. Het loutere bestaan van spanningen tussen beide voormelde korpsen volstaat niet om te verantwoorden waarom de aanstelling geweigerd wordt aan die leden van de voormalige gemeentepolitie die equivalente opsporingsfuncties uitoefenen.

B.32.3.4. Het middel dat gericht is tegen de bekrachtigde artikelen XII.VII.21 en het artikel XII.VII.22 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, is gegrond.

B.33.1. De verzoekers in de zaak nr. 2490 verwijten de bekrachtigde artikelen XII.VII.21 en XII.VII.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 eveneens dat ze verscheidene discriminaties invoeren, in zoverre, enerzijds, alle leden van de voormalige B.O.B. niet zouden zijn aangesteld in hun functionele graad en, anderzijds, het slechts om aanstellingen gaat, waarbij de personeelsleden voor het overige onderworpen blijven aan de statutaire regels die van toepassing zijn op de personeelsleden van het basiskader, voor wat betreft de aangestelde hoofdinspecteurs, en aan de regels die van toepassing zijn op de personeelsleden van het middenkader, voor wat betreft de aangestelde commissarissen. De verzoekers beweren talrijke nadelen te ondergaan, te wijten aan het feit dat de weddevoordelen die verbonden zijn aan de hogere graad waarin zij zijn aangesteld hun niet worden toegekend, en aan het feit dat die graad hun niet definitief wordt toegekend.

B.33.2. De wetgever wilde een evenwicht tot stand brengen tussen het aantal commissarissen die afkomstig zijn van de gerechtelijke politie en die van de B.O.B. Dat is de reden waarom talrijke rijkswachters zijn aangesteld in de graad van politiecommissaris. De bestreden maatregelen waren aldus bestemd om de goede werking van de gerechtelijke eenheden van de nieuwe politie te garanderen.

B.33.3. De aanstelling die enkel de uitoefening meebrengt van de functies die verbonden zijn aan de hogere graad waarin het personeelslid wordt aangesteld, zonder dat het wordt onderworpen aan de statutaire regels die voortvloeien uit het feit dat het tot die graad behoort, vormt een relevante maatregel ten aanzien van de hiervoor beschreven doelstelling. De omstandigheid dat die aanstelling tijdelijk is in de zin dat ze ophoudt gevolg te hebben, indien het personeelslid die ze geniet de gerechtelijke pijler van de nieuwe politie verlaat, is tevens in overeenstemming met een dergelijke doelstelling.

De nadelen waarover de verzoekers zich beklagen vloeien voort uit de aard zelf van de aanstelling, die verschilt van de benoeming. Die beide situaties zijn wezenlijk verschillend, zodat het verantwoord is dat een verschil in behandeling tussen de twee betrokken personeelscategorieën wordt ingesteld.

B.33.4. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.VII.16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.34.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2456 en 2479 verwijten het bekrachtigde artikel XII.VII.16 van het koninklijk besluit dat het niet van toepassing is op de ambtenaren van de gerechtelijke politie die houder zijn van een van de brevetten vermeld in de voormelde bepaling maar dat ze worden ingeschaald in de loonschaal M3.2.

B.34.2. Het bekrachtigde artikel XII.VII.16 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« Gedurende vijf jaren na de inwerkingtreding van dit besluit is, per georganiseerd examen, 25 % van de vacatures voor bevordering door overgang naar het officierskader voorbehouden aan de laureaten van het daartoe georganiseerd vergelijkend toelatingsexamen en die afkomstig zijn uit :

1° de actuele personeelsleden die de loonschaal M4.1 genieten en houder zijn van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;

2° de actuele personeelsleden die de loonschaal M4.1, M4.2, M5.2 of M6 genieten en die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie;

3° de actuele personeelsleden die de loonschaal M5.2 genieten en laureaat zijn van het examen 2D bedoeld in artikel 110 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten;

4° de actuele personeelsleden die de loonschaal M7 of M7bis genieten.

De niet toegekende voorbehouden vacatures bedoeld in het eerste lid, komen de overige kandidaten ten goede. »

B.34.3.1. Uit het bekrachtigde artikel XII.II.20 van het koninklijk besluit volgt dat de personeelsleden die een loonschaal M3.1 of M3.2 genieten, diegenen zijn die, zoals het

bekrachtigde artikel XII.II.22 erin voorziet, een kaderanciënniteit hebben van ten minste zes jaar, zonder twaalf jaar te overschrijden.

De personeelsleden wier kaderanciënniteit ten minste twaalf jaar bedraagt, genieten daarentegen de loonschaal M4.1 of M4.2.

B.34.3.2. Het is niet onredelijk een verschillend lot voor te behouden aan de personeelsleden die over meer anciënniteit beschikken dan anderen, door eerstgenoemden toe te staan bij voorrang over te gaan naar een quotum vacatures in het officierskader.

B.34.3.3. Niets verhindert overigens de personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie die houder zijn van het brevet 2D, maar de loonschaal M3.2 genieten, om mee te dingen naar het quotum van 75 pct. van de vacatures dat niet is voorbehouden.

B.34.4. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.VII.29 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.35.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2463 en 2464 die luitenant en kapitein-commandant waren in het officierskader van de voormalige rijkswacht, vorderen de vernietiging van het bekrachtigde artikel XII.VII.29, eerste en vierde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in zoverre het bepaalt dat voor de voormalige hoofdonderofficieren van de rijkswacht met de hoedanigheid van brigadecommandant of diensthoofd van de B.O.B., die opgenomen zijn in het officierskader van de nieuwe politie, de kader- en graadanciënniteit zal worden berekend vanaf de datum van hun aanwijzing voor die functie. Die maatregel zou de officieren benadelen die recent zijn aangeworven, hetzij door rechtstreekse werving, hetzij door sociale promotie, rekening houdend met de in het bekrachtigde artikel II.I.7 van het voormelde koninklijk besluit vervatte regels. De verzoekers beklagen zich tevens erover dat zij op dezelfde wijze worden behandeld als een categorie van personen, die nochtans fundamenteel verschillend is, te dezen de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht.

B.35.2. Het aangevochten bekrachtigde artikel XII.II.29 bepaalt :

« Onverminderd het tweede, derde en vierde lid, verkrijgen de actuele personeelsleden van het officierskader bedoeld in tabel D1 van bijlage 11 een kader- en graadanciënniteit die gelijk is aan de som van de anciënniteiten die ze hebben verworven in de graad of graden bedoeld in tabel D1, derde kolom, vanaf punt 3.9, van bijlage 11.

Voor het vastleggen van de kader- en graadanciënniteit van de actuele personeelsleden van het officierskader die voortspruiten uit de officieren van de rijkswacht, worden in aanmerking genomen de som van de anciënniteiten vanaf de datum van benoeming in een officiersgraad bedoeld in artikel 17 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inclusief de in artikel 43, § 1, van dezelfde wet bedoelde anciënniteitsbijslag.

De actuele personeelsleden die overeenkomstig tabel D1, derde kolom, punt 3.1 tot en met 3.8, van bijlage 11, aangesteld zijn in de graad van aspirant-commissaris van politie verkrijgen een graadanciënniteit die gelijk is aan de som van de anciënniteiten die ze hebben verworven in de graad of graden bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.1 tot en met 3.8, van bijlage 11.

Voor het bepalen van de kader- en graadanciënniteit van de actuele benoemde personeelsleden van het officierskader bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.9, wordt de verworven anciënniteit in aanmerking genomen te rekenen vanaf de datum van hun aanwijzing voor een ambt dat het recht opent op de toekenning van de commandotoelage bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht of op de toekenning van de toelage brigadecommandant. »

Het bekrachtigde artikel II.I.7 van hetzelfde besluit bepaalt :

« Voor de toepassing van de reglementaire bepalingen die uitgaan van de anciënniteit, wordt onder de personeelsleden van wie de anciënniteit moet worden vergeleken, de voorrang als volgt bepaald :

- 1° het personeelslid met de grootste graadanciënniteit;
- 2° bij gelijke graadanciënniteit, het personeelslid met de grootste kader- of niveauanciënniteit;
- 3° bij gelijke kader- of niveauanciënniteit, het personeelslid met de grootste dienstanciënniteit;
- 4° bij gelijke dienstanciënniteit, het oudste personeelslid. »

B.35.3. De Ministerraad verantwoordt de inschaling in het officierskader van de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht, brigadecommandanten, door de overweging dat de brigadecommandant van de rijkswacht in werkelijkheid een commandant van een politiebasiseenheid was die gelijkwaardig was aan of vergelijkbaar was met de verschillende

korpsen van de gemeentepolitie als politiebasiseenheden, en die allen onder de bevelvoering van officieren stonden.

De Ministerraad beklemtoont tevens dat de benadering van de werking van de nieuwe politie volkomen anders is dan die welke gold in de vroegere politiekorpsen, aangezien het niet langer erom gaat de graad of de anciënniteit te laten primeren maar de functie die wordt uitgeoefend en de taak die aan de betrokken personeelsleden wordt toevertrouwd.

B.35.4.1. Zoals is opgemerkt in B.17.5 moest de kandidaat, teneinde toegelaten te worden tot een opleidingscyclus van de rijkswacht, houder zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat ten minste gelijkwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 2 bij de rijksbesturen.

Om toegelaten te worden tot de opleidingscyclus van keuronderofficier of wachtmeester moest de kandidaat geschikt worden bevonden door een selectiecommissie op grond van een selectieonderzoek. De opleiding moest minstens een jaar duren om toegelaten te worden tot de graad van wachtmeester en twee jaar om toegelaten te worden tot de graad van keuronderofficier.

Om bevorderd te worden van de graad van wachtmeester tot die van adjudant bij de rijkswacht moest men ten slotte het brevet van hoofdonderofficier behalen na het slagen voor examens bedoeld in het koninklijk besluit van 1 april 1996. In de bevordering tot graad van adjudant-chef werd voorzien na een anciënniteit van veertien jaar, behalve in geval van een aanwijzing binnen een kortere termijn.

De vereiste voorwaarden om benoemd te worden in de graad van officier, verschilden naargelang de kandidaat de graad verkreeg van officier door rechtstreekse werving of door sociale promotie.

In het eerste geval moest de kandidaat, krachtens het koninklijk besluit van 9 april 1979 betreffende de werving en vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste gelijkwaardig was met die welke in aanmerking werden genomen voor de aanwerving in betrekkingen van niveau 1 in de rijksbesturen en geschikt worden bevonden door een selectiecommissie, na met vrucht te

hebben deelgenomen aan de wervingsexamens, hetzij houder zijn van een diploma van niveau 2 en eveneens geslaagd zijn voor de wervingsexamens. De opleidingscyclus van universitair niveau omvatte cursussen aan de School voor Rijkswachtofficiëren die over ten minste drie maanden gespreid waren voor de kandidaat-officiëren aangeworven op diploma, terwijl de andere kandidaat-officiëren een voorbereidende cyclus moesten volgen die twee jaar opleiding omvatte aan de School voor Rijkswachtofficiëren, cursussen die gegeven werden aan een universiteit en vermeld waren in het programma van de licenties, drie maanden cursussen die gevolgd werden door de kandidaat-officiëren aangeworven op diploma en, ten slotte, een beroepsyclus die cursussen omvatte die gegeven werden aan de applicatieschool van de School voor Rijkswachtofficiëren die over ten minste tien maanden gespreid waren.

Daarentegen moest men, om toe te treden tot het officierskader van de rijkswacht door sociale promotie, voldoen aan de voorwaarden vastgesteld in artikel 51, § 1, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht : ten minste 35 jaar oud zijn, een minimum aantal jaren werkelijke dienst tellen in de graad van opperwachtmeester, geslaagd zijn voor de taalexamens, de vereiste morele hoedanigheden bezitten om officier te zijn en de hiervoor beschreven opleidingscyclus voor de kandidaat-officiëren hebben gevolgd.

B.35.4.2. Uit al die bepalingen volgt dat de voorwaarden die vereist waren om de hoedanigheid van rijkswachtofficier te verkrijgen sterk verschillend waren van die welke vereist waren om toe te treden tot het middenkader en aan de rijkswachtofficiëren een klaarblijkelijk hiërarchisch gezag verleenden, dat overigens duidelijk was vastgesteld in artikel 17 van de wet van 27 december 1973. Het verlies van dat hiërarchisch gezag kan als nadelig en discriminerend voor de verzoekers worden beschouwd, indien het op geen enkele objectieve en redelijke verantwoording is gebaseerd en indien het op onevenredige wijze afbreuk doet aan de rechten van de verzoekers.

Zoals de Ministerraad opmerkt, heeft de wetgever bij de totstandkoming van het statuut van de personeelsleden van de nieuwe politie het aantal graden aanzienlijk willen verminderen in vergelijking met wat er voordien bestond binnen de verschillende politiekorpsen en heeft hij, veeleer dan aan een op graden gebaseerde hiërarchie, voorrang willen verlenen aan de functionele hiërarchie tussen die personeelsleden.

B.35.4.3. Doordat de wetgever de adjudanten en adjudant-chefs bij de voormalige rijkswacht, brigadecommandanten, in het officierskader integreert, omdat zij een brigade leidden die gelijkwaardig was met de verschillende korpsen van de gemeentepolitie als politiebasisseenheden, en doordat hij voor de berekening van hun anciënniteit rekening houdt met de door hen ontvangen commandotoelage omdat ze een leidinggevende functie uitoefenden, heeft hij een maatregel genomen die beantwoordt aan de hiervoor beschreven doelstellingen en die niet op onevenredige wijze afbreuk doet aan de rechten van de verzoekers. De anciënniteit waarop ze zich kunnen beroepen om voordelen te genieten krachtens sommige bepalingen van het besluit hangt immers niet af van de anciënniteit waarmee rekening wordt gehouden voor de onderofficieren van de voormalige rijkswacht. Zij vloeit voort uit de periode tijdens welke de verzoekers hun functie van officier zullen hebben uitgeoefend.

B.35.5. Het middel is niet gegrond.

B.36.1. De verzoeker in de zaak nr. 2492 verwijt het bekrachtigde artikel XII.VII.29, laatste lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in samenhang gelezen met het bekrachtigde artikel XII.VI.9 van hetzelfde besluit, bovendien dat het de adjudanten bij de rijkswacht, brigadecommandanten, die een diploma van secundair onderwijs hebben, toestaat mee te dingen naar de openstaande betrekkingen van commissaris van politie, terwijl een gerechtelijke inspecteur 2C die een diploma van hoger onderwijs van het korte type kan doen gelden, wordt opgenomen in het middenkader, zonder rechtstreekse mogelijkheid om mee te dingen naar de openstaande betrekkingen van officier.

B.36.2. Aangezien het bekrachtigde artikel XII.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 om de in B.20.6 uiteengezette redenen dient te worden vernietigd, in zoverre het inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie integreert in de graad van hoofdinspecteur van de nieuwe politie, is het middel gericht tegen artikel XII.II.29 van het genoemde koninklijke besluit zonder voorwerp geworden.

B.37.1. De verzoeker in de zaak nr. 2493 voert ten slotte het discriminerende karakter aan van de bekrachtigde artikelen XII.XI.29, laatste lid, en XII.VI.9 van het koninklijk besluit, in zoverre ze enkel de adjudanten bij de rijkswacht, brigadecommandanten, toestaan mee te dingen naar openstaande betrekkingen van afdelingscommissaris van politie, terwijl een adjudant, niet-

brigadecommandant, wordt opgenomen in het middenkader, zonder rechtstreekse mogelijkheid om te kunnen meedingen naar de openstaande betrekkingen van officieren.

B.37.2. Het aangeklaagde verschil in behandeling vloeit voort uit de integratie van de eerstgenoemde categorie in het officierskader en de integratie van laatstgenoemde categorie in het middenkader van de nieuwe politie. Aangezien dat verschil in behandeling verantwoord is om de motieven die zijn uiteengezet in B.22.2, wordt het middel verworpen.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.XI.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.38.1. De verzoekers in de zaken nrs. 2463 en 2464 bekritisieren artikel XII.XI.17, § 2, tweede lid, 2°, in zoverre het een methode van geldelijke inschaling in drie stappen zou toepassen, die verschilt van die welke geldt voor de andere personeelsleden en die tot gevolg zou hebben dat de erin beoogde personen worden benadeeld.

B.38.2. Het bekrachtigde artikel XII.XI.17, § 2, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« § 2. De geldelijke anciënniteit van het actueel personeelslid van het operationeel kader, die als verworven is beschouwd in de loonschaal die hem wordt toegekend wanneer de bepalingen van dit besluit volledig op hem van toepassing worden en voor zover deze voor hem voordeliger is dan deze die hij had verworven door de toepassing van zijn oorspronkelijk statuut, is gelijk aan deze die hij kan verwerven met toepassing van de artikelen XI.II.3 tot en met XI.II.9, eerste en tweede lid.

In afwijking van het eerste lid, wordt voor de actuele personeelsleden van het operationeel kader van wie de wedde wordt bepaald in één van de loonschalen O1, O2, O2ir, O3, O3ir, O4, O4ir, O4bis of O4bisir, de geldelijke anciënniteit, die als verworven wordt beschouwd op dit ogenblik in deze loonschaal, verworven door :

1° de wedde te bepalen, op basis van de geldelijke anciënniteit zoals herrekend overeenkomstig het eerste lid, waarop het actueel personeelslid van het operationeel kader aanspraak zou kunnen maken in zijn oud statuut rekening houdend met de graad waarmee het bekleed was;

2° vervolgens, door, binnen de loonschaal die hem wordt toegekend, de anciënniteit te bepalen die overeenstemt met het bedrag van de wedde dat gelijk of onmiddellijk hoger is dan dat bedoeld in 1°, zonder dat echter het maximum van de toegekende loonschaal kan worden overschreden.

[...] »

B.38.3. De Ministerraad voert aan dat de inschaling van de verzoekers in de nieuwe loonschalen het resultaat is van ingewikkelde regels waarbij rekening wordt gehouden met de grote diversiteit van loonschalen die de officieren in de vroeger politiekorpsen kenden. Die inschaling zou worden gekenmerkt door drie stappen uiteengezet in B.26.2.1.

B.38.4. Uit tabel D1 van bijlage 11 bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 volgt dat de in het geding zijnde verzoeker, die kapitein-commandant bij de rijkswacht was, een loonschaal genoot die van 934.690 tot 1.544.743 frank ging. Hij is in de nieuwe politie geïntegreerd in de graad van commissaris met loonschaal O4, waarvan het minimum is vastgesteld op 1.110.000 BEF en het maximum op 1.773.000 frank. De verzoeker beweert zelf dat zijn nieuw jaarlijks brutoloon 1.722.000 frank bedraagt, terwijl zijn vroeger jaarlijks brutoloon 1.544.743 frank bedroeg.

Naast het feit dat de methode van inschaling in de nieuwe loonschalen die de wetgever heeft willen toepassen voor de officieren, niet onredelijk blijkt, heeft zij voor de verzoeker tot gevolg dat hem een gunstiger loon wordt toegekend dan datgene waarop hij aanspraak kon maken met toepassing op zijn vroeger statuut. Bovendien heeft de verzoeker nog bevorderingskansen die hij niet kon genieten in zijn vroeger statuut.

B.38.5. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.II.35 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.39.1. De verzoekende partij in de zaak nr. 2481 verwijt de bekrachtigde artikelen XII.II.35 en XII.II.60 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 dat ze een discriminatie in het leven roepen ten aanzien van de personeelsleden van het administratief en logistiek kader van niveau 2 die afkomstig zijn van een Waalse gemeente die de algemene herziening van de weddeschalen heeft toegepast, en die, ten onrechte volgens de verzoekende partij, zouden zijn opgenomen in niveau D in de nieuwe politie.

B.39.2. De verzoekende partij heeft bij brief van 13 januari 2003 het Hof verzocht akte te verlenen van haar afstand, erop wijzende dat de programmawet van 24 december 2002 « de vergissing in de weddeschaal » waarvoor zij de zaak bij het Hof aanhangig had gemaakt heeft rechtgezet.

B.39.3. Niets belet te dezen dat het Hof de afstand toewijst.

Wat betreft de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001

B.40.1.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2482 en 2483 verwijten de artikelen 116 en 117 van de programmawet van 30 december 2001 dat ze tijdelijk aanwijzingen toestaan bij de centrale diensten van de federale politie en bij de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie zonder taalkaders en dat ze de Koning ertoe machtigen over te gaan tot de eerste aanstellingen zonder dat voorafgaandelijk het organieke kader of het taalkader is vastgesteld. Dergelijke maatregelen zouden een discriminatie in het leven roepen ten aanzien van de leden van de nieuwe politie, van de algemene inspectie en van de centrale diensten in vergelijking met de personeelsleden van de andere centrale besturen van het land, alsmede een discriminatie tussen de ambtenaren van de nieuwe politie zelf.

B.40.1.2. De verzoekende partijen in de zaak nr. 2495 verwijten dezelfde bepalingen dat ze een discriminatie in het leven roepen tussen de ambtenaren van de openbare politiediensten en de andere ambtenaren van de openbare diensten, aangezien aan eerstgenoemden, door de werking van de betwiste bepalingen, de waarborgen worden ontzegd die de wet aan laatstgenoemden verzekert door procedures te organiseren voor onderhandeling, overleg of raadpleging - waaraan de representatieve vakorganisaties deelnemen - in de aangelegenheden in verband met het administratief en taalstatuut alsmede in verband met de organisatie en het personeelsbeleid van de openbare diensten.

B.40.2. Artikel 116 van de programmawet van 30 december 2001 voegt een artikel 246*bis* in in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, dat luidt als volgt :

« De aanwijzingen bij de centrale diensten van de federale politie en bij de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie mogen tot 31 december 2002 zonder taalkaders plaatsvinden. »

Artikel 117 van de wet van 30 december 2001 vult artikel 247 van de voormelde wet van 7 december 1998 aan met de volgende leden :

« De Koning kan de in het eerste lid bedoelde eerste aanstellingen uitvoeren zonder dat voorafgaandelijk een organiek kader en zonder dat voorafgaandelijk taalkaders voor de federale politie en voor de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie zijn vastgesteld.

De taalpariteit wordt tot stand gebracht, enerzijds, in de groep samengesteld uit de commissaris-generaal, de inspecteur-generaal, de directeurs-generaal en de adjunct-directeurs-generaal en, anderzijds, in de groep van directeurs bij een algemene directie van de federale politie en bij de diensten van de commissaris-generaal en van de adjunct-inspecteurs-generaal. »

Volgens artikel 93 van de wet van 7 december 1998 bestaat de federale politie uit :

« 1° de commissaris-generaal, onder wie alle algemene directies en diensten van de federale politie ressorteren;

2° de algemene directies bepaald door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, elk geleid door een directeur-generaal, waaronder minstens een algemene directie gerechtelijke politie, een algemene directie bestuurlijke politie en algemene directies belast met de ondersteuning en het beheer. »

B.40.3.1. De Ministerraad voert verscheidene verantwoordingen aan voor de bekritiseerde maatregel. Volgens hem moest tot de primo-benoemingen in de nieuwe politie worden overgegaan zonder organiek kader en zonder taalkaders om de continuïteit van de openbare dienst te verzekeren, ondanks de materiële onmogelijkheid om het aantal personeelsleden dat terecht zou komen bij de federale politie en het volume van de behandelde zaken vast te stellen, rekening houdend met de schaalvoordelen die zouden worden verwezenlijkt door de samensmelting van de rijkswacht en de gerechtelijke politie. De Ministerraad onderstreept voorts dat de vroegere politiekorpsen vóór de hervorming onderworpen waren aan verschillende taalwetgevingen, zodat het niet mogelijk was alle personeelsleden rechtstreeks te integreren in een en hetzelfde taalkader.

B.40.3.2. In de parlementaire voorbereiding van de wet van 30 december 2001 staat te lezen :

« [Die bepalingen hebben] tot doel een zeker draagvlak te verzekeren aan de eerste aanstellingen die werden gedaan bij het oprichten van de federale politie en bij de algemene inspectie van de federale en van de lokale politie, wanneer er geen taalkaders beschikbaar waren. De verschillende taalwetgevingen die van toepassing waren op het personeel dat geïntegreerd werd in de federale politie (wet van 30 juli 1938 op het taalgebruik bij het leger, voor wat [...] de rijkswacht betreft, en de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken van 18 juli 1966), lieten niet toe deze personeelsleden onmiddellijk te integreren in eenzelfde taalkader. Er werd echter op gelet een taalpariteit te respecteren op het niveau van de sleutelposities van de centrale diensten van de federale politie en van de algemene inspectie. Artikel 151 laat deze beide artikelen terugwerken tot 4 november 2000. [...] Zoals de Raad van State in [zijn] advies terecht opmerkt kunnen deze bepalingen, waaraan terugwerkende kracht wordt toegekend, slechts gebaseerd zijn op dwingende motieven van algemeen belang. Dit is duidelijk het geval. [...] Deze aanwijzingen waren immers dringend noodzakelijk om de continuïteit te handhaven. De politiehervorming is een werk van grote omvang dat op korte termijn moest worden gerealiseerd, indachtig dat de dienst moet verzekerd blijven tijdens de processus van de hervorming. De federale politie en de algemene inspectie dienden op 1 januari 2001 te kunnen starten zonder dat er een gezagsvacuum ontstond, tussen de voormalige politiediensten die afgeschaft werden en de nieuwe structuur die in de plaats komt. Gelijktijdig heeft de Regering de procedure ingezet om de taalkaders te bepalen. Tevens heeft de benoemende overheid er scrupuleus over gewaakt dat een taalpariteit werd nageleefd, op de wijze zoals in de tekst is weergegeven. De geest van de taalwetgeving werd derhalve ten volle gerespecteerd. Bovendien is de rechtszekerheid gewaarborgd, zowel naar de rechten van de betrokken personeelsleden toe als wat betreft de geldigheid van de door hen genomen beslissingen. Deze bepalingen zijn derhalve geen interferenties van de wetgever in mogelijke rechtsgedingen. Maar ze zijn noodzakelijk voor de werking van de openbare dienst, haar stabiliteit en continuïteit, en door het algemeen belang vereist. » (*Parl. St., Kamer, 2001-2002, DOC 50 1503/001, pp. 45 tot 47*).

B.40.4.1. Artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, dat van toepassing was op de gerechtelijke en de gemeentepolitie, bepaalt :

« § 1. Telkens als de aard van de zaken en het aantal personeelsleden het rechtvaardigen, worden de afdelingen in de centrale diensten ingedeeld in Nederlandse en Franse directies en onderafdelingen, bureaus en secties.

§ 2. De ambtenaren met een graad van rang 13 of hoger of met een graad die gelijkwaardig is worden verdeeld over drie kaders : een Nederlands, een Frans en een tweetalig.

De andere ambtenaren worden verdeeld over twee kaders : een Nederlands en een Frans.

Alle ambtenaren worden ingeschreven op een taalrol : de Nederlandse of de Franse.

§ 3. De Koning bepaalt, voor een duur van ten hoogste zes jaar, die kan worden verlengd zo geen wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst, het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen. Nochtans, voor de graden van rang 13 en hoger en de graden die gelijkwaardig zijn, worden de betrekkingen, op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke percentages verdeeld tussen de twee kaders.

Het tweetalig kader omvat 20 % van de betrekkingen van de graden van rang 13 en hoger en van de graden die gelijkwaardig zijn. Die betrekkingen worden, op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate verdeeld tussen de twee taalrollen.

Om tot het tweetalig kader toegelaten te worden, moeten de ambtenaren voor een examencommissie, samengesteld door de Vaste Wervingssecretaris, het bewijs leveren dat zij de tweede taal voldoende kennen. Worden van dit examen vrijgesteld de ambtenaren wier diploma bewijst dat hun tweede taal de voertaal was van het onderwijs dat zij genoten hebben.

Voor de toepassing van voorgaande regelen, bepaalt de Koning welke rangen tot een zelfde trap van de hiërarchie behoren.

De in het vooruitzicht gestelde verdeling van de betrekkingen over de verschillende taalkaders wordt vooraf aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht onderworpen.

Na raadpleging van dezelfde Commissie, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling van de betrekking van de graden van rang 13 en hoger en van de graden die gelijkwaardig zijn afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de attributen of de werkzaamheden de Nederlandse en Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen. »

Artikel 46 van dezelfde wetten bepaalt :

« § 1. Onverminderd de beschikkingen van paragrafen 2 tot 6, zijn de bepalingen van afdeling 1 - met uitzondering van artikel 43, § 6 - toepasselijk op de uitvoeringsdiensten waarvan de zetel gevestigd is buiten Brussel-Hoofdstad en waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

§ 2. Voor de binnendienstbehandeling van de zaken betreffende de organisatie van de dienst ter plaatse - de zaken die het personeel zelf betreffen uitgezonderd - en voor de betrekkingen, die in verband daarmee met de centrale diensten ontstaan, wordt er gebruik gemaakt van de taal van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is.

§ 3. De personeelsleden van het eentalig kader, dat niet overeenkomt met de taalgroep van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is, moeten een elementaire kennis van de taal van de gemeente bezitten, wanneer zij wegens hun functie geregeld omgang hebben met het werklidenpersoneel.

§ 4. De ambtenaar, die aan het hoofd staat van de dienst moet, door een examen afgelegd voor het Vast Wervingssecretariaat, ervan laten blijken dat hij een voldoende kennis van de tweede taal bezit.

§ 5. De personeelsleden, die omgang hebben met het publiek, moeten een voldoende of elementaire kennis van de tweede taal bezitten, naar gelang zij tot de eerste klasse of tot de volgende klassen behoren.

§ 6. De Koning treft maatregelen om het aantal van de in dit artikel bedoelde diensten, binnen vijf jaar, tot het noodzakelijk minimum te herleiden. »

Wat betreft de bepalingen die van toepassing zijn op de rijkswacht, ging het om de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, met toepassing van artikel 1 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, dat bepaalde dat de leden van het personeel van de rijkswacht onder de wetten en reglementen bleven vallen die van toepassing waren op het personeel van de krijgsmacht, zoals die in voorkomend geval aan hun bijzondere toestand waren aangepast. Daaruit blijkt dat er voor de rijkswacht geen enkel taalkader bestond.

B.40.4.2. De Ministerraad heeft bevestigd dat de artikelen 43 en 46 van de gecoördineerde taalwetten aan de centrale diensten en aan de uitvoerende diensten die buiten Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd de verplichting opleggen om vóór elke benoeming taalkaders vast te stellen en dat die bepalingen van toepassing zijn op de federale politie.

Artikel 117 van de bestreden wet heeft zich naar de vereiste van de taalpariteit willen gedragen voor de betrekkingen van rang 13 en hoger. Daarentegen moesten de benoemingen voor de betrekkingen lager dan rang 13 in beginsel gebeuren in overeenstemming met taalkaders vastgesteld op basis van het volume van de in de ene of de andere taal te behandelen zaken.

De rijkswacht was, in tegenstelling tot de gemeentepolitie en de gerechtelijke politie, die beide onderworpen waren aan de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, zodat er binnen die beide korpsen taalkaders bestonden, onderworpen aan een wetgeving die het bestaan van dergelijke kaders niet verplichtte, zodat die dan ook niet bestonden.

De wetgever werd dus bij de oprichting van de nieuwe politie geconfronteerd met de harmonisatie van die verschillende wetgevingen en terzelfder tijd met de ontstentenis van taalkader voor de rijkswacht. Hij vermocht redelijkerwijze te oordelen dat het noodzakelijk was aan de Koning een voldoende lange termijn te laten om Hem in staat te stellen te bepalen hoeveel voormalige rijkswachters moesten overgaan naar de federale politie alsmede hoeveel zaken in de ene of de andere landstaal wordt behandeld, met het oog op het vaststellen van de organieke kaders en de taalkaders van de nieuwe politie. De keuze van de datum van 31 december 2002 is in dat opzicht niet zonder redelijke verantwoording.

B.40.5. De wetgever vermocht eveneens redelijkerwijze te oordelen dat dwingende redenen van continuïteit van de openbare dienst de verplichting oplegden dat zou worden overgegaan tot primo-benoemingen bij ontstentenis van organieke kaders en taalkaders.

B.40.6. Dezelfde redenen vermochten te verantwoorden dat wordt overgegaan tot die primo-benoemingen, terwijl de vakverenigingen niet betrokken zijn geweest bij de totstandkoming van een organiek kader, waarbij de ontstentenis van dat kader vóór die benoemingen door het Hof niet discriminerend wordt geacht om de hiervoor uiteengezette redenen.

B.40.7. Zowel artikel 11, § 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, als artikel 8, § 1, 1°, van de wet van 24 maart 1999 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten, dat erop geïnspireerd is, bepalen :

« § 1. Behoudens in de door de Koning bepaalde spoedgevallen en in de andere door Hem bepaalde gevallen, kunnen de bevoegde administratieve overheden niet dan na overleg met de representatieve vakorganisaties, naargelang van het geval, in de overeenkomstig artikel 10 opgerichte comités of in de door artikel 12*bis* bedoelde comités vaststellen :

1° beslissingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de diensten die onder het betrokken overlegcomité ressorteren; [...]. »

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 en artikel 3 van het koninklijk besluit van 8 februari 2001 houdende uitvoering van de wet van 24 maart 1999 bepalen respectievelijk dat het bovenvermelde

overleg niet vereist is « in de andere gevallen die, na onderhandeling overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, door latere koninklijke besluiten zullen worden bepaald ».

Zowel de wetgever als de Koning hebben dus expliciet voorzien in gevallen waarin de organieke kaders zonder voorafgaand overleg met de vakverenigingen kunnen worden vastgesteld.

Wat betreft het feit dat de vakverenigingen de selectieonderzoeken voor de ambtenaren van de politiediensten niet zouden hebben mogen bijwonen, heeft de grief niets uit te staan met de artikelen 116 en 117 van de bekritiseerde programmawet. Het heeft immers betrekking op het verloop zelf van die selectieonderzoeken, waarvoor het Hof geen toetsingsbevoegdheid heeft.

B.40.8. De middelen zijn niet gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.VII.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.41.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 2486 en 2489 verwijten het bekrachtigde artikel XII.VII.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 dat het niet automatisch het diploma van officier van de gemeentepolitie valoriseert, aangezien men dient te slagen voor een vergelijkend examen, het de geldigheid van dat diploma tot vijf jaar beperkt, het aan dat diploma slechts een eenvoudige voorrang van benoeming op de andere brevetten en op de enkele loonschaalanciënniteit B5 van het basiskader toekent en het ten slotte de overgang beperkt tot het onmiddellijk hogere kader, terwijl thans een agent van het basiskader die het brevet heeft, rechtstreeks kan dingen naar een vacature van officier. Die situatie zou discriminerend zijn in vergelijking met de situatie van de kandidaat-officieren bij de rijkswacht die nog niet gediplomeerd zijn en die rechtstreeks kunnen overgaan naar het officierskader zonder opleiding noch bijkomend examen, krachtens het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit. Zij zou tevens discriminerend zijn in vergelijking met de onderofficieren van de rijkswacht, brigadecommandanten, die eveneens automatisch overgaan naar het officierskader, met toepassing van het bekrachtigde artikel XII.II.25, en ten slotte in vergelijking met de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris en laboratoriumcommissaris, die eveneens rechtstreeks overgaan naar het officierskader, ter uitvoering van dezelfde betaling.

B.41.2. Het bekrachtigde artikel XII.VII.15 van het koninklijk besluit bepaalt :

« § 1. Gedurende vijf jaar na de inwerkingtreding van dit besluit worden de vacatures voor bevordering door overgang naar het middenkader proportioneel verdeeld tussen de leden van het basiskader, gewezen personeelsleden van de rijkswacht en van de gemeentepolitie, overeenkomstig hun, bij toepassing van de artikelen XII.II.15, 2° tot en met 5°, en XII.VII.8 op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit respectieve aantal ingeschaalde actuele personeelsleden in de loonschalen B2 tot en met B5.

§ 2. Van de in § 1 voorbehouden vacatures voor de gewezen personeelsleden van de rijkswacht, wordt 50 % bij voorrang toegekend aan de laureaten van het vergelijkend toelatingsexamen voor bevordering door overgang naar het middenkader, die de loonschaal B5 genieten.

De bij toepassing van de in het eerste lid bedoelde voorrang niet toegekende vacatures komen de overige kandidaten ten goede.

De bij toepassing van deze paragraaf niet toegekende vacatures komen ten goede aan de in § 3 bedoelde personeelsleden.

§ 3. De in § 1 bedoelde voorbehouden vacatures voor de gewezen leden van de gemeentepolitie worden in de volgende voorrangsorte toegekend aan de laureaten van het vergelijkend toelatingsexamen voor bevordering door overgang naar het middenkader :

1° in stijgende volgorde van de datum van het behalen van het brevet en, bij gelijke datum, in dalende orde van de dienstanciënniteit :

a) de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie;

b) de houders van het brevet bedoeld in het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, uitgereikt aan sommige leden van de gemeentepolitie;

c) de houders van het getuigschrift van inspecteur van politie bedoeld in het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende de opleiding en de bevordering tot de graden van inspecteur en hoofdinspecteur van politie;

2° de personeelsleden die de loonschaal B5 genieten;

3° de overige kandidaten.

De bij toepassing van deze paragraaf niet toegekende vacatures komen ten goede aan de in § 2 bedoelde personeelsleden. »

B.41.3.1. De Ministerraad verwijst naar het systeem van een niet-automatische maar met voordelen gepaard gaande valorisatie van het brevet van officier dat de leden van de voormalige gemeentepolitie hebben behaald, en preciseert dat op dat beginsel slechts één uitzondering bestaat voor de leden van de voormalige gerechtelijke politie, geslaagden voor het examen van officier van gerechtelijke politie. Die uitzondering zou, volgens hem, verantwoord zijn door « het kleine aantal betrokken personeelsleden (een veertigtal), door de zekerheid die zij hadden om op korte termijn benoemd te worden, en door de strikte beperking die bij de gerechtelijke politie in termen van opleidingsquota is toegepast, wat niet het geval was, vooral bij de gemeentepolitie en in mindere mate bij de rijkswacht ».

B.41.3.2. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 « houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van de gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graden van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie » bepaalde dat, om benoemd te worden tot een graad van officier van de gemeentepolitie, men houder diende te zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat ten minste gelijkwaardig is met een van de diploma's of getuigschriften die in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 2 bij de rijksbesturen en van het brevet van officier afgegeven na het slagen voor de examens die na een opleidingscyclus bedoeld in de artikelen 22 en volgende van het besluit worden georganiseerd, zijnde een opleiding van 1.000 tot 1.200 lessen verdeeld over twee of drie jaar.

B.41.4. Te dezen blijkt het op zich niet onredelijk een aantal voordelen toe te kennen aan diegenen die houder zijn van een dergelijk brevet zonder hen daarom toe te staan automatisch over te gaan naar een hoger kader, zelfs naar het officierskader, rekening houdend met de verschillen die tussen de verschillende korpsen bestonden, met name vanuit het oogpunt van toegang tot de opleiding.

B.41.5.1. Zoals de Ministerraad heeft opgemerkt, bestaat er echter één uitzondering op de door de wetgever gekozen beginselen ten voordele van de geslaagden voor het examen voor

bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris die niet zijn bevorderd tot de graad van gerechtelijk commissaris vóór hun integratie in de nieuwe politie.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris bepaalde dat, om bevorderd te kunnen worden tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris, de gerechtelijke agenten geslaagd moesten zijn voor een selectieproef betreffende de bekwaamheid vereist voor de uitoefening van de functie alsmede voor een selectieproef van het zogenaamde *assessment*-type, en gedurende ten minste vier jaar het ambt van gerechtelijk agent hebben uitgeoefend.

B.41.5.2. De door de Ministerraad aangevoerde elementen om te verantwoorden dat de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris een automatische bevordering tot de graad van officier genieten, in tegenstelling tot de beginselen die als leidraad hebben gediend bij de valorisatie van de diploma's van toepassing op alle leden van de voormalige politiekorpsen, maken het niet mogelijk op relevante en redelijke wijze het verschil in behandeling te verantwoorden dat aldus wordt gemaakt tussen de voormelde geslaagden en de geslaagden voor het examen voor officier bij de gemeentepolitie. Het is immers niet aangetoond dat die beide categorieën van geslaagden zich in dermate verschillende situaties bevonden dat ze op verschillende wijze dienden te worden behandeld.

B.41.6. Het middel is gegrond.

B.42.1. De verzoeker in de zaak nr. 2492 bekritiseert het feit dat verscheidene bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 de geslaagden voor sommige examens valoriseren zonder dat enige bepaling dat type van voordelen toekent aan de geslaagden voor de selectieproef betreffende de bekwaamheid vereist voor de uitoefening van de functie van gerechtelijk commissaris en die zich konden beroepen op artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris.

B.42.2.1. Om bevorderd te kunnen worden tot de graad van gerechtelijk commissaris, diende men geslaagd te zijn voor twee proeven : een selectieproef betreffende de bekwaamheid vereist voor de uitoefening van de functie alsmede een selectieproef van het *assessment*-type.

Het door de verzoeker geciteerde artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 bepaalde dat de geslaagden voor de bekwaamheidsproef werden vrijgesteld van die proef bij een latere deelneming aan de selectieproeven voor de bevordering tot dezelfde graad.

B.42.2.2. Gelet op de door de Ministerraad in herinnering gebrachte beginselen van valorisatie van brevetten die doorslaggevend zijn geweest bij de integratie van de voormalige politiekorpsen in de nieuwe politie, is het niet zonder redelijke verantwoording om, voor die valorisatie, enkel rekening te houden met het slagen voor volledige proeven waardoor men een hogere graad kan verkrijgen en niet een deel van de proeven dat, afzonderlijk genomen, aan de geslaagde geen enkel recht verleende op bevordering in het vroegere korps, maar hooguit een vrijstelling bij een latere deelneming aan de selectieproeven waarbij het onzeker bleef of hij ervoor zou slagen.

B.42.3. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.XI.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.43.1. De verzoeker in de zaak nr. 2492 voert het discriminerende karakter aan van het bekrachtigde artikel XII.XI.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 in zoverre het een bijkomende toelage toekent aan sommige personeelsleden afkomstig van de voormalige rijkswacht en de voormalige gemeentepolitie, zonder ze toe te kennen aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten.

B.43.2. De betwiste bepaling luidt :

« § 1. Met uitzondering van hem bedoeld in artikel 29 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, wordt een bijkomende toelage toegekend aan het actueel personeelslid van het operationeel kader dat het statuut had van personeelslid van het operationeel korps van de rijkswacht of van een gemeentepolitiekorps en dat niet is benoemd in een graad van officier

en dat, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, is aangewezen bij, gedetacheerd naar of ter beschikking is gesteld van een dienst die behoort tot de algemene directie gerechtelijke politie, een gedeconcentreerde gerechtelijke dienst van de federale politie of dat, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie is aangewezen bij, gedetacheerd naar of ter beschikking is gesteld van een opsporings- of onderzoeksdienst van de lokale politie, of dat, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, is aangewezen bij of gedetacheerd is naar een betrekking van misdrijfanalist, of ter beschikking is gesteld van een dienst in deze hoedanigheid.

Het jaarlijks bedrag van deze toelage is vastgesteld op :

1° 86 400 frank, indien het actueel personeelslid van het operationeel kader is aangewezen bij een dienst die behoort tot de algemene directie gerechtelijke politie of bij een gedeconcentreerde gerechtelijke dienst van de federale politie en dat daags vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit, hetzij, de forfaitaire vergoeding bepaald bij het koninklijk besluit van 26 februari 1958 houdende toekenning van een vaste vergoeding aan sommige personeelsleden van de rijkswacht, hetzij, deze bedoeld in hoofdstuk III van het ministerieel besluit van 22 juni 1995 houdende toekenning aan de gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten van zekere vaste vergoedingen, kon genieten;

2° 54 000 frank, in de andere gevallen.

Artikel XII.XI.25, §§ 1, 2 en 4, is, *mutatis mutandis*, van toepassing op de toelage bedoeld in het eerste lid.

In afwijking evenwel van datzelfde artikel, § 1, derde en vierde lid, en § 2, in geval van detachering van een actueel personeelslid van het operationeel kader naar of ter beschikkingstelling van een korps, een eenheid of een dienst bedoeld in het eerste lid, wordt het recht op de toelage geopend ten belope van 1/360ste per dag detachering of terbeschikkingstelling. In dat geval worden de verschuldigde bedragen betaald samen met de wedde van de tweede maand die volgt op deze waarin de toekenningsvoorwaarden zijn vervuld.

§ 2. De actuele personeelsleden van het operationeel kader bepaald in artikel XII.VII.22 evenals zij bedoeld in § 1, die in eerste instantie, slechts het bedrag bedoeld in § 1, tweede lid, 2°, genieten, genieten het bedrag bepaald in § 1, tweede lid, 1°, op de eerste dag van de maand die volgt op die waarop zij worden aangewezen bij, gedetacheerd naar of ter beschikking gesteld van een dienst die behoort tot de algemene directie gerechtelijke politie of een gedeconcentreerde gerechtelijke dienst van de federale politie en voldoen aan de opleidingsvoorwaarden bepaald in hetzelfde artikel XII.VII.22.

De actuele personeelsleden van het operationeel kader die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, houder zijn van het brevet van aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleent tot de bewakings- en opsporingsbrigades, of van het brevet van hogere aanvullende gerechtelijke opleiding, of van het brevet van operationele misdrijfanalist of strategisch analist, worden geacht de opleidingsvoorwaarden bedoeld in het eerste lid te vervullen.

§ 3. Het recht op de toelage wordt definitief beëindigd vanaf het ogenblik dat het actuele personeelslid van het operationeel kader de betrekking verlaat of dat een einde wordt gesteld

aan de detachering zonder onmiddellijk te worden herplaatst, gedetacheerd of ter beschikking gesteld van een dienst die recht geeft op de toelage. Voor de toepassing van deze §, betekent het feit van gedetacheerd te zijn om een aanvullende of voortgezette opleiding te volgen, evenwel niet *a priori* dat een einde wordt gesteld aan de detachering of de terbeschikkingstelling. »

B.43.3. Het Hof ziet niet in – en de Ministerraad heeft evenmin aangetoond – wat het in B.43.1 uiteengezette verschil in behandeling verantwoordt.

In zoverre het bekrachtigde artikel XII.XI.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 de bijkomende toelage die het instelt, niet toekent aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie, is niet bestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Het middel is gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.XI.20 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.44.1. De verzoeker in de zaak nr. 2493 verwijt het bekrachtigde artikel XII.XI.20 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 dat het voorziet in de toekenning van de daarin beoogde toelage enkel aan de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht, brigadecommandanten.

B.44.2. De bestreden bepaling luidt :

« § 1. Aan het personeelslid dat het statuut van personeelslid van het operationeel korps van de rijkswacht had, die titularis was van een betrekking bedoeld in artikel 29, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1983 betreffende de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de rijkswacht, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1996, en op wie de bepalingen van artikel XII.XI.17, § 2, derde lid, 1°, c), of 2°, werkelijk toegepast worden, wordt, zolang hij de schaal M7 geniet, met toepassing van artikel XII.XI.15, een overgangstoelage toegekend waarvan het jaarlijkse bedrag is vastgesteld op :

1° 86 400 frank indien het diensthoofd was van een bewakings- en opsporingsbrigade;

2° 65 000 frank in de andere gevallen.

§ 2. Indien het actueel personeelslid van het operationeel kader bedoeld in § 1 geen toepassing meer kan maken van artikel XII.XI.15, wordt het bedrag van de overgangstoelage bedoeld in § 1 bepaald als zijnde het verschil tussen :

1° de som van de wedde die het actueel personeelslid van het operationeel kader zou bekomen hebben in de loonschaal M7 indien artikel XII.XI.15 op hem van toepassing zou blijven, en het bedrag dat hem wordt toegekend overeenkomstig § 1;

2° en de wedde die hij bekomt in de loonschalen O2, O3, O4 of O4bis.

Het aldus bepaalde bedrag wordt hem toegekend zolang de wedde bedoeld in 2° kleiner is dan de som bedoeld in 1°.

§ 3. Artikel XII.XI.25 is, *mutatis mutandis*, van toepassing op de toelage bedoeld in de §§ 1 en 2. »

B.44.3. Het bekritiseerde verschil in behandeling vindt zijn oorsprong in het feit dat de adjudanten en adjudant-chefs bij de rijkswacht, brigadecommandanten, zijn geïntegreerd in het officierskader, met de daaraan verbonden loonschaal, terwijl de adjudanten en adjudant-chefs, niet-brigadecommandanten, zijn geïntegreerd in het middenkader, met de loonschaal die voortvloeit uit die integratie.

Aangezien het verschil in behandeling om de in B.22.2 uiteengezette redenen verantwoord is, is het door de bekritiseerde bepaling in het leven geroepen verschil in behandeling dat eveneens, aangezien de daarin bedoelde toelage enkel wordt toegekend aan de voormalige brigadecommandanten, vanwege de graad van officier die zij bekleden.

B.44.4. Het middel is niet gegrond.

Wat betreft het bekrachtigde artikel XII.VII.20 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001

B.45.1. De verzoekers in de zaak nr. 2494 klagen het feit aan dat een lid van de voormalige rijkswacht dat ervoor kiest onderworpen te blijven aan zijn vroeger statuut een vlakke loopbaan geniet met toepassing van het bekrachtigde artikel XII.VII.20 van het koninklijk besluit, in tegenstelling tot de verzoekers die, indien zij ervoor zouden kiezen onderworpen te blijven aan hun vroeger statuut, zulks niet zouden genieten.

B.45.2. Het bekrachtigde artikel XII.VII.20 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bepaalt :

« De in artikel 4, § 1, eerste lid, 2°, van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bedoelde bevorderingen naar anciënniteit zijn de bevorderingen :

1° van wachtmeester bij de rijkswacht tot eerste wachtmeester bij de rijkswacht;

2° van opperwachtmeester bij de rijkswacht tot eerste opperwachtmeester bij de rijkswacht;

3° van adjudant bij de rijkswacht tot adjudant-chef bij de rijkswacht voor diegenen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de bevordering tot de graden van hoofdonderofficier;

4° van luitenant bij de rijkswacht tot kapitein bij de rijkswacht;

5° van kapitein bij de rijkswacht tot kapitein-commandant bij de rijkswacht;

6° van eerste onderluchthavenmeester tot eerstaanwezend onderluchthavenmeester;

7° van eerste onderluchthavenmeester eerste klasse tot eerstaanwezend onderluchthavenmeester eerste klasse;

8° door verhoging van loonschaal in de graad van agent-technicus der zeevaartpolitie, bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit van 22 juni 1998 tot vaststelling van de geldelijke bepalingen toepasselijk op de bijzondere graden van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur;

9° door verhoging in loonschaal van de loonschaal 2A tot 2B van de in artikel 109 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten bedoelde gerechtelijke inspecteurs, laboratoriuminspecteurs, inspecteurs-electrotechnici en inspecteurs voor gerechtelijke identificatie;

10° door verhoging in loonschaal van de loonschaal 1A tot de loonschaal 1B van de in artikel 111 van het in 9° bedoelde besluit bedoelde gerechtelijke commissarissen, laboratoriumcommissarissen en commissarissen van de dienst telecommunicatie;

11° de in de bijlage 13 bepaalde bevorderingen naar anciënniteit zoals die bestonden in de korpsen van de gemeentepolitie. »

De verzoekers vergelijken hun situatie met die van de kapitein bij de rijkswacht, die, met toepassing van de betwiste bepaling, bevorderd kan worden tot de graad van kapitein-commandant op basis van anciënniteit.

B.45.3.1. Uit artikel 17 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht volgt dat de graden van kapitein en kapitein-commandant bij de rijkswacht overeenstemden met officiersgraden.

Artikel 46 van dezelfde wet bepaalde dat de graden van officier, met uitzondering van die van hoofd- of opperofficier, volgens anciënniteit werden verleend aan de leden van het beroepspersoneel die de bij de wet bepaalde voorwaarden vervulden.

Voor de overgang van de graad van gerechtelijk commissaris 1A naar de graad van commissaris 1B werd tevens voorzien in een verhoging in graad verleend volgens anciënniteit. Uit artikel 111 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten blijkt immers dat de gerechtelijke commissarissen, de laboratoriumcommissarissen en de commissaris van de dienst telecommunicatie die een graadanciënniteit hebben van ten minste acht jaar tot weddeschaal 1B kunnen worden bevorderd.

De overgang van de graad van commissaris 1B naar die van afdelingscommissaris 1C vereiste, daarentegen, dat striktere voorwaarden vervuld waren, bepaald in artikel 24 van voormeld koninklijk besluit, te dezen een graadanciënniteit van elf jaar, geslaagd zijn voor het eerste en tweede deel van de hogere graad van de School voor Criminologie en Criminalistiek of ten minste houder zijn van een diploma van de hogere graad van de School voor Criminologie en Criminalistiek en, ten slotte, een voortgezette opleiding hebben gevolgd.

B.45.3.2. Uit die elementen blijkt dat het niet onredelijk is slechts in een vlakke loopbaan te voorzien voor de graden die volgens anciënniteit konden worden behaald krachtens het vroegere statuut waarvan het betrokken personeelslid het behoud heeft gevorderd. Aangezien zulks niet het geval was voor de overgang van commissaris 1B naar die van afdelingscommissaris 1C, is het verantwoord dat een dergelijke vlakke loopbaan tussen die beide graden niet door de betwiste bepaling is georganiseerd.

B.45.4. Het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

- wijst de afstand toe van het beroep met rolnummer 2481;

- vernietigt, in het door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 bekrachtigde deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten :

1. artikel XII.II.15, in zoverre het tot gevolg heeft dat de voormalige onderluchthavenmeesters en eerste onderluchthavenmeesters die hebben gekozen voor het behoud van hun oorspronkelijk statuut, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, en van officier van bestuurlijke politie niet behouden;

2. artikel XII.II.18, in zoverre het de inspecteurs en de afdelingsinspecteurs van de voormalige gerechtelijke politie integreert in de graad van hoofdinspecteur van de nieuwe politie;

3. artikel XII.II.25, in zoverre het de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C integreert in de graad van commissaris van politie;

4. artikel XII.II.28, in zoverre het geen rekening houdt met de toelage toegekend aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie met toepassing van het koninklijk besluit van 1 februari 1980;

5. artikel XII.VI.8, in zoverre het niet de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C beoogt;

6. artikel XII.VII.11, in zoverre het het brevet 2D niet overneemt;

7. artikel XII.VII.15, in zoverre het de leden van de voormalige gerechtelijke politie die geslaagd zijn voor het examen voor de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris een automatische bevordering tot de graad van officier laat genieten;

8. artikel XII.VII.17, in zoverre het niet van toepassing is op de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C;

9. artikel XII.VII.21, in zoverre het elk lid van de voormalige gemeentepolitie van zijn toepassingsgebied uitsluit;

10. artikel XII.VII.22;

11. artikel XII.XI.21, in zoverre het de leden van de voormalige gerechtelijke politie niet de bij dat artikel ingestelde bijkomende toelage laat genieten;

- verwerpt de beroepen voor het overige.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 22 juli 2003.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior